

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๖๒

วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๙๘ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ผมได้มีโทรเลขในนามของท่านสมาชิกทั้งหลายพร้อมทั้งครอบครัวไปถวายพระพร บัดนี้ได้มีพระราชโทรเลขตอบมาจากโลซานมีข้อความว่า "Thank you all for your wishes" พระนามอภิไธย สว่างลย์ ก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบ

(สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน คือพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๖๑ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๐๒๓๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง พระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๖๑

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น รวม ๕๐๐ เล่ม

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๑

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมาตรา ๒๖ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อไป.

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทตระกูล

(นายสมภพ ไทตระกูล)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สารบัญ

พระราชกำหนด

พระราชกำหนดลดอนคินเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว

ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๑

พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช ๒๔๗๔ ในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง

จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๔

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๗๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๗

พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือครอบครัวผู้รับเบี้ยหวัดบ้านานู พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๑๐

พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน

กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๑๔

กฎกระทรวง

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึก

พระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๑๗

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

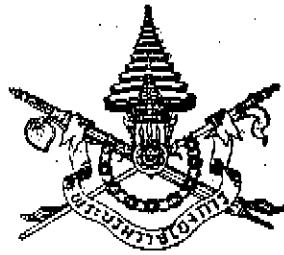
เรื่อง การส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร

(ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๒๑

หน้า ๑

LIRT

พระราชกำหนด

ถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้เหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยมซึ่ง
กระทรวงการคลังจัดทำและนำออกใช้ตามกฎหมายฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ ไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

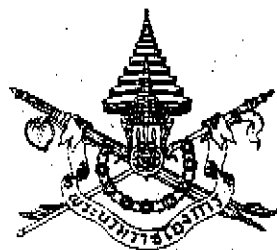
มาตรา ๔ ให้กระทรวงการคลังและสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังมอบ
หมายรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ตามมาตรา ๓ กับธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อื่นได้
ตลอดไป

มาตรา ๕ ให้การกระทำความผิดฐานปลอมเงินตราตามประมวลกฎหมายอาญา
เกี่ยวกับเหรียญกษาปณ์ตามมาตรา ๓ ซึ่งได้กระทำขึ้นก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ
ยังคงเป็นความผิดต่อไป

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่ามีผู้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนทำปลอมเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม และนำออกใช้แพร่หลาย เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้สุจริตที่รับเหรียญนั้นไว้ เพราะไม่สามารถจะใช้ชำระหนี้หรือแลกเปลี่ยนได้ การปลอมเหรียญกษาปณ์ดังกล่าวได้กระทำต่อเนื่องกันมา แม้ทางราชการจะได้กวัดจับกุมและดำเนินการเพื่อลงโทษอย่างเฉียบขาดมาโดยตลอด ก็ไม่ทำให้จำนวนเหรียญปลอมลดลงได้ จนเป็นเหตุให้ประชาชนทั่วไปเกิดความระแวงไม่กล้ารับชำระหนี้ด้วยเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาวราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม เพราะไม่แน่ใจว่าเหรียญใดเป็นเหรียญแท้หรือเหรียญปลอม สถานการณ์เช่นนี้ถ้ามิได้แก้ไขหรือป้องกันให้ท่วงทีอาจจะก่อให้เกิดความปั่นป่วนขึ้นในหมู่ประชาชน และเป็นภัยอันตรายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ สมควรเอาคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก่าเหลี่ยม และเปิดโอกาสให้ประชาชนนำมาแลกได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช ๒๕๗๙

ในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๙ ในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ

LIRT

ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๔ ในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๔ ในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โทตระกูลเกียรติ

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากในเขตสุขาภิบาลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย กำลังขยายตัวทั้งในด้านการก่อสร้างอาคารและการผังเมืองสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๔ ในเขตสุขาภิบาลดังกล่าว เพื่อควบคุมการก่อสร้างอาคารให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเพื่อประโยชน์ในความมั่นคงแข็งแรง การอนามัย การสุขาภิบาล การป้องกันอัคคีภัย และการผังเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๗๗)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีการค้าสำหรับการขายสินค้าบางอย่าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๗๗) พ.ศ. ๒๕๒๑”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป.

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๔) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๗๖) พ.ศ. ๒๕๒๑

“(๑๔) เทปอัดเสียงชนิดตลับที่ผลิตในราชอาณาจักรที่ยังมิได้อัดหรือบันทึกเสียง ร้อยละ ๗.๐ ของรายรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สุนทร หงส์ลดารมภ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ผู้นำเข้าต้องเสียภาษีการค้าสำหรับเทปอัดเสียงม้วนใหญ่ในอัตราร้อยละ ๓๐.๐ ของรายรับ และเมื่อนำมาผลิตเป็นเทปอัดเสียงชนิดตลับต้องเสียภาษีการค้าในอัตราเดียวกันอีก ซึ่งเป็นการเสียภาษีการค้าซ้ำซ้อนกันสองครั้งในอัตราสูง เพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตในราชอาณาจักร สมควรลดอัตราภาษีการค้าสำหรับเทปอัดเสียงชนิดตลับที่ยังมิได้อัดหรือบันทึกเสียง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ
 พ.ศ. ๒๕๖๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
 เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๖๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๖๑"

LIRT

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เรียกโดยย่อว่า “ช.ค.บ.” ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับเบี้ยหวัดบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

มาตรา ๔ ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕ ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด ผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงาน สังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

LIRT

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่

มาตรา ๖ การจ่าย ช.ค.บ.ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๗ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โหดระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากภาวะการครองชีพโดยทั่วไปในปัจจุบันได้สูงขึ้นมาก สมควรให้เงินช่วยเหลือจำนวนหนึ่งเป็นเงินช่วยค่าครองชีพแก่ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ โดยให้ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพแล้วไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๖๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

๑. สำนักงานเลขาธิการกรม
๒. กองการจัดหางาน
๓. กองคลัง
๔. กองคุ้มครองแรงงาน
๕. กองงานคนต่างด้าว
๖. กองนิติการ
๗. กองฝึกอบรมแรงงาน
๘. กองแรงงานสัมพันธ์
๙. กองวิชาการและวางแผนงาน
๑๐. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๑. สำนักงานกองทุนเงินทดแทน
๑๒. สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สำนักงานแรงงานจังหวัด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โทตระกูลเกียรติ

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร จัดตั้งกองคลัง กองนิติการ กองฝึกอบรมแรงงาน และสำนักงานแรงงานในต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและเหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน ในการนี้สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เสียใหม่ จึง จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธี
สถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธี
สถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. ๒๕๒๑ นายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างและการจำหน่าย
เหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

สุพัฒน์ สุชาธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

LIRT

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีกฎหมายว่าด้วย
เหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้จัด
สร้างเหรียญที่ระลึกในโอกาสพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เจ้าฟ้ามหาดจรัส
สิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี จึงสมควรให้กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง
มีหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างและการจำหน่ายเหรียญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร
(ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามที่พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดส่งสินค้าบางอย่างรวมทั้งพลาสติกเม็ดออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย นั้น

บัดนี้ กระทรวงพาณิชย์เห็นสมควรอนุญาตให้ส่งพลาสติกเม็ดออกไปนอกราชอาณาจักรได้เป็นการทั่วไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จึงอนุญาตให้ส่งพลาสติกเม็ดออกไปนอกราชอาณาจักรได้โดยไม่ต้องมีหนังสืออนุญาต

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑

นาม พูนวิทย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ระเบียบ
การบอกรับหนังสือราชกิจจานุเบกษา

หนังสือราชกิจจานุเบกษาพิมพ์เป็นรายสัปดาห์ทุกวันอังคาร ในระหว่างสัปดาห์
ถ้ามีเรื่องด่วนก็พิมพ์ออกเป็นฉบับพิเศษ

การเป็นสมาชิกรับหนังสือราชกิจจานุเบกษา มี ๓ ประเภท คือ

๑. **ประเภทที่ ๑** บอกรับฉบับที่ประกาศเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ ตลอดจนประกาศและแจ้งความของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ สำหรับสมาชิกรับเอง
ชุดละ ๑๒๐ บาทต่อปี

๒. **ประเภทที่ ๒** บอกรับฉบับที่ประกาศเรื่องการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน
บริษัทจำกัด สำหรับสมาชิกรับเอง ชุดละ ๒๐๐ ต่อปี

๓. **ประเภทที่ ๓** บอกรับทั้งประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ รวมกัน สำหรับ
สมาชิกรับเองชุดละ ๓๒๐ บาทต่อปี

ทั้ง ๓ ประเภทนี้ ถ้าสมาชิกประสงค์จะให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งให้
ทางไปรษณีย์ จะต้องชำระค่าไปรษณียากรอีกปีละ ๔๐ บาทต่อชุด

การบอกรับเป็นสมาชิกนี้ จะต้องบอกรับเต็มตามปีปฏิทิน (มกราคม-ธันวาคม)
และจะต้องแจ้งการบอกรับล่วงหน้าพร้อมทั้งชำระเงินก่อนกำหนดปีที่หนังสือราชกิจจานุเบกษา
ออก (ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง เดือนกันยายน ของทุกปี) ทั้งนี้ เพื่องานราชกิจจานุเบกษา
จะได้จัดพิมพ์หนังสือราชกิจจานุเบกษาให้เพียงพอแก่จำนวนสมาชิก สำหรับการบอกรับ
ของสมาชิกที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ขอได้ระบุรับในนาม
สถานที่ซึ่งเป็นหน่วยงานหรือตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานนั้นๆ โดยตรง เพื่อช่วยให้การส่ง

LIART

หนังสือราชกิจจานุเบกษาถึงส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือบริษัทห้างร้านนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ แม้กรณีที่มีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารในหน่วยงานนั้นเกิดขึ้น

การชำระเงินค่าบอกรับ จะชำระด้วยเงินสดหรือจะส่งทางธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ก็ได้ โดยส่งจ่ายในนามหัวหน้างานราชกิจจานุเบกษา ณ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขทำเนียบรัฐบาล

การติดต่อ โปรดติดต่อกับงานราชกิจจานุเบกษา กองประกาศิต สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในทำเนียบรัฐบาล ถ้าสมาชิกได้รับหนังสือตอนใด ขอได้แจ้งไปภายในกำหนด ๒ เดือน นับแต่วันที่หนังสือราชกิจจานุเบกษาตอนนั้นออก หากมีหนังสือต่อนั้น ๆ เหลืออยู่ งานราชกิจจานุเบกษาจะได้จัดส่งให้ต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากได้มีประกาศพระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับตั้งเช่นพระราชบัญญัติไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๑ และคณะรัฐมนตรีได้เสนอพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาอนุมัติตามมาตรา ๒๖ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๑ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

นายสุพัฒน์ สุธาธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีเหตุผลดังนี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ก็ด้วยปรากฏว่า ได้มีผู้เห็นแก่ตัว ทำปลอมเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยมและนำออกใช้แพร่หลาย เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้สุจริตที่รับเหรียญนั้นไว้ เพราะไม่สามารถจะใช้ชำระหนี้หรือแลกเปลี่ยนได้ การปลอมเหรียญกษาปณ์ดังกล่าวได้กระทำต่อเนื่องกันมา แม้ทางราชการจะได้กวัดข้นจับกุมและดำเนินการเพื่อลงโทษอย่างเฉียบขาดมาโดยตลอดก็ไม่ทำให้จำนวนเหรียญปลอมลดลงได้ จนเป็นเหตุให้ประชาชนทั่วไปเกิดความระแวงไม่กล้ารับชำระหนี้ด้วยเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม เพราะไม่แน่ใจว่าเหรียญใดเป็นเหรียญแท้หรือเหรียญปลอม สถานการณ์เช่นนี้ถ้ามิได้แก้ไขหรือป้องกันให้ทัน่วงที อาจจะทำให้เกิดความปั่นป่วนขึ้นในหมู่ประชาชน และเป็นภัยอันตรายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้สมควรถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม และเปิดโอกาสให้ประชาชนนำมาแลกได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดต้องการจะซักถามรัฐบาลหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานสภาที่เคารพ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้ประกาศพระราชกำหนดออกมาแล้ว แล้วเสนอต่อสภาแห่งนี้เพื่อให้ความเห็นชอบในพระราชกำหนดนี้ เพื่อ

LIRT

ให้เป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์ กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังกระทรวงการคลังว่า ในเหตุที่เกิดขึ้นสำหรับเหรียญห้าบาทนั้นกระทรวงการคลังก็คงจะต้องยอมรับในสิ่งที่กระทรวงการคลังได้ทำขึ้น นั่นก็คือกรมธนารักษ์ได้ใช้เหรียญห้าบาทและเหรียญหนึ่งบาทไปใช้วัตถุอย่างเดียวกัน จึงเป็นเหมือนสิ่งที่เชิญชวนให้มีฉ้อฉลหรือผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านว่า จนกระทั่งเป็นเหตุที่เอาเหรียญหนึ่งบาทมาหลอมแล้วก็พิมพ์เป็นเหรียญห้าบาทขึ้นมา สิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าจะได้มีการแก้ไขกันในหลักการโดยแท้จริง ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ในปัญหานี้จะได้มีการแก้ไขที่จะเลิกใช้วัตถุเดียวกันสำหรับเหรียญที่ราคาสูงกับเหรียญที่ราคาต่ำ จนกระทั่งมีพวกเอาเหรียญราคาต่ำมาหลอมเพื่อจะปั๊มเหรียญราคาสูง ซึ่งเป็นไปได้ทำไรในการปั๊มนั้น ทางรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังจะแก้ในประเด็นนี้หรือไม่

อีกประเด็นก็คือ โดยที่รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกเหรียญห้าบาท และมีการจัดเก็บเหรียญห้าบาทให้ประชาชนได้แลกกลับคืนมาสู่กระทรวงการคลังอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงต่อสภานี้แล้ว และสิ่งที่น่าจะคิดน่าจะเป็นห่วงก็คือจำนวนเหรียญห้าบาทที่ทางรัฐบาลได้ประกาศใช้หมุนเวียนและกั๊บบีมออกมาใช้หมุนเวียนอยู่ในตลาดทั่วประเทศในขณะนี้ ถ้ามีการจัดเก็บเหรียญตามประกาศของพระราชกำหนดฉบับนี้ และสิ่งที่จะมาทดแทนเหรียญห้าบาทนั้นทางกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลได้มีสิ่งที่จะมาปั๊มขึ้นทดแทนได้ในอัตราและจำนวนที่สัมพันธ์กันจนกระทั่งจะไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากอย่างไรหรือไม่ รัฐบาลได้เตรียมการในเรื่องนี้ไว้อย่างไร สำหรับพระราชกำหนดที่สภาแห่งนี้จะให้ความเห็นชอบ กระผมเข้าใจว่าไม่น่าจะมีปัญหา ในเรื่องการให้ความเห็นชอบ แต่สิ่งที่อยากจะเรียนถามใน ๒ ประเด็นนั้น คือ ประเด็นที่ ๑ กระทรวงการคลังจะได้พิจารณาทบทวนการใช้วัตถุสำหรับเหรียญราคาถูกเพื่อหลอมไปทำเหรียญราคาแพง เพราะว่าเป็นวัตถุอย่างเดียวกันนั้น รัฐบาลจะทำอย่างไรหรือไม่ และอีกประเด็นหนึ่งก็คือ รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังจะได้แก้ไขจำนวนเหรียญห้าบาทที่มีหมุนเวียนอยู่มากมายและจะต้องจัดเก็บไปนั้นจะปั๊มเหรียญชนิดไหนประเภทไหนออกมาให้ทันต่อเหตุการณ์ และขีดความสามารถในการปั๊มของกรมธนารักษ์

กระทรวงการคลังนั้นทันต่อการจัดเก็บเหรียญห้าบาทหรือไม่ งบประมาณจะกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๒ ประเด็น ขอขอบคุณครับ

นายสุพัฒน์ สุธาธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอขอบคุณท่าน
สมาชิกเป็นอย่างยิ่ง งบประมาณขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า เหรียญทั้งหมดที่ออกใช้
เราใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ตัวเหรียญจริง ๆ แล้วราคาเหรียญละ ๖๐ สตางค์ บีมออกมา
เป็นเหรียญห้าบาทซึ่งก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกกล่าว คือเป็นโลหะชนิดเดียวกับเหรียญหนึ่งบาท
ซึ่งเป็นการง่ายต่อการที่จะเอาเหรียญ ๒ เหรียญ ๓ เหรียญมารวมกันแล้วหลอมใหม่อีกครั้ง
หนึ่งก็สามารถทำเป็นเหรียญห้าบาทได้ ซึ่งปัญหาในเรื่องนี้ทางกระทรวงการคลังก็ได้พยายาม
ที่จะพิมพ์เหรียญใหม่ออกมาใช้แทน โดยใช้เหรียญโลหะซึ่งมีทองแดงสอดไส้ซึ่งเราคิดว่าเหรียญ
โลหะชนิดที่มีทองแดงสอดไส้จะสามารถนำมาใช้ทดแทนเหรียญห้าบาทนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะ
การปลอมแปลงทำได้ยาก ซึ่งงบประมาณขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงต่อที่ประชุมนี้ว่า ขณะนี้
ประเทศที่สามารถผลิตเหรียญชนิดสอดไส้ทองแดงนี้ได้มีเพียง ๓ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา
แคนาดา และสาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่ง ๓ ประเทศนี้ก็เป็นผู้ผลิตเหรียญชนิดนี้ออกใช้ใน
ประเทศเขามาแล้ว ทางเราก็ได้พยายามเอาเหรียญนี้เข้ามาใช้ในประทศไทยบ้าง ซึ่งคิดว่าเมื่อ
เหรียญจำนวนนี้เข้ามาใช้แล้วก็สามารถที่จะนำมาใช้ทดแทนเหรียญห้าบาทที่มีอยู่เดิมนั้นได้
เพียงพอ ซึ่งขณะนี้ในด้านกาแก้ไข ทางกระทรวงการคลังก็ได้พยายามรับคืนเหรียญห้าบาท
จากธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง จากบริษัทธรมณ์ทุกแห่งนำเข้ามาไว้ และเวลาเดียวกันก็ได้พยายาม
บีมเหรียญห้าบาทนี้ออกอย่างเพียงพอ ซึ่งงบประมาณขอกราบเรียนและยืนยันได้ว่า จำนวนเหรียญ
หนึ่งบาทและเหรียญห้าบาทนั้นมีเพียงพอที่จะหมุนเวียนใช้ตลอดไปครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าอยากจะให้ทางกระทรวงการคลังหาสิ่งทดแทน
เอาเข้ามาใช้นั้น ในเรื่องนี้ขอกราบเรียนว่า เราได้พยายามสั่งซื้อตัวเหรียญเพิ่มขึ้นจากต่างประเทศ
และในระยะนี้ก็ขอให้ผู้ส่งตัวเหรียญนั้นนำส่งทางเครื่องบินเข้ามาอีกทางหนึ่งซึ่งคิดว่าในวัน
หรือสองวันนี้จะเข้ามาได้เป็นจำนวนมาก และบรรดาเครื่องบีมต่าง ๆ ก็จะได้หยุดการบีมชนิด
เหรียญหนึ่งบาทไปบีมเหรียญห้าบาททดแทน และในเวลาเดียวกันเอาเหรียญหนึ่งบาทจาก

ธนาคารพาณิชย์ออกมาหมุนเวียนสู่ประชาชน ก็คิดว่าจะเป็นการเพียงพอที่จะใช้จ่ายในการ แลกหรือทอนกันโดยสะดวกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คงจะไม่มีปัญหาครับ

นายเฉลิมชัย เล็กสม : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอทราบเรียนถามว่า อย่าง สมมติว่าเราจะผลิตธนบัตรใบละห้าบาทเพราะว่าบิลด์ค้อนเก่าก็ยังมีอยู่และก็ยังไม่ประกาศ ยกเลิกไป จะทำได้หรือไม่ เพราะทำให้การพกพาสะดวกกว่า ไม่นักเหมือนกับเหรียญห้าบาท ขอทราบเรียนหรือกับทางรัฐบาลด้วยครับ

นายสุพัฒน์ สุทธธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่าน ประธานและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง การที่ท่านจะขอให้พิมพ์ธนบัตรชนิดห้าบาทออกมาใช้ แบบเดิมนั้น จากผลที่สำรวจมาแล้วในสมัยเดิมรู้สึกว่าการพิมพ์ธนบัตรอย่างห้าบาทออกมา ใช้ตามตลาดเป็นการสิ้นเปลืองอย่างมหาศาล เพราะสามารถที่จะใช้ผ่านมือได้เพียง ๒ ครั้ง เช่นไปตามตลาดจ่ายเงินไปซื้อพวกผักหรือหมูแล้ว พอเงินหมุนมาอีกครั้งเดียวเป็นธนบัตร มีกลิ่นเหม็น สุดท้ายทางกระทรวงการคลังก็ต้องเอาธนบัตรเหล่านี้ไปเผาอีกทีหนึ่ง ซึ่งได้ ค่าแถมกันแล้วเมื่อก่อนออกเหรียญห้าบาทนี้เป็นโสหุ้ยที่หนักมาก ครั้นจะทำในขณะนี้โดย เอาบล็อกเดิมที่มีมาให้กับธนาคารแห่งประเทศไทยพิมพ์ กระผมกราบเรียนโดยตรงว่า กระผม ได้ติดต่อทางท่านผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแล้วก็บอกว่าบิลด์ค้อนทั้งหมดที่วางงานไว้ ทุกวันนี้ไม่สามารถจะพิมพ์อย่างอื่นสอดแทรกได้เลย ถ้าขึ้นพิมพ์อะไรแทรกเข้าไป ทำให้การ พิมพ์ธนบัตรชนิดสิบบาท ยี่สิบบาท และหนึ่งร้อยบาทหยุดชะงักหมด ก็ยอมรับว่ายังไม่สามารถ จะจัดพิมพ์ได้ ซึ่งคิดว่าเพื่อเป็นการแก้ปัญหา นี้ เราจึงได้พยายามพิมพ์เหรียญห้าบาทออกมา โดยด่วน ซึ่งขณะนี้บรรดาเครื่องปั๊มที่กรมธนารักษ์ก็ได้ใช้ปั๊มเต็มทั้ง ๕ เครื่องแล้ว ซึ่งวันหนึ่ง สามารถจะผลิตเหรียญออกมาสู่ประชาชนได้วันละ ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญ เฉพาะเหรียญห้าบาท นะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดข้องใจอะไรอีกหรือไม่ครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะแก้เหลี่ยม พ.ศ. ๒๕๒๑, หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับดังกล่าว

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากท่านรองนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า ขอให้นำร่างพระราชบัญญัติซึ่งค้างพิจารณาพิจารณาในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในตอนเช้า เพราะรัฐมนตรีผู้ที่จะมาชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องปฏิบัติงานที่กระทรวงในตอนบ่าย จึงขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยให้นำร่างพระราชบัญญัติที่ค้างพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ มาพิจารณาในตอนเช้า และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วตามระเบียบวาระการประชุมที่ ๓ ไปไว้ในตอนบ่าย ซึ่งกระทำได้ตามข้อบังคับข้อ ๓๑ (๒) ผมจึงอยากจะเรียนถามว่ามีท่านสมาชิกผู้ใดขัดข้องบ้างในการที่รัฐบาลขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติตามที่รัฐบาลเสนอ

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระโดยให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒. ร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๓. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๔. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๕. ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๖. ร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๗. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๘. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๙. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอมาตามลำดับนี้ ท่านผู้ใดจะขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ ส.ร. ๐๒๐๓/๑๗๘๗๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายสมภพ โทตระกูล

(นายสมภพ โทตระกูล)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค

พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งการประปาส่วนภูมิภาค

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงและขยายกิจการประปาในส่วนภูมิภาคให้ดียิ่งขึ้น ในการนี้สมควรโอนกิจการประปาในส่วนภูมิภาค และหน่วยงานก่อสร้างประปาภูมิภาค ของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย กิจการประปาชนบท และหน่วยงานก่อสร้างประปาชนบท ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ไปจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า "การประปาส่วนภูมิภาค" สังกัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาในส่วนภูมิภาค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งการประปาส่วนภูมิภาค

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค

LIRT

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการประปาส่วนภูมิภาค รวมทั้งผู้ว่าการ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการประปาส่วนภูมิภาค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทูน และทุนสำรอง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งการประปาขึ้นเรียกว่า “การประปาส่วนภูมิภาค” เรียกโดยย่อว่า “กปภ.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ในการประกอบและส่งเสริมธุรกิจการประปา โดยการสำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มาซึ่งน้ำดิบ เพื่อใช้ในการผลิต จัดส่งและจำหน่ายน้ำประปา รวมทั้งการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับธุรกิจการประปา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การให้บริการสาธารณสุขปโภค โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

มาตรา ๖ กปภ. มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในและนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๗ ให้ กปภ. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือทรัพย์สินสิทธิ์ต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

LIART

- (๒) สำรวจ วางแผน และพัฒนาแหล่งน้ำดิบ ตลอดจนจัดให้ได้มาซึ่งน้ำดิบ
- (๓) สำรวจ วางแผน และสร้างระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา
- (๔) กำหนดราคาขายน้ำประปา และอัตราค่าบริการ ค่าเครื่องอุปกรณ์ และค่าสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนวิธีชำระราคาและค่าตอบแทนดังกล่าว
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้น้ำประปาเพื่อประโยชน์ในการให้บริการสาธารณสุข
- (๖) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการใช้และบำรุงรักษาทรัพย์สินของ กปภ.
- (๗) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร
- (๘) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กปภ.
- (๙) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๑๐) ถือหุ้นหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กปภ.

มาตรา ๘ ให้ กปภ. มีอำนาจดำเนินการเพื่อจำหน่ายน้ำประปาในเขตท้องที่ซึ่งอยู่นอกเขตที่การประปานครหลวงมีอำนาจดำเนินการ แต่ กปภ. อาจดำเนินการจำหน่ายน้ำประปาในเขตที่การประปานครหลวงมีอำนาจดำเนินการได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากการประปานครหลวงแล้ว

มาตรา ๙ ทูของ กปภ. ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว

LIRT

(๒) เงินที่รัฐบาลจัดสรรเพิ่มเติมให้เป็นคราว ๆ เพื่อดำเนินงานหรือขยายกิจการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทักให้

มาตรา ๑๐ เงินสำรองของ กปภ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ทรัพย์สินของ กปภ. ซึ่งใช้หรือจะใช้ในการดำเนินการเพื่อประสิทธิภาพแห่งระบบการประปา ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค" ประกอบด้วยประธานกรรมการ อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมอนามัย ผู้ว่าการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่น

ให้ผู้ว่าการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กปภ. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กปภ. แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้อง

(๑) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

LIRT

(๒) ไม่มีส่วนได้เสียในธุรกิจที่กระทำกับ กปภ. หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของ กปภ. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(๓) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

LIRT

(๔) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไป ซึ่งกิจการของ กปภ. อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) วางข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๕ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับว่าด้วยการประชุม และการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของ กปภ. และออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานต่าง ๆ ของ กปภ.

(๔) วางข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ

(๕) วางข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๗) วางข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๘) วางข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

LIRT

(๙) วางข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(๑๐) วางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

(๑๑) กำหนดราคาค่าจำหน่ายน้ำประปาและอัตราค่าบริการ ตลอดจนวิธีการชำระราคา และค่าบริการ

(๑๒) วางข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ กปภ.

มาตรา ๑๘ ในข้อบังคับตามมาตรา ๑๗ ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการ ในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศข้อความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ผู้ว่าการ ต้อง

(๑) ไม่มีส่วนได้เสียในธุรกิจที่กระทำกับ กปภ. หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของ กปภ. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐาน สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๑ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสองครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าการออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง นอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กปภ. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ของ กปภ. และตามนโยบาย ข้อบังคับและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กปภ.

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทาง วินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับ หรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้าง และออกระเบียบ ว่าด้วยการปฏิบัติงานของ กปภ. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด

LIRT

มาตรา ๒๔ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กปภ. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๑๘ ย่อมไม่ผูกพัน กปภ. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้แต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ให้ผู้รักษาการแทนผู้การมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกันกับผู้ว่าการ

มาตรา ๒๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงานอาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การสร้างและบำรุงรักษาระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและบำรุงรักษาระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา เช่น ท่อน้ำ โรงสูบน้ำ เครื่องวัดปริมาณน้ำ ถังพักน้ำ โรงกรองน้ำ ถังตกตะกอน และอุปกรณ์ต่างๆ ให้พนักงานและลูกจ้างมีอำนาจจะใช้สอยหรือเข้าครอบครอง อสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีใช้ที่อยู่อาศัยของบุคคลใด ๆ เป็นการชั่วคราวภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

LIRT

(๑) การใช้สอยหรือครอบครองนั้นเป็นการจำเป็นสำหรับการสำรวจเพื่อสร้างหรือบำรุงรักษาระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา หรือเป็นการจำเป็นสำหรับการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา

(๒) กปภ. ได้บอกกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบล่วงหน้าแล้ว โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบภายในเวลาอันสมควร แต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามวัน ถ้าไม่อาจติดต่อกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้ ให้ประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน การประกาศให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่และ ณ ที่ทำการเขตหรืออำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ให้แจ้งกำหนดวันเวลาและการที่จะกระทำนั้นไว้ด้วย

ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ พนักงานต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

ในกรณีที่มีการปฏิบัติของพนักงานหรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานตามมาตรานี้ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่น บุคคลนั้นย่อมเรียกค่าทดแทนจาก กปภ. ได้ และถ้าไม่สามารถตกลงกันในจำนวนค่าทดแทน ให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย และให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา ให้ กปภ. มีอำนาจเดินท่อน้ำและติดตั้งอุปกรณ์ไป ได้ เหนือ ตาม หรือข้ามพื้นดินของบุคคลใดๆ ได้

ให้ กปภ. มีอำนาจกำหนดบริเวณที่ดินที่เดินท่อน้ำและติดตั้งอุปกรณ์โดยมีความกว้างจากท่อน้ำด้านละไม่เกินสองเมตรห้าสิบเซนติเมตร สำหรับท่อน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่แปดสิบเซนติเมตรขึ้นไป และให้ กปภ. ทำเครื่องหมายแสดงเขตไว้ในบริเวณดังกล่าวตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

LIART

ในบริเวณที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ กปภ. มีอำนาจรื้อถอนโรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างหรือทำขึ้น หรือตัดฟัน ตัดกิ่ง หรือรากของต้นไม้ หรือพืชผลอย่างใด ๆ ได้ โดยต้องจ่ายค่าทดแทนในการที่ใช้ที่ดิน และในการรื้อถอนหรือตัดฟัน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองด้วยจำนวนเงินอันเป็นธรรม เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้ได้รับประโยชน์คุ้มค่าในการกระทำนั้นอยู่ด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ในจำนวนเงินค่าทดแทนให้นำมาตรา ๒๙ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการชดใช้ค่าทดแทนแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวแล้ว หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองเต็มใจไม่รับหรือไม่มีสิทธิรับค่าทดแทน ต่อไปภายหน้าจะเรียกจ่ายค่าทดแทนอีกมิได้

ก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าวข้างต้น ให้ กปภ. แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องทราบ และให้นำมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นอาจยื่นคำร้องแสดงเหตุที่ไม่สมควรทำเช่นนั้นไปยังคณะกรรมการ เพื่อวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ ในบริเวณที่กำหนดตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ปลูกต้นไม้ หรือกระทำการใด ๆ อันอาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นอุปสรรคต่อระบบการส่งและการจำหน่ายน้ำประปา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กปภ. เป็นหนังสือ ในการอนุญาตนั้นจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยก็ได้ บรรดาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกขึ้นหรือทำขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก กปภ. ให้ กปภ. มีอำนาจรื้อถอน ขนย้าย ตัดฟัน หรือกระทำการใด ๆ ได้ตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายและผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้นด้วย

มาตรา ๓๒ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อป้องกันอันตรายหรือความเสียหายพนักงานและลูกจ้างอาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจ ซ่อมแซม หรือ

แก้ไขระบบการส่งและการจำหน่ายน้ำประปาได้ แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นด้วย ก็ให้พนักงานหรือลูกจ้างแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบก่อน

มาตรา ๓๓ เมื่อ กปภ. มีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งสิทธิหาริมทรัพย์เพื่อใช้ในการวางหรือจัดสร้างระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา เมื่อมิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๓๔ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของ กปภ. หรือพนักงานหรือลูกจ้างซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๔

การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

มาตรา ๓๕ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ กปภ. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัวในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๓๗ กปน. ต้องทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการสำหรับงบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๘ รายได้ที่ กปน. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่งๆ ให้ตกเป็นของ กปน. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงาน ค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรอง ตามมาตรา ๑๐ และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา ๓๖ และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีไม่เพียงพอสำหรับรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ และ กปน. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่ กปน. เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๓๙ กปน. ต้องเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๔๐ กปน. ต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๔๑ กปน. ต้องจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

LIRT

มาตรา ๔๒ ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุนประเภทของ กปภ.

มาตรา ๔๓ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุด บัญชี และเอกสารหลักฐาน ของ กปภ. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน และ ลูกจ้างของ กปภ.

มาตรา ๔๔ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ คณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี

มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้ กล่าวถึงผลงานของ กปภ. ในปีที่ผ่านมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ให้ กปภ. โฆษณารายงานประจำปีที่ผ่านมา โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการและ บัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ผ่านมา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กปภ.

หมวด ๖

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กปภ. เพื่อ การนี้จะสั่งให้ กปภ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำ ของ กปภ. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่ง ให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลและมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการดำเนินกิจการได้

มาตรา ๔๗ ในกรณีนี้ กปภ. จะต้องเสนอเรื่องใดๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กปภ. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๘ กปภ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการ ดังต่อไปนี้ได้

- (๑) ลงทุนเพื่อขยายโครงการเดิมหรือริเริ่มโครงการใหม่ซึ่งมีวงเงินเกินห้าล้านบาท
- (๒) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๓) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน.
- (๔) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินห้าแสนบาท
- (๕) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งแสนบาทจากบัญชีเป็นสูญ
- (๖) กำหนดอัตราราคาจำหน่ายน้ำประปา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณ และ ทุนหมุนเวียนการจำหน่ายน้ำประปาในส่วนภูมิภาคของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการประปา ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ กปภ. จะได้ ตกลงกันไปเป็นของ กปภ. ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณ ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการประปา ตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข และ กปภ. จะได้ตกลงกัน ไปเป็นของ กปภ. ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา ๕๑ สิทธิตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ให้หมายความรวมถึงสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย หรือกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินที่โอนไป

มาตรา ๕๒ ข้าราชการหรือลูกจ้างของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย และกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ผู้ใดซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ แล้วแต่กรณี ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กปภ. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กปภ. แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด และ กปภ. จะได้ตกลงกัน

ลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงลูกจ้างทุนหมุนเวียนการจำหน่ายน้ำประปาในส่วนภูมิภาคของกรมโยธาธิการด้วย

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่โอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กปภ. แล้วแต่กรณี ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๕๓ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๕๒ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากประจำการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนลูกจ้างตามมาตรา ๕๒ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้าง โดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาการทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญตามข้อบังคับของ กปภ. (ถ้ามี) ข้าราชการหรือลูกจ้างที่โอนไปตามมาตรา ๕๒ ผู้ใดประสงค์

LIRT

จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างก่อนที่มีการโอนเป็น
เวลาการทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของ กปภ. แล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยการ
บอกเลิกรับบำเหน็จบำนาญ

การบอกเลิกรับบำเหน็จบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่โอน สำหรับกรณีของข้าราชการ ให้ดำเนินการบอกเลิกตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ สำหรับกรณีของลูกจ้าง ให้ดำเนินการบอกเลิกโดยกระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ
เป็นหลักฐานยื่นต่อผู้ว่าจ้างเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังเพื่อทราบ

มาตรา ๕๔ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่าง
ที่ยังไม่มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ คณะกรรมการจะแต่งตั้งให้กรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่ง
เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการก็ได้ โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการ และเพื่อ
การนี้มีให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับในการแต่งตั้งดังกล่าว

มาตรา ๕๕ ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้หนึ่งผู้ใดไปปฏิบัติงานใน กปภ. อีกตำแหน่งหนึ่งได้
เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด โดยให้ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งใน กปภ.
ในขณะเดียวกันดังกล่าว มีสิทธิ์ได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน
แต่สำหรับเงินเดือนในตำแหน่งใน กปภ. ให้ได้รับจริงเพียงกึ่งหนึ่ง และเพื่อการนี้มีให้นำ
มาตรา ๒๐ ข้อบังคับตามมาตรา ๑๗ (๕) กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ
กฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมาใช้บังคับ
แก่การดำรงตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนผู้นั้น

นายจ่านง เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
การประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ จัดตั้งการประปาส่วนภูมิภาค

เหตุผล โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงและขยายกิจการประปาในส่วน
ภูมิภาคให้ดียิ่งขึ้น ในการนี้สมควรโอนกิจการประปาในส่วนภูมิภาค และหน่วยงานก่อสร้าง
ประปาภูมิภาคของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย กิจการประปาชนบทและหน่วยก่อสร้าง
ประปาชนบทของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ไปจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า "การประปา
ส่วนภูมิภาค" สังกัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต จัดส่ง
และจำหน่ายน้ำประปาในส่วนภูมิภาค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายหรือซักถามรัฐบาลบ้าง
หรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอกราบเรียนถาม
รัฐบาลโดยผ่านท่านประธานสภาดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ การที่ให้โอนการประปาส่วนภูมิภาคของกรมโยธาธิการกับการ
ประปาชนบท ของกรมอนามัยเพียง ๒ หน่วยเท่านั้น เข้ามาเป็นการประปาส่วนภูมิกาคนั้น
ความจริงยังมีการประปาสัมปทานที่กรมโยธาธิการให้ไว้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้าง
เทศบาลบ้าง สุขาภิบาลบ้าง รวมทั้งเอกชนอยู่อีกส่วนหนึ่ง ท่านจะให้โอนมาด้วยหรือไม่
เพราะเหตุใดจึงไม่ให้โอนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประปาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ยังเก็บค่าน้ำสูงกว่าการประปาส่วนภูมิภาค และยังขาดแคลนงบประมาณที่จะลงทุนดำเนินงาน
ทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพียงพอ ถ้าหากว่าไม่มีนโยบายจะโอนไปให้การประปา
ส่วนภูมิภาค รัฐบาลมีนโยบายจะส่งเสริมสนับสนุนการประปาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
อย่างไรหรือไม่ เพราะถ้าปล่อยไปก็จะเป็นความก้าวหน้าขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว

LIRT

ประการที่ ๒ มีหน่วยราชการอีกหลายหน่วยที่เข้าไปทำหน้าที่ทำน้ำสะอาดให้กับประชาชนในชนบทที่ห่างไกลใช้ เช่น กรมทรัพยากรธรณีบ้าง ร.พ.ช.บ้าง กรมพัฒนาชุมชน เป็นต้น เช่นการขุดลอกคลองหรือว่าขุดบ่อน้ำบาดาลให้ ทั้งนี้เมื่อมีการประกาศส่วนภูมิภาค เช่นนี้แล้ว จะให้คัดลอกความรับผิดชอบเอาเรื่องทำน้ำสะอาดทั้งหมดในชนบทที่ห่างไกลไปด้วย หรือว่าจะต้องให้หน่วยราชการ ดังที่กราบเรียนระบุไว้เนี่ยยังรับผิดชอบต่อไป

ประการที่ ๓ เมื่อได้ตั้งการประกาศส่วนภูมิภาคขึ้นแล้วเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายจะให้องค์กรนี้ลดค่าน้ำประปา หรือว่าจะต้องเพิ่มขึ้นอีก เพราะเหตุที่ว่าจะต้องมีรายได้เลี้ยงตัว หรือว่ารัฐบาลจะหาเงินอุดหนุนจากไหนมาให้เป็นการขยายกิจการโดยไม่ต้องเพิ่มค่าน้ำประปา

ประการที่ ๔ เนื่องจากในมาตรา ๘ มีความตอนหนึ่งว่า การประกาศส่วนภูมิภาคนี้อาจจะดำเนินการจำหน่ายน้ำประปาในเขตการประปานครหลวงได้ด้วย ถ้าหากว่าการประปานครหลวงให้ความเห็นชอบ จึงกราบเรียนขอทราบ ว่า รัฐบาลมีนโยบายจะให้การประกาศส่วนภูมิภาคที่ตั้งใหม่นี้เข้ามาจัดการประปาในเขตรอบนอกของกรุงเทพมหานครหรือไม่ ประการใด เพราะว่าเป็นปัจจุบันนี้ขีดความสามารถของการประปานครหลวงที่จะจัดทำน้ำสะอาดให้กับประชาชนในเขตรอบนอกของกรุงเทพมหานครก็ยังไม่เพียงพอ ทำให้ความเป็นอยู่ของราษฎรที่อยู่รอบนอกนั้นไม่ต่างอะไรกับชนบท และเท่าที่กราบเรียนมานี้ก็ไม่ได้หมายความว่า มีเจตนาจะปรนเปรอคนในเมืองหลวง แต่อย่างทีกราบเรียนแล้วว่า คนในเมืองหลวงที่อยู่รอบนอกนั้นก็ยังมีสภาพไม่ต่างอะไรกับชาวชนบทนัก ดิฉันไม่ทราบว่าในงบประมาณปี ๒๕๒๕ การประปานครหลวงได้รับงบประมาณมากี่จริง แต่จะเพียงพอหรือไม่ที่จะดำเนินงานในเรื่องนี้โดยที่ว่าจะทำได้โดยเรียบร้อยหรือว่าเต็มความสามารถถ้าหากว่าทำไม่ได้เพียงพอ รัฐบาลจะมีนโยบายให้การประกาศภูมิภาคที่ตั้งใหม่นี้รับเอาไปทำบ้างบางส่วน ดังที่เขียนไว้ในมาตรา ๘ นี้หรือไม่

ประการที่ ๕ ก็คือว่า การประปามีลักษณะเป็นสาธารณูปโภค การที่จะก่อตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจก็เป็นการสมควรอยู่ แต่โดยที่การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจหลายแห่งไม่บังเกิด

LIRT

ผลดี บางแห่งก็ถึงขนาดล้มเหลวอยู่ในระหว่างการพิจารณาที่จะต้องยกเลิกหรือล้มเลิกไปก็มี เพราะฉะนั้นในเรื่องที่เราจะมีการก่อตั้งการประปาส่วนภูมิภาคขึ้นมานั้นก็เข้าใจว่ารัฐบาลคงจะได้มีโครงการที่เรียบร้อย หรือว่าที่เหมาะสมในการที่จะดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาค ให้เป็นไปด้วยดี ดิฉันขอกราบเรียนถาม ๕ ประการนี้ ขอขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกอื่นต้องการจะซักถามอะไรหรือไม่ครับ รัฐบาลจะได้รวมตอบเสียคราวเดียว

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติในการที่จะจัดตั้งรัฐวิสาหกิจคือการประปาส่วนภูมิภาคขึ้นมา นั้น เบื้องหลังและความเป็นมาของการนี้ก็คือความต้องการของลูกจ้างและคนงานหรือข้าราชการของการประปาส่วนภูมิภาค สังกัดกรมโยธาธิการที่เขาเหล่านั้นไม่ต้องการที่จะเป็นลูกจ้างของกรมโยธาธิการ แต่ต้องการที่จะเป็นลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ และจากการดำเนินการเรียกร้องของบุคคลกลุ่มนั้น รัฐบาลก็ได้มาดำเนินการจนกระทั่งเสนอเป็นกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาที่จะให้การประปาส่วนภูมิภาคเป็นรัฐวิสาหกิจ ตามที่สภาแห่งนี้กำลังพิจารณาอยู่ แต่ถ้าจะดูเหตุผลของรัฐบาลที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาแล้ว ท่านประธานก็จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้โอนการประปาส่วนภูมิภาคให้เป็นรัฐวิสาหกิจ และในเวลาเดียวกันหน่วยงานก่อสร้างของการประปาส่วนภูมิภาคของกรมโยธาธิการก็ให้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการประปาส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ และในเวลาเดียวกันกิจการประปาชนบทของกระทรวงมหาดไทยและงานก่อสร้างประปาชนบทของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ก็โอนเข้าไปอยู่ในรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นใหม่ตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย แต่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องน้ำประปาและน้ำบาดาลในภูมิภาคนั้น กระผมเข้าใจว่าไม่ใช่มีเฉพาะงานของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย หรือไม่ใช่งานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น หน่วยงานของรัฐที่ทำงานในลักษณะนี้ยังมีหน่วยงานที่จะขุดเจาะน้ำบาดาลของกรมทรัพยากรธรณี หน่วยงานในการสร้างบ่อน้ำในภูมิภาคของ ร.พ.ช. สิ่งเหล่านี้จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ควบคุมไปถึงงานของ ร.พ.ช. และงานของกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม กระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีช่วย

ว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านเป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ว่า ในหลักการแล้ว รัฐบาลใช้หลักการอย่างไรจึงเอาเฉพาะงานของกระทรวงสาธารณสุขเข้ากับกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น และของกระทรวงมหาดไทยก็ถือว่าโอนไปไม่หมด คืองานของ ร.พ.ช. ไม่ได้รวมอยู่ในนี้ด้วย จึงขอเรียนถามในหลักการและรายละเอียดว่า ทางรัฐบาลจะแถลงให้สภาแห่งนี้ได้ทราบเพื่อจะใช้ดุลพินิจได้ว่าทำไมจึงมีหลักการเฉพาะสองส่วนงานของกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น งานของกระทรวงมหาดไทยที่ควรจะได้เอาก็เอาเข้ามาไม่หมด เช่นของ ร.พ.ช. และงานของกรมทรัพย์สินของกระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่เอาเข้ามา สิ่งนั้นมีเจตนาหรือว่าเป็นเรื่องของเบื้องหลังและความเป็นมาอย่างอื่น จึงอยากจะทราบเรียนถามไปยังรัฐบาลขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะซักถามอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยในหลักการที่จะจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนี้ขึ้นมา กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านประธานไปยังรัฐบาล ในหมวดบทเฉพาะกาลมาตรา ๕๕ ในมาตรานี้ได้อนุญาตให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งข้าราชการพลเรือนไปปฏิบัติหน้าที่ใน กปภ. ได้อีกตำแหน่งหนึ่ง เป็นเวลา ๕ ปี ขอเรียนถามว่า มีเหตุผลจำเป็นอย่างไรที่จะต้องให้ข้าราชการพลเรือนไปปฏิบัติหน้าที่ กปภ. ซึ่งเป็นกรปฏิบัติ ๒ หน้าที่ในขณะเดียวกัน แนวการปฏิบัติเช่นนี้ความจริงก็เคยมีมาก่อนในการทางพิเศษอะไรนั้นครับ แต่ในขณะนั้นก็ปรากฏว่ารองอธิบดีกรมทางผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการทางพิเศษนั้น ได้มีเสียงกล่าวว่าเนื่องจากการปฏิบัติงาน ๒ ตำแหน่ง จึงทำให้การปฏิบัติงานทางด้านรัฐวิสาหกิจนั้นอาจจะล่าช้าไปบ้าง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถ้าไม่มีเหตุผลจำเป็นก็ไม่เห็นว่าจะต้องมีบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้อีก เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยน่าจะหาผู้ที่มีความสามารถเพียงพอที่จะบริหารงานใน กปภ. นี้ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องขอข้าราชการพลเรือนจากที่หนึ่งที่ได้มาปฏิบัติ เป็นการปฏิบัติงาน ๒ หน้าที่ในเวลาเดียวกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

LIART

นายจำนง เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอเรียนตอบคำถามของท่านที่ ๑ ดังนี้ครับ

ข้อที่ ๑ กิจการควบคุมสัมปทานประปาซึ่งอยู่ในหน้าที่ของกรมโยธาธิการเวลานี้
ยังคงตกอยู่ในหน้าที่ของกรมโยธาธิการเช่นเดิม ทั้งนี้ก็เพราะเหตุผลที่ว่างานที่เป็นสัมปทาน
ประปาของเอกชนขณะนี้มียู่ประมาณ ๑๐ กว่าแห่ง เป็นงานซึ่งรัฐเป็นผู้ควบคุม ถ้าหากว่า
จะให้รัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้ดำเนินกิจการค่าไปควบคุมแล้ว ก็อาจจะไม่เหมาะสม จึงให้กรมโยธาธิการ
ยังคงควบคุมประปาของเอกชนไปเช่นเดิม ซึ่งก็คาดหมายว่าประปาเอกชนนี้คงจะหมดสิ้นไป
ในเวลาไม่ช้า เมื่อถึงเวลานั้นแล้วการประปาส่วนภูมิภาคก็พร้อมที่จะเข้ารับทำหน้าที่ผลิต
และจำหน่ายต่อไป

ข้อที่ ๒ มีประปาหน่วยต่าง ๆ ซึ่งยังคงตักค้างอยู่ในชนบท ซึ่งมีได้ถูกนำเข้า
มารวมในการประปาส่วนภูมิภาคนี้ อาทิเช่นของ รพ.ช. และขององค์การส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง
กรมทรัพยากรธรณี เหตุผลที่มีได้นำเข้ามา ก็เนื่องจากว่าประปาที่ทำอยู่ในชนบทขณะนี้มียู่
๒ ลักษณะบางประเภทสามารถที่จะเลี้ยงตัวเองได้ แต่บางประเภทเป็นการประปาขนาดเล็ก
ซึ่งมีผู้ใช้หน้าเพียง ๑๐๐-๒๐๐ ราย ไม่ถึง ๕๐๐ ราย ซึ่งถ้าหากว่าการประปาส่วนภูมิภาคจะ
รับเข้ามาดำเนินงานในระยะแรกนี้แล้วก็เกรงว่าขีดความสามารถของการประปาส่วนภูมิภาค
ซึ่งตั้งใหม่จะไม่สามารถดำเนินการให้เป็นผลดีได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการเหล่านี้เป็น
บริการฟรีซึ่งรัฐบาลทำให้แก่ประชาชน ฉะนั้นประปาเล็ก ๆ เหล่านี้จึงต้องขอรอไว้ก่อนจนกว่า
เมื่อการประปาส่วนภูมิภาคมีกำลังความสามารถเพิ่มขึ้นแล้ว ก็คงจะได้รวมการประปาเล็ก ๆ
เหล่านี้เข้ามาในภายหลัง

ข้อที่ ๓ ที่ท่านถามว่า จะเพิ่มหรือลดค่าน้ำประปาในส่วนภูมิภาคนั้น ในระยะนี้
รัฐบาลยังไม่ได้มีแนวความคิดที่จะเพิ่มค่าน้ำประปา แต่ถ้าหากว่าภาวะการณ์เปลี่ยนไป เช่น
เป็นต้นว่าการประปานครหลวงได้มีการปรับปรุงค่าน้ำก็สมควรที่จะได้ปรับปรุงค่าน้ำในส่วน
ภูมิภาคให้มีความเป็นธรรมเสมอภาคกันระหว่างคนในชนบทและคนในเมือง ซึ่งเรื่องนี้ก็
เป็นเรื่องที่จะได้พิจารณาถึงภาวะการณ์ข้างหน้าต่อไป

LIART

ข้อที่ ๔ ในกรุงเทพมหานครนั่นเองที่อยู่ในเขตชนบท ท่านถามว่าจะนำเข้ามา
รวมในประชาส่วนภูมิภาคหรือไม่ เรื่องนี้ก็ขอเรียนว่า เป็นความตั้งใจว่า ถ้าหากการประปา
นครหลวงยังไม่สามารถที่จะขยายบริการประปาไปทั่วทั้งกรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ
และปทุมธานีแล้ว การประชาส่วนภูมิภาคก็จะได้เข้าดำเนินการในชนบทที่ห่างไกลของเขต
เหล่านี้

ส่วนที่ถามว่า ในปี ๒๕๒๒ นี้จะดำเนินการได้หรือไม่ เนื่องจากว่าเป็นระยะ
เริ่มแรกของการประชาส่วนภูมิภาค จึงคาดคิดว่าในปีนี้อาจจะดำเนินการได้ ตามที่เรียน
ข้างต้น

ข้อที่ ๕ ที่ถามว่า รัฐวิสาหกิจมักจะล้มเหลวทางรัฐบาลได้ศึกษาเพื่อที่จะแก้ไข
ปัญหานี้หรือไม่ ในเรื่องนี้ก็ขอกราบเรียนว่า ก่อนที่จะดำเนินการเรื่องนี้รัฐบาลได้เชิญคณะ
อาจารย์จากสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์มาทำการศึกษาด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยละเอียด
แล้วก็เห็นว่าการประชาส่วนภูมิภาคนี้สามารถจะดำเนินการเลี้ยงตัวไปได้ จึงได้ดำเนินการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ก็คาดหมายว่ารัฐวิสาหกิจแห่งใหม่จะสามารถจะดำเนินการ
เลี้ยงตัวและเจริญก้าวหน้าไปได้

ส่วนคำถามของท่านที่ ๒ ว่า มีหน่วยงานจัดหาน้ำของกรมทรัพยากรธรณีของ
ร.พ.ช. เหตุใดจึงไม่โอนมาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งของราชการส่วนท้องถิ่น ก็ขอกราบเรียน
ตั้งที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่ามีการจัดหาน้ำของกรมทรัพยากรธรณีซึ่งเจาะน้ำบาดาล และ
ร.พ.ช. ซึ่งทำการประปาขนาดเล็ก ในระยะแรกนี้ขีดความสามารถของรัฐวิสาหกิจใหม่ถ้าหากว่า
จะทำงานทั่วไปทุกหนทุกแห่งก็เกรงจะผลิตผลไม่ได้ จึงได้รับเอามาแต่เฉพาะกิจการซึ่งสามารถ
จะเลี้ยงตัวเองได้ก่อน เมื่อต่อไปข้างหน้าการประชาส่วนภูมิภาคมีกำลังความสามารถเพิ่มขึ้น
ก็จะได้รับโอนกิจการประปาเล็ก ๆ เหล่านี้มา ตั้งที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประปาที่กล่าวนี้เป็นประปาฟรี ซึ่งรัฐบาลบริการให้แก่ประชาชนโดยไม่เก็บค่าน้ำ เมื่อสร้าง
ให้เสร็จแล้วก็มอบให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้บำรุงรักษา

เมื่อเป็นบริการฟรีในระยะแรกนี้รัฐวิสาหกิจซึ่งส่วนใหญ่มุ่งไปในทางการค้าก็ต้องขอเวลา สักหน่อย

ส่วนคำถามของท่านที่ ๓ ตามมาตรา ๕๕ ที่ว่า ในระยะ ๕ ปีแรกนี้กระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติงานใน กปน. ได้อีกตำแหน่งหนึ่งนั้นเป็นการว่างไว้เพื่อเหลือเผื่อขาด เพื่อว่าจะหาตัวข้าราชการผู้ที่ตัดสินใจโอนไปเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่ได้ ก็จะได้ขอยืมตัวไปใช้เป็นการชั่วคราวก่อน แต่ถ้าหากว่าสามารถที่จะโอนมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจได้ก็จะโอนมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ กระผมขอกราบเรียนตอบคำถามดังนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดสงสัยข้อใจอะไรอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกสงสัย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดสงสัยหรือติดใจอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประปา ส่วนภูมิภาค พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ

นายจันท เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณา ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๗ ท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณา ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน สมาชิกเสนอ ๘ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ให้เป็นไปตามที่
รัฐบาลเสนอ ทางฝ่ายรัฐบาลเสนอก่อนครับ

นายจำนง เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาลขอเสนอกรรมการฝ่ายรัฐบาล คือ ๑. นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา ๒. นายสนั่น
สงคคุณท์ ๓. นายบุญเสริม วิสกุล ๔. นายสวัสดิ์ ออวิเชียร ๕. นายประทัย พิศภูมิวิถิ
๖. นายคงศักดิ์ สิวมนิมนต์ ๗. นายเลิศ ไชยณรงค์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ ๗ ท่านแล้ว ต่อไปขอให้ท่าน
สมาชิกเสนออีก ๘ ท่านครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอพันเอก นิยม
สันสนามคม ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณสมเจตน์
วัฒนสินธุ์ ขอเชิญท่านสมาชิกโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเสนอคุณหญิง
นันทกา สุประภาตะนันท์ โปรดรับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเสนอพลตรี ประกอบ
จารุมณี ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

LIRT

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเสนอ
คุณชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายไพศาล ชวัชชัยนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณประมวล
กุลมาตย์ ขอท่านสมาชิกรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๖ ท่านแล้วนะคะ อยู่อีก ๒ ท่าน
นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอคุณปวีชา ศรีมีทรัพย์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อยู่อีกท่านหนึ่ง เชิญครับ
พลอากาศตรี ธนุธรรม ประมวลทอง : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอ
คุณประทีป ชุมวัฒน์ โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๘ ท่านแล้ว ท่านสมาชิกจะเสนอผู้ใด
อีกครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๕๓๖๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.
กรบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการนิคม
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) นายสมภพ โทตระกิตย์
(นายสมภพ โทตระกิตย์)
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล**พระบรมราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย**

พ.ศ.

หลักการ**ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย****เหตุผล**

เพื่อให้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้นและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRT

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า นิคมอุตสาหกรรมทั่วไปหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก

“นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม

“เขตอุตสาหกรรมส่งออก” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมเพื่อส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

“ผลิต” หมายความว่า รวมถึง ทำ สร้าง ผสม ประกอบ หรือบรรจุด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ว่าการ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรมขึ้น เรียกว่า "การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า "กนอ." และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับ กนอ.

(๒) การปรับปรุงที่ดินตาม (๑) เพื่อให้บริการ ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรม เช่น การจัดให้มีถนน ท่อระบายน้ำ โรงขจัดน้ำเสีย ไฟฟ้า และประปา เป็นต้น

(๓) การให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของนิคมอุตสาหกรรมโดยตรง

(๔) การดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอื่นอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.

(๕) การร่วมดำเนินงานและร่วมทุนกับบุคคลอื่นตาม (๑) (๒) หรือ (๓) รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในบริษัท

LIRT

จำกัดหรือนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอื่นอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.

(๖) การส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๗ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และความรับผิดชอบของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก่ กนอ.

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งเมื่อได้หักหนี้ออกแล้วให้ถือเป็นทุนของ กนอ.

มาตรา ๘ ทุนของ กนอ. ประกอบด้วย

- (๑) ทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๗
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศหรือต่างประเทศ หรือจากองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๙ ให้ กนอ. ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนในจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมด้วยก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้ กนอ. มีอำนาจกระทำกิจการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) การสำรวจ วางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง และบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก

LIRT

สะดวกและให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์หรือ
เกี่ยวเนื่องกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

(๒) การกำหนดประเภทและขนาดของกิจการอุตสาหกรรมที่พึงอนุญาตให้
ประกอบในนิคมอุตสาหกรรม

(๓) การตรวจตราความเป็นอยู่ของคานงานในนิคมอุตสาหกรรม

(๔) การควบคุมการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบกิจการ
ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม
ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย รวมทั้งการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข
และที่กระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) การลงทุน

(๖) การกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจการของ กนอ.

(๗) การออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

มาตรา ๑๑ ให้ กนอ. มีอำนาจตรวจสอบและรับรองชนิดและปริมาณของ
วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ หรือชนิดและจำนวนของเครื่องจักร สำหรับกรณีที่จะต้อง
ออกไปรับรอง หรือในกรณีที่น่าเข้ามาในหรือนำออกไปจากนิคมอุตสาหกรรมซึ่งของดังกล่าว
ทั้งนี้ โดยเรียกเก็บค่าบริการตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้ กนอ. กำหนดค่าเช่าสิ่งทาสหรัพย์หรือสิ่งทาสหรัพย์และ
ค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมในอัตราอัน
สมควรเพื่อให้มีรายได้เพียงพอสำหรับการดังต่อไปนี้

(๑) การใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นในการดำเนินกิจการของ กนอ. รวมทั้งดอกเบี้ย ค่า

LIRT

เสื่อมราคา โบนัส บำเหน็จบำนาญ และกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของ
ผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว

(๒) การชำระหนี้เท่าที่จำนวนเงินเพื่อการชำระหนี้เกินจำนวนที่จัดสรรไว้เป็น
ค่าเสื่อมราคาและสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจัดหาทรัพย์สินใหม่แทนทรัพย์สินเดิม

(๓) การจัดให้มีเงินสำรองและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการขยายกิจการและลงทุน

มาตรา ๑๓ ให้ ก.น.อ. กำหนดค่าเช่าซื้อ และราคาขายอสังหาริมทรัพย์หรือ
สังหาริมทรัพย์ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ประกาศเขตพื้นที่ใดเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๔
แล้ว ให้ ก.น.อ. มีอำนาจกำหนดราคาขาย ค่าเช่า และค่าเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือสังหา-
ริิมทรัพย์และค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม
นั้น ทั้งนี้ตามความเหมาะสมในด้านธุรกิจ

มาตรา ๑๕ รายได้ที่ ก.น.อ. ได้รับจากการดำเนินกิจการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็น
ของ ก.น.อ. และเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการดำเนินกิจการ และค่าภาระต่าง ๆ ที่
เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ตลอดจนหักเงินสำรองตามมาตรา ๑๖ ประโยชน์
ตอบแทนและโบนัสตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ บำเหน็จบำนาญหรือเงินสมทบกองทุน-
สงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา ๓๕ และเงินลงทุนตามมาตรา ๑๖ แล้วเหลือ
เท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับรายจ่ายตามวรรคหนึ่งซึ่งมิใช่เป็นรายจ่าย
ที่หักเป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๖ และโบนัสตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ และ ก.น.อ.
ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ ก.น.อ. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๖ เงินสำรองของ ก.น.อ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้

LIRT

เมื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นเพื่อความ
ประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของ ก.นอ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรม
กรมแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคน
รวมทั้งผู้ว่าการซึ่งเป็นการรวมการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งมิใช่
กรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๙ ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้ว่าการ
ต้องมีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
สถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การพาณิชย์ การคลัง หรือกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมี
คุณสมบัติตาม (๑) และ (๒) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

LIRT

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง

(๖) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๗) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ก.นอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ก.นอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น

มาตรา ๒๑ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ หรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าดำรงตำแหน่งแทน และในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างเวลาที่กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้

LIRT

ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐

(๒) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๓) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงาน วิธีปฏิบัติงาน และการเงินของ กนอ.

(๔) การออกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน หรือค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง

(๕) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือค่าจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่นๆ

(๗) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับระเบียบพนักงานและลูกจ้าง

(๘) การออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๙) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัวหรือเครื่องแต่งกายของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

LIRT

(๑๐) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลซึ่งเข้าไปหรืออยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

(๑๑) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัว ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๑๒) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.

(๑๓) การกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อและระยะเวลาการเช่าและเช่าซื้อ อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ค่าบำรุงรักษาสินอันวยความสะดวกและอัตราค่าบริการ ในนิคมอุตสาหกรรม

ระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๓) ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการ ทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กนอ. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กนอ. และกำหนดค่าตอบแทน อนุกรรมการได้

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของ ผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ผู้ว่าการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตาม (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

LIRT

- (๓) สามารถทำงานให้แก่ ก.นอ. ได้เต็มเวลา
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรมหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
- (๗) ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
- (๘) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๙) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ก.นอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ก.นอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ หรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖
- (๔) คณะกรรมการให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดโดยไม่นับรวมผู้ว่าการ และคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ ก.นอ. ให้เป็นไปตามกฎหมาย

LIRT

ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชา พนักงานและลูกจ้าง

ในการบริหารกิจการ ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๙ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานหรือลูกจ้าง

(๒) ออกระเบียบในการบริหารกิจการของ กนอ.

ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

(๓) บรรจุ แต่งตั้งและถอดถอน เลื่อน ลด และตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างตลอดจน โทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นตัวแทน กนอ. เพื่อการนี้ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กนอ. เว้นแต่คณะกรรมการจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๑ เมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการว่างลง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการแล้วแต่กรณี และให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ประธานกรรมการและกรรมการ ย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนและ
อาจได้รับโบนัส ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๓

พนักงานและลูกจ้าง

มาตรา ๓๓ พนักงานและลูกจ้างอาจได้รับโบนัสตามระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษได้ตาม
ระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ให้ ก.น.อ. จัดให้มีบำเหน็จบำนาญหรือกองทุนสงเคราะห์หรือ
การสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน ก.น.อ. และครอบครัว ในกรณีพ้นจาก
ตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์.

หมวด ๒

นิคมอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๓๖ นิคมอุตสาหกรรมมีสองประเภท คือ

- (๑) นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป
- (๒) เขตอุตสาหกรรมส่งออก

การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงเขต และการยุบนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีแผนที่กำหนดเขตไว้ท้ายประกาศด้วย

การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงเขต และการยุบเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่กำหนดเขตไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังด้วย

มาตรา ๓๗ นิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม ให้ ก.นอ. มีอำนาจดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในการนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่คิดว่าจะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้ และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยการเวนคืนตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของ ก.นอ. และให้ ก.นอ. มีอำนาจดำเนินการโอนไปยังเอกชนได้

มาตรา ๓๙ เขตพื้นที่ใดที่บุคคลใดได้จัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม ถ้าได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๗ แล้ว คณะกรรมการด้วยความยินยอมของเจ้าของที่ดินอาจดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มีอักษรไทยประกอบหรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า "นิคมอุตสาหกรรม" "นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป" หรือ "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ส่วนที่ ๒

การประกอบกิจการ ประโยชน์ และข้อห้าม

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ บรรดาการปลูกสร้างอาคาร การตั้งโรงงาน และการประกอบกิจการโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง แต่การอนุญาตซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย แม้จะมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๒ หรือในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารผิดแผกจากแผนผัง แบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ให้ กนอ. มีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้าง แก้ไขเปลี่ยนแปลงและหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร โดยแจ้งระยะเวลาให้ผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารทราบ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว และผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กนอ. ให้ กนอ. มีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไข เปลี่ยนแปลงและหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารนั้นได้โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเป็นบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรอาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบกิจการ

LIRT

ได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีและผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเล็กกิจการหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ให้แก่ ก.นอ. หรือผู้รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี ภายในเวลาสามปี นับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว ซึ่งเป็น

(๑) ช่างฝีมือ

(๒) ผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) หรือ (๒) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๔๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ ตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๔๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเงินปันผล หรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำมาลงทุนในการประกอบอุตสาหกรรมตามสัญญาที่ ก.น.อ. ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบอุตสาหกรรม และสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจาก ก.น.อ.

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องส่งเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้ แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของยอดเงินทุนดังกล่าวที่เหลืออยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปี ของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและเหลืออยู่ในขณะที่ขอส่งเงินปันผลออก

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรักษาเข้าและภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้า และของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบ หรือติดตั้ง เป็นโรงงานหรืออาคารในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ทั้งนี้ เท่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำไปใน

เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามที่คณะกรรมการอนุมัติและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้าและภาษีการค้า

มาตรา ๕๐ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา ๔๘ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หากส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้ได้รับยกเว้นอกรขาออกและภาษีการค้า

มาตรา ๕๑ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกรวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต หากนำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร จะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้าและภาษีการค้า ทั้งนี้ ตามสภาพ ตามราคา และตามอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก โดยถือเสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา ๕๒ ของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรเมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แม้มิได้ส่งออกแต่ได้นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรโดยถือเสมือนว่าได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในวันที่นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา ๕๓ การนำของเข้ามาในหรือนำออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก การเก็บรักษา และการควบคุมการขนย้าย ให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้า การส่งออกและการเก็บของในคลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

กับทั้งต้องปฏิบัติตามระเบียบและพิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด และให้นำบทลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ ก.นอ. เห็นสมควรสั่งให้ทำลายเศษวัสดุที่ไม่ใช้หรือใช้ไม่ได้ซึ่งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ ก.นอ. แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือตัวแทนและอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายทราบ และให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายสั่งดำเนินการทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร

ของที่ได้ถูกทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อากาศเข้าและภาษีการค้า

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำของในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรืออยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย และต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของ ก.นอ.

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือของผู้ประกอบกิจการอื่นในนิคมอุตสาหกรรมในระหว่างเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมหรือกิจการอื่นจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการอื่นต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการอื่นทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง เว้นแต่กรณีที่ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะเห็นว่าเป็นการเร่งด่วน

มาตรา ๕๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล รวมตลอดถึงของใด ๆ ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา ๕๙ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิดหรือใช้ หรือช่วย หรือยุยง ให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในนิคมอุตสาหกรรม พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับแล้วนำส่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพร้อมด้วยของกลางโดยทันที เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๖๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

LIRT

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ก.น.อ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ ก.น.อ. ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ ก.น.อ. ได้

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ ก.น.อ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีให้นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖๔ ในการดำเนินกิจการของ ก.น.อ. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

มาตรา ๖๕ ให้ ก.น.อ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖๖ ก.น.อ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) การลงทุนเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม
- (๒) การเพิ่มทุนโดยตีราคาทรัพย์สินใหม่
- (๓) การลดทุน
- (๔) การกู้ยืมเงินเกินสิบล้านบาท
- (๕) การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

LIART

(๖) การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท เว้นแต่เป็นการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม

(๗) การจำหน่ายทรัพย์สินเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

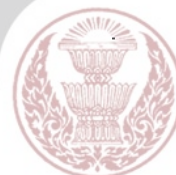
มาตรา ๗๖ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่งหรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๗ ให้ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ พนักงานหรือลูกจ้างอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ว่าการพนักงานและลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กรรมการดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นใหม่

เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

LIRT

มาตรา ๗๙ บรรดานิคมอุตสาหกรรมทั่วไปที่ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ถือว่าเป็นนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๐ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งซึ่งออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และใช้บังคับอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

จำปา พิมพ์/ทาน

นายบุญยิ่ง นันทากิจวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.

โดยมีหลักการเพื่อจะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้เหมาะสมกับในสภาพการปฏิบัติงานในขณะนี้

เหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้น และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงขอเรียนเพื่อให้ทางสภาพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยนั้น อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า สิ่งที่เป็นจุดอ่อนของการนิคมอุตสาหกรรมอยู่ จนกระทั่งทำให้การนิคมอุตสาหกรรมดำเนินการไม่คล่องตัวนั้นคือประเด็นไหน แล้วก็อยากจะเรียนถามในประเด็นหลักว่า เท่าที่แล้วมาการนิคมอุตสาหกรรมดำเนินการจัดซื้อที่ดิน แล้วก็ไปจัดจำหน่ายให้แก่ผู้ที่เข้าไปเช่าหรือไปซื้อที่ดินของการนิคมอุตสาหกรรม แต่เมื่อก่อนนั้นการนิคมอุตสาหกรรมเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อที่ดิน แต่ต่อไปนี้การนิคมก็คงจะต้องอยู่ในฐานะที่เวนคืนที่ดินเพื่อไปเป็นที่ดินของการนิคม เพราะฉะนั้นการนิคมทางกระทรวงอุตสาหกรรมมีแผนที่จะแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในกรณีที่ว่าที่ดินที่เวนคืนที่ดินที่การนิคมได้ซื้อมานั้นอย่างไรหรือไม่ ขอเรียนถาม ขอขอบคุณ

นายสุนทร แก้วเนตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะจะก่อให้เกิดประโยชน์นานัปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

LIART

ในการที่จะชักนำให้มีการลงทุนสะดวกสบายยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม กระผมยังมีข้อสงสัยจึงอยากจะทราบเรียนไปทางรัฐบาลโดยผ่านท่านประธานก็คือ นิคมอุตสาหกรรมนี้จะเป็นจุดรวมของโรงงานต่าง ๆ ซึ่งจะมีคนงานมีกรรมกรเป็นจำนวนมาก แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ระบุไว้เลยเกี่ยวกับการจัดที่พักให้แก่คนงาน โรงพยาบาล หรือโรงเรียนอะไรทำนองนี้ อย่างที่ฟิลิปปินส์ทำเป็นต้น เพราะว่าการจัดสรรที่พักให้แก่คนงานแล้ว นอกจากจะให้เป็นประโยชน์ในทางปัญหาแรงงานสัมพันธ์ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์ต่อผลการผลิตแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์ ในการลดปัญหาการจลาจลซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งสำหรับกรุงเทพมหานครในขณะนี้

ประการที่ ๑ กระผมจึงใคร่ขอเรียนถามทางรัฐบาลว่า ท่านมีโครงการอย่างไรหรือไม่ เพราะไม่ได้ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ได้พยายามศึกษาดู แต่ก็ยังไม่ทราบว่าในข้อไหนที่ศูนย์การนิคมอุตสาหกรรมนี้มีโครงการที่จะมีการผลิตหรือฝึกคนงานให้จากอันสคิลเลเบอร์ (Unskill labour) ให้เป็นสคิลเลเบอร์ (Skill labour) ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติและการลงทุนอุตสาหกรรมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งขณะนี้เราก็มุ่งกันอยู่เสมอว่าเราขาดคนงานที่มีฝีมือซึ่งเราจำเป็นต้องเอามาป้อนโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้ กระผมเห็นว่าจะมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อ่านจากหนังสือเมื่อ ๒-๓ วันซึ่งมีการวิพากษ์วิจารณ์กันว่า การแก้กฎหมายผังเมืองหรือการแก้เทศบัญญัติของทางรัฐบาลซึ่งกระทำไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ กล่าวกันว่าเป็นการช่วยเหลือบริษัทอิทธิพลบางบริษัท และก็จะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมนี้แทนที่จะขยายไปสู่ชนบทหรือชานเมืองเพื่อเป็นการระบายคนไม่ให้หลังไหลเข้ามาในกรุงเทพมหานครซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาหรือเปลี่ยนแปลงพันประการ อย่างเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว แต่ว่าทางรัฐบาลก็ยังทำเช่นนั้น กระผมเห็นว่าทางแก้กฎหมายผังเมืองหรือการแก้ที่เทศบัญญัตินั้นจะเป็นการมาขัดกับการตั้งศูนย์อุตสาหกรรมแห่งนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเรียนถามทางรัฐบาลว่า จะเป็นการขัดแย้ง หรือท่านจะหาทางแก้ไขอย่างไรในประการหลัง ขอขอบคุณมากครับ

นายไพศาล ชวัชชัยนันท์ :ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างมาก แต่เท่าที่ได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วไม่ปรากฏว่ามีที่โหนดบ้างที่ระบุว่านิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นมานั้น จะพยายามเลือกที่ดินที่ขาดคุณภาพในการเพาะปลูก เพราะเท่าที่กระผมได้ทราบอย่างเช่นที่บางชัน หนองจอก มีนบุรี ย่านรังสิต ปทุมธานีที่มีอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวางอยู่ในขณะนี้ และที่มีนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนได้ไปจัดตั้งอยู่ในขณะนี้ได้ไปจัดตั้งในสถานที่ที่อุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารที่จะเลี้ยงคนของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่เราได้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมในย่านที่ทำกินของประชาชน แน่หนอนที่สุดที่ดินเหล่านั้นได้ตกไปถึงในมือของนายทุนเป็นส่วนใหญ่แล้วก็จริง แต่เป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่เราได้จัดตั้งอุตสาหกรรมในที่อุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกทุกย่านที่เราได้อยู่ในขณะนี้ ซึ่งนานาชาติที่เจริญแล้วเขาพยายามสงวนสถานที่ที่เพาะปลูกทำมาหากินของประชาชนที่อุดมสมบูรณ์ มีการชลประทานดี อย่างเช่น ย่านรังสิต ย่านปทุมธานี ย่านบางชันและย่านหนองจอกที่อุดมสมบูรณ์อย่างนี้ทำไต่ยาก และเราจะต้องลงทุนอีกเป็นจำนวนหลายพันหลายร้อยล้านบาทที่จะไปพัฒนาที่ดินให้เหมาะสมกับการเพาะปลูกไต่อย่างนั้น แต่เราก็ไปทำอุตสาหกรรม และผลเสียหายย่อมเกิดขึ้นแก่กิจการการเกษตร ซึ่งอยู่ใกล้นครหลวงของเราอย่างยิ่ง รัฐบาลน่าจะจะมีการกำหนดการควบคุมที่จะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมให้แน่หนอนว่าควรจะไปจัดตั้งในถิ่นที่ไม่สามารถจะทำการเพาะปลูกไต่แล้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ของเราในอนาคต เพราะนานาชาตินั้นเขาจะจัดให้ในถิ่นที่กันดาร ในถิ่นที่เป็นพื้นที่สูงที่ไม่สามารถทำการชลประทานไต่ กระผมเห็นว่าหลายนิคมอุตสาหกรรมเราไต่ไปทำในที่เพาะปลูกของประชาชน ซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งในอนาคต และเราจะต้องลงทุนมหาศาลที่จะหาที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ไต่อย่างนั้นไต่ อยากรจะขอฝากรัฐบาลว่า ถ้าหากจะมีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลหรือของเอกชน ควรจะหลีกเลี่ยงที่จะไปทำในพื้นที่ที่เพาะปลูกและจะทำให้สภาพแวดล้อมของประเทศของเราเสียหายเป็นไต่อย่างมก นอกจากนั้นแล้วทิศทางที่ไปจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับน้ำ ซึ่งบางนิคมไปจัดในที่ที่มีการชลประทานดี และก็ทำให้การถ่ายเทของน้ำโสโครกไปสูประชาชนและทำให้น้ำในแม่น้ำ

LIRT

ของเราเสียหาย ก็เป็นอีกข้อหนึ่งที่กระผมอยากจะฝากรัฐบาลไว้ให้นิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งนั้นจงหลีกเลี่ยงที่จะใช้พื้นที่เหล่านั้น กระผมขอฝากไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายบุญยิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนตอบเป็นข้อ ๆ ไปนะครับ

ข้อที่ ๑ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเรียนถามว่า ปัญหาอุปสรรคการนิคมอุตสาหกรรมขณะนี้ ก็อย่างที่ท่านทราบว่าการที่จะให้อุตสาหกรรมใหม่เข้าไปอยู่ในที่เหล่านั้น เราไม่มีมาตรการที่จะใช้บังคับ เราใช้ในการชักชวนพยายามให้มีการช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านสาธารณูปโภคอื่น ๆ และให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ฉะนั้นก็เป็นลักษณะ โน้มน้าวมากกว่าที่จะไปบังคับผล อาจจะไม่ทันใจ แต่ขณะเดียวกันเมื่อประกอบกับเรื่องผังเมืองที่ออกมาใหม่ กระผมก็ขอเรียนตอบไปด้วยกันว่า ตามความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว เห็นว่าอุตสาหกรรมใหม่เราควรจะต้องควบคุมแน่นอนควรให้ไปอยู่ในสัดส่วนที่ควรจัดตั้ง แต่การขยายอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วนี้ เราต้องคำนึงถึงทางด้านเศรษฐกิจว่าการที่จะให้เขาขยายเพิ่ม ต้องลงทุนส่วนหนึ่ง แต่ถ้าย้ายทั้งหมดนี้ ต้องลงทุนอีกเป็นเท่าตัว และผลงานจะเสียหาย เพราะฉะนั้นเราจึงพิจารณาว่าการขยายอุตสาหกรรมในที่ที่เขา มีอยู่แล้ว เราพิจารณาให้ต่อเมื่ออุตสาหกรรมนั้นไม่เป็นที่รบกวนต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม เขาสามารถจัดขยะจากอุตสาหกรรมได้เรียบร้อยแล้ว เราจึงพิจารณาอนุมัติให้เขาขยายได้ในที่ที่เขาอยู่ ขณะที่เราจัดนิคมอุตสาหกรรมในเขตพระนคร-ธนบุรี ที่แล้วมา เราได้ซื้อที่ เพราะเราไม่สามารถจะไปเวนคืนได้ แต่ในการจัดนิคมอุตสาหกรรมต่างจังหวัด เช่นทางภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก และภาคใต้ เราใช้ระบบเวนคืนเพื่อจะได้ประหยัดในเรื่องค่าที่ เพราะการที่อุตสาหกรรมจะไปจัดตั้งนี้ เขาก็เกี่ยงว่าที่ของเขามีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องจัดที่ที่ราคาถูกที่สุดแล้วมีบริการทุกอย่างพร้อมมูล อุตสาหกรรมถึงจะเข้าไปได้ สำหรับเรื่องที่อยู่อาศัยนั้น โรงเรียนและสถานพยาบาล เราถือว่ามีหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่จะรับเสริมดำเนินการอยู่แล้ว เช่นการเคหะที่ดี หรือเทศบาลหรือทางด้านศึกษาที่จะต้องรับเป็นภาระจัดโรงเรียน ส่วนสถานพยาบาลนั้นก็เข้าใจว่าเมื่อโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปเป็นกลุ่มแล้วเขาก็คงสามารถที่จะจัดตั้งขึ้นมาได้ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรา

ไม่อยากจะปะปนกันถึงได้เจาะจงเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมเท่านั้น สำหรับด้านการฝึกงานนั้นก็ยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐรับอยู่แล้ว เช่นทางกรมอาชีวศึกษา หรือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งมีการจัดฝึกคนงานอยู่

สำหรับเรื่องสุดท้ายที่ท่านสมาชิกได้ตั้งเกี่ยวกับเรื่องพื้นที่ ทางนิคมได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าในการที่จะไปเลือกที่ที่ไหนนั้นควรจะเป็นที่ที่มีความสะดวกพอสมควรมีสาธารณูปโภคไปถึง แต่เรื่องที่ว่าไปขัดกับเรื่องเกษตรนั้น ความเป็นจริงพื้นที่เหล่านี้อาจจะทำได้การเกษตร แต่ว่าผลผลิตนั้นอาจจะต่ำไม่ใช่เป็นผลผลิตที่ดี ยกตัวอย่างเวลานี้ทางทุ่งนาวังสิต เพราะทุกท่านก็คงจะทราบที่ดินนั้นปลูกได้ครบ แต่ผลผลิตข้าวต่ำมาก ฉะนั้นทางเกษตรกรรมไม่สมควรใจที่จะทำ หรือในทุ่งทางเขตบางชัน ซึ่งเราก็ได้พิจารณาทุกด้านที่เป็นห่วงทางเรื่องเกษตรไม่อยากจะไปแย่งที่ของเกษตร นอกจากว่าที่เหล่านั้นจะเป็นที่มีผลผลิตต่ำแล้วก็ไม่มีคนประสงค์จะทำ นิคมอุตสาหกรรมจึงได้พิจารณาที่เหล่านั้น แต่ต้องประกอบด้วยว่าต้องมีถนน มีน้ำ มีไฟไปถึง ไม่อย่างนั้นอุตสาหกรรมก็ไปอยู่ไม่ได้ กระผมมีเรื่องที่จะเรียนให้ทราบเท่านั้นครับ

นายอุตร ดันติสุนทร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมมีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการที่ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้ นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภาที่แล้วมาปรากฏว่าทางรัฐบาลซึ่งดำเนินอยู่ในเวลานี้ กระผมคิดว่ายังไม่สอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ รัฐบาลแถลงว่าจะพยายามส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางให้มากที่สุด และกระจายไปยังต่างจังหวัดให้มากที่สุด กระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเป้าหมายในการที่จะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรม แต่กระผมยังมีข้อสงสัยว่าในการที่รัฐบาลแถลงนโยบาย ดังที่กระผมได้ทราบเรียนเมื่อกี้ รัฐบาลได้ดำเนินการไปอย่างไรบ้าง และจะได้ดูแลอุตสาหกรรมซึ่งนักอุตสาหกรรมในต่างจังหวัดนั้น กระผมคิดว่ามีอยู่มากมายพอสมควร แต่เนื่องจากว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลแต่ประการใด ทำให้งานที่จะดำเนินการไปนั้นประสบอุปสรรคเป็นอย่างยิ่ง เป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่าขณะนี้เรามีคนว่างงานอยู่มากสำหรับในด้านแมนพาวเวอร์ (Man power) นี้กระผมคิดว่าน่าจะเป็นนโยบายของรัฐบาลอย่างสำคัญที่จะสร้างอุตสาหกรรม

ขึ้นในต่างจังหวัดให้มากที่สุด กระทบอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ท่านมีนโยบายนอกเหนือไปจากนิคมอุตสาหกรรมนี้ประการใดบ้าง นี่เป็นคำถามข้อที่ ๑

คำถามข้อที่ ๒ ก็คือว่า สำหรับนโยบายของรัฐบาลที่แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านคิดว่าจะส่งผลให้เกิดการจ้างงานหรือการสร้างอุตสาหกรรมขึ้นประมาณสักเท่าไร กระทบคิดว่ารัฐบาลก็น่าที่จะได้มีการวิเคราะห์และก็มีตัวเลขอยู่ในมือ กระทบขอเรียนถาม ๒ ประเด็น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดต้องการจะอภิปรายอีกครั้ง

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มี ก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตอบ

นายบุญยิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องของนโยบายหรือเป้าหมายของการนิคมอุตสาหกรรมนั้น หลักใหญ่เราต้องการเพื่อจะรวบรวมอุตสาหกรรมที่มีปัญหาเข้าไปอยู่ในที่ที่เดียวกัน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการผลิตและเพื่อทางเศรษฐกิจ และในขณะเดียวกันเราก็อยากจะให้พวกอุตสาหกรรมที่มีของเสียออกมาและเขาไม่สามารถจะขจัดได้ เราก็อยากให้เป็นรวมกันอยู่ เพราะการที่จะไปรวมกันทำที่ขจัดขยะอุตสาหกรรมในที่ที่เดียวกันนั้นจะเป็นการประหยัดกว่า แล้วนอกจากนั้นก็เพื่อให้การนิคมอุตสาหกรรมสามารถเข้าไปควบคุมนิคมอุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นมาโดยเอกชนได้ด้วย เป็นหลักของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เท่าที่แล้วมานิคมอุตสาหกรรมต้องดูแลของตัวที่ตัวจัดเองเท่านั้น แต่ขณะนี้ก็มีเอกชนหลายกลุ่มซึ่งจัดเป็นนิคมขึ้นมา เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะอนุโลมให้การนิคมอุตสาหกรรมเข้าไปควบคุมและเข้าไปช่วยงานบริหารในนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนได้ด้วย

ส่วนในประเด็น การที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางตามต่างจังหวัดนั้น ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ได้พยายามทุกวิถีทาง เพราะในการที่จะส่งเสริม

LIRT

อุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางนั้นจะต้องมีทั้ง ๔ ปัจจัย เริ่มต้นด้วยมีเทคนิครู้ว่า จะทำอะไรมาเป็นวัตถุดิบมาทำอะไรให้เป็นประโยชน์ ซึ่งเราก็ได้นำทั้งผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่นมาสอน มาให้รู้ว่าการทำเครื่องจักรกลหรือทนายหรือไม่ที่จะทำเป็นเครื่องเรือน หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ เพราะว่าเมื่อทำแล้วเราจำเป็นจะต้องขยาย เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องหา ตลาดให้พร้อมกันไป ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็มีร้านนารายณ์ภัณฑ์และพยายามติดต่อ ที่จะส่งเสริมไปขายในต่างประเทศเพื่อให้ได้รายได้ดีขึ้น และยิ่งกว่านั้นก็จำเป็นจะต้องมีทุน ทรัพย์เริ่มต้น จริงอยู่ในการอุตสาหกรรมครอบครัวก็ต้องการเงินที่จะไปลงทุนถึงไม่มากนัก เป็นเงินหมื่นเงินแสน แล้วก็มีสำนักงานชงกิจเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเสริมงานนี้ แล้ว เนื่องจากเราเห็นว่าขณะนี้มีความจำเป็นที่จะขยายโครงการชงกิจอุตสาหกรรม เป็นลักษณะบริษัทให้เพิ่มวงเงินสูงขึ้น และก็ได้รับการสนับสนุนจากธนาคารโลก แล้ว แล้วเราก็คิดว่าคงจะได้รับการร่วมมือจากธนาคารเอกชนอีกด้วย เพราะเท่าที่แล้วมาชงกิจ อุตสาหกรรมนี้ใช้เงินจากธนาคารกรุงไทยแห่งเดียว ก็มีเงินจำกัด เพราะฉะนั้นในด้านที่จะ ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดย่อมนี้ทางรัฐถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่เนื่องจากว่า ต้องการทั้ง ๔ อย่าง ต้องการทั้งความรู้ในการที่จะผลิต ต้องการทั้งวัตถุดิบ ต้องการทั้งตลาดและ ต้องการทั้งเงิน เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้บรรลุถึงเป้าหมาย เราต้องให้ความพยายามอย่างมาก และต้องใช้กำลังคนและกำลังทรัพย์ที่จะกระจายไปทั่วถึง ซึ่งเป็นนโยบายและเป็นความตั้งใจ แต่ว่าจะได้มากน้อยเท่าไร กระผมว่าต้องประกอบกันทุกอย่าง ไม่ใช่เราจะผลิตออกมา แต่ ต้องมีตลาดรับด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดข้องใจอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะขอเรียนถามอยู่ ๒-๓ ข้อ ก่อนอื่นกระผมรู้สึกยินดีที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาเพื่อจะ ขยายกิจการนิคมอุตสาหกรรมให้คลุมถึงการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกหรือที่เรียกว่า เอกซ์พอร์ตโพรเซสซิงโซน (Export processing zone) ซึ่งปรากฏว่าทางต่างประเทศ เช่น ประเทศ ใต้หวัน หรือทางประเทศเกาหลีได้จัดดำเนินการเรื่องนี้มีผลดีเป็นอันมาก ในการที่จะเชิญชวน

LIRT

ชาวต่างประเทศมาลงทุนภายในประเทศ แต่ในมาตรา ๔๔ ที่บอกว่า “ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นบริษัทจำกัดอาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม” โดยที่จำกัด ความของนิคมอุตสาหกรรมนั้นรวมทั้งนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปกับเขตอุตสาหกรรมส่งออก ด้วยเท่าที่กระทบทราบในเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้นเขาไม่อนุญาตให้ผู้ที่เข้าไปประกอบ กิจกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในบริเวณนั้น เพียงแต่ทำให้เช่าใน ระยะยาวเท่านั้นเอง กระทบไม่ทราบว่ามีมาตรา ๔๔ ที่กำหนดไว้เช่นนี้จะเป็นการผิดพลาดไป หรือว่ามีความตั้งใจที่จะให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้นถือ กรรมสิทธิ์ได้จริง ๆ นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า บรรดาสิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่เราจะให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตั้งแต่มาตรา ๔๘ จนถึงมาตรา ๕๔ นั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมขณะนี้ได้เตรียมมาตรการที่จะป้องกันการรั่วไหลในเรื่องการหนีภาษีหรือว่าการนำเข้านำออกเรียบร้อยแล้วหรือยัง เพราะว่าเรื่องนี้จะปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งในการจัดตั้งเขต อุตสาหกรรมส่งออก

กระทบขอเรียนถามอีกข้อหนึ่งคือว่า ชั้นแรกนี้กระทรวงอุตสาหกรรมหรือว่า การนิคมอุตสาหกรรมในปัจจุบันนี้มีโครงการที่จะจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกในชั้นแรก นี้สักกี่แห่งและมีโครงการที่จะทำที่ไหนบ้าง ขอขอบคุณครับ

นายบุญยัง นันทภักดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธาน สภาที่เคารพ เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมส่งออกนี้แหล่งแรกที่จะเกิดขึ้นคือที่มินบุรี เวลานี้กำลัง เตรียมที่ดินอยู่แล้วและก็ได้รับอนุมัติทุกกระทรวงก็จะให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านกรมศุลกากรซึ่งจะเป็นผู้มาควบคุมในการนำสินค้าเข้าและนำสินค้าออกโดยได้รับการ ยกเว้นภาษี ส่วนในการที่เราจะควบคุมไม่ให้สินค้าเหล่านั้นเล็ดลอดออกไปสู่ตลาดภายใน ประเทศต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและทุกฝ่ายซึ่งกระทบเชื่อว่าคงจะได้รับ ความร่วมมือเป็นอย่างดีและก็คงมีมาตรการเรียบร้อย สำหรับใช้สิทธิของอุตสาหกรรมที่จะ

LIART

ไปอยู่ในนั้นเรามีทั้ง ๒ รูปแบบครับจะไปเช่าก็ได้ จะซื้อก็ได้ เราเปิดให้ทั้ง ๒ รูปแบบ แล้ว ก็จะเป็นลักษณะมีบอนเด็ดแวร์เฮาส์ (Bonded warehouse) อยู่ด้วยคืออุตสาหกรรมที่ไม่อยู่นั้นเขามีอุตสาหกรรมของเขาอยู่ข้างนอกอยู่แล้ว แต่จะนำสินค้าที่จะมาประกอบและส่งออก ไปต่างประเทศไปฝากไว้ในโกดังเหล่านั้นด้วย ฉะนั้นที่มีเม็กซิโกจะเป็นเขตอุตสาหกรรมส่งออก จะเป็นทั้งให้เช่า หรือซื้อ หรือเอาของไปฝากในโกดังสินค้า ส่วนการควบคุมนั้นก็ถือว่าได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งตำรวจและศุลกากร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกตั้งใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมเห็นว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คณะกรรมาธิการครับ

นายบุญยิ่ง นันทากิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณา รัฐบาลขอเสนอ ๗ ท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๑๕ ท่าน พิจารณา รัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน สมาชิกเสนอ ๘ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ให้เป็นไปตามที่
รัฐบาลเสนอ ขอเชิญรัฐบาลเสนอรายชื่อกรรมการครับ

นายบุญยิ่ง นันทากิจวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาล
ขอเสนอ ๑. นายจัญญู วัชรภักย์ ๒. นายวีระ สุลังกรกาญจน์ ๓. นายนิจ ทิณชีระนันท์ ๔.
นายเดชา บุญชูช่วย ๕. นายทักษพล เจียมวิจิตร ๖. นายกำจร สติรกุล ๗. นายสนอง ตูจันทา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อกไปขอเชิญสมาชิกเสนอ ๘ ท่านครับ

นายสานนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอนายอบ วสุรัตน์
ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายอุตร ตันติสุนทร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอนายปัจฉัย บุณนาค
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายประทีป ชุ่มวัฒนะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอนาวาเอก เจริญ
เจริญร์ชต์ภาคย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานสงกที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณเฉลียว วัชรพุกัก
ขอความกรุณารับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลอากาศตรี ธนุธรรม ประมวญทอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
พลโท กฤษณ์ ชีเจริญ ขอผู้รับรองด้วยครับ

LIRT

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายไพศาล รัชชชัยนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอนายสุนทร แก้วเนตร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรองไม่ครบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองไม่ครบ ๕ ท่านครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอพันโท สุพิทย์ วรอุทัย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นางเร่ม พรหมไพบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเสนอ นายไอศฎ โภคิน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลเอก เสง ยังเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายยงศิลป์ เรืองสุข ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๘ ท่านแล้ว มีท่านสมาชิกจะเสนอผู้ได้อีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกเสนอผู้ได้อีก ก็ถือว่าทั้ง ๘ ท่าน ได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการของสภา ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรมาธิการ ทั้ง ๑๕ ท่าน

LIRT

พินเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. จำนวน ๑๕ คน
 ๑. นายจรูญ วัชรภักย์ ๒. นายวิระ สุตังกรกาญจน์ ๓. นายนิจ หินซึ้งระนันท์ ๔. นายเดช บุญช่วย ๕. นายหทัยพล เจียมวิจิตร ๖. นายกำจร สติรกุล ๗. นายสนอง ตูจินต ๘. นายอบ วสุรัตน์ ๙. นายปัจฉัย บุนนาค ๑๐. นวเอก เจริญ เจริญรัชต์ภักย์ ๑๑. นายเฉลียว วัชรพุก ๑๒. พลโท กฤษณ์ ชีเจริญ ๑๓. พันโท สุพิทย์ วรอุทัย ๑๔. นายไอลง โภคิน ๑๕. นายยงศิลป์ เรืองสุข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครบ

นายบุญมิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : รัฐบาลขอเสนอกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ให้ถือว่าเป็นไปตามข้อเสนอของรัฐบาล

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๕๕๖๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุนทร หงส์ลดารมภ์**

(นายสุนทร หงส์ลดารมภ์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ
และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายและปรับปรุงกิจการสนามบินเชียงใหม่

เหตุผล

เนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์จะขยายและปรับปรุงสนามบินเชียงใหม่ เพื่อให้เป็นสนามบินนานาชาติที่ทันสมัยและสามารถให้บริการแก่เครื่องบินโดยสารขนาดใหญ่ ในการนี้จำเป็นต้องขยายเขตที่ดินเพื่อก่อสร้างต่อเติมและขยายทางวิ่ง รวมทั้งก่อสร้างปรับปรุงอาคารท่าอากาศยาน ก่อสร้างอาคารและติดตั้งอุปกรณ์เครื่องช่วยในการเดินอากาศ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟนาร์อน และขยายแนวเขตสนามบินเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ
และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และ
ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการขยาย และ
ปรับปรุงกิจการสนามบินเชียงใหม่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมการbinพาณิชย์เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๕ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมการบันพาณิชย์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

ศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์

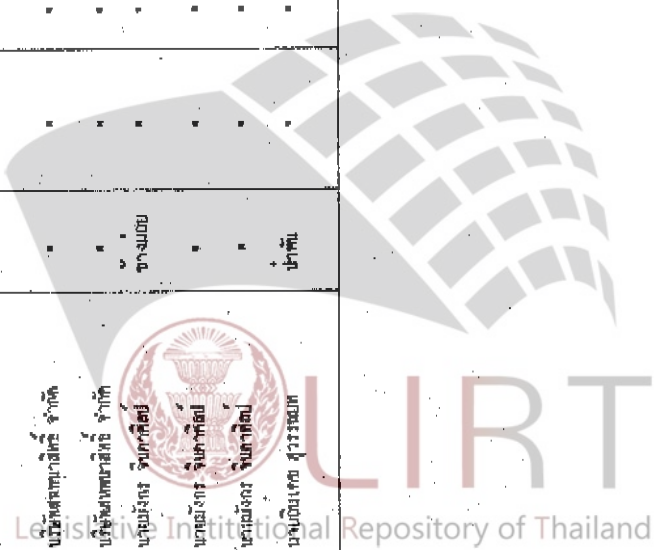
(นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์)

หัวหน้างานระเบียบวาระ กองการประชุม

ทองดำ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

ปีงบประมาณ เลขที่	ชื่อโครงการ/วิทยุชุมชน/รพช.	ข้อมูลโครงการ			พื้นที่ดำเนินงาน			พื้นที่ดำเนินงาน				งบดำเนินงาน		งบดำเนินงาน รวม	งบดำเนินงาน รวม	งบดำเนินงาน รวม	งบดำเนินงาน รวม	
		จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	งบดำเนินงาน	งบดำเนินงาน						
๒๕๕๕	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๕๖	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๕๗	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๕๘	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๕๙	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๐	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๑	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๒	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๓	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๔	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										
๒๕๖๕	บริษัทวิทยุชุมชนแห่งประเทศไทย จำกัด	จังหวัด			จังหวัด			จังหวัด										

นายสมภาพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายและปรับปรุงกิจการสนามบินเชียงใหม่

เหตุผล เนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์จะขยายและปรับปรุงสนามบิน เชียงใหม่ เพื่อให้เป็นสนามบินนานาชาติที่ทันสมัยและสามารถให้บริการแก่เครื่องบินโดยสาร ขนาดใหญ่ ในการนี้จำเป็นต้องขยายเขตที่ดินเพื่อก่อสร้างต่อเติมและขยายทางวิ่ง รวมทั้ง ก่อสร้างปรับปรุงอาคารท่าอากาศยาน ก่อสร้างอาคารและติดตั้งอุปกรณ์เครื่องช่วยในการ เดินอากาศ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟนำร่องและขยายแนวเขตสนามบินเพื่อความสะดวกและความ ปลอดภัยในการเดินอากาศจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจจะซักถามอะไรรัฐบาลหรือ ไม่ครับ

นางกนก สามเสน วิล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กนก สามเสน วิล ดิฉัน มีชื่อจะกราบเรียนถามผ่านทางประธานสภาเพียงข้อเดียว ในการที่เราจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เหล่านี้ ความจริงดิฉันคิดว่าการขยายสนามบินหรือปรับปรุงสนามบินนั้นก็เป็นสิ่งที่รัฐบาล ได้มีความตั้งใจมานานแล้ว แต่ทำไมการเวนคืนนี้ถึงเพิ่งได้ทำ ที่ได้เรียนถามนี้ก็เพราะเหตุว่า ได้มีเจ้าของที่ดินในตำบลทั้งสองนี้ได้จัดสรรที่ดินขายให้แก่ประชาชนเป็นจำนวนมากด้วย ราคาที่แพง ทั้งๆที่ได้มีป้ายติดไว้ว่าเป็นที่ดินของทหารอากาศหรืออะไร แล้วปล่อยให้มีการขาย ที่ดินเหล่านั้นกันเป็นจำนวนมาก แล้วท่านจะมาประกาศเวนคืน ดิฉันคิดว่าทำให้ประชาชน เป็นจำนวนมากต้องเสียประโยชน์เพราะเหตุว่าได้ซื้อที่ดินนั้นไปแล้ว . โดยไม่ทราบว่าจะได้มีการเวนคืน แต่เจ้าของที่ดินอาจจะทราบหรือไม่ทราบ ดิฉันก็ไม่ทราบ อยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า

LIRT

ทั้ง ๆ ที่เราได้มีนโยบายที่จะขยายสนามบินนี้ตั้งนานแล้ว ทำไมถึงปล่อยให้มีการจัดสรรที่ดินขาย แล้วก็เพิ่งมาเวนคืน

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับความล่าช้าในเรื่องการเวนคืน กระผมขอกราบเรียนว่า เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายสนามบินเชียงใหม่เพื่อสร้างสนามบินสากลนานาชาติ รัฐบาลได้ดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวเขตที่สำรวจที่ดินนี้ก็ได้ประกาศให้ราษฎรได้ทราบไปแล้ว เมื่อได้ทำการสำรวจเวนคืนแล้ว รัฐบาลก็ได้ดำเนินการที่จะติดต่อขอซื้อที่ดินที่จะขยายสนามบินจากราษฎรที่อยู่ในเขตที่จะขยายออกไป แต่บางรายก็สามารถที่จะติดต่อขอซื้อได้สำเร็จ บางรายก็ไม่ยอม จะขอในราคาสูง ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดหางบประมาณแล้วเห็นว่าราคานั้นสูงเกินไป จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ในเรื่องของการที่จะเวนคืนนี้ได้ดำเนินการมาเป็นเวลานานแล้วได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่จะเวนคืน ซึ่งราษฎรก็ได้ทราบอยู่แล้ว เมื่อได้ทราบเจ้าของแล้วก็ได้ทำการติดต่อขอซื้อ ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจอะไรอีกหรือไม่ครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ไม่มีสมาชิกตั้งใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. คณะกรรมการครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการ
ปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนใน
สังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๙๑๗๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๔ ตุลาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมพ.ศ.
 กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
 นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
 เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุนทร หงส์ลดารมภ์**

(นายสุนทร หงส์ลดารมภ์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบนักเรียนของโรงเรียน
ในสังกัดกระทรวงกลาโหม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม

เหตุผล

โดยที่ระเบียบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ยังไม่มีกฎหมาย
คุ้มครอง เพื่อให้บุคคลอื่นแต่งหรือแต่งเลียนแบบดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด
กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของ
โรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"นักเรียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถานการศึกษาที่เรียก
เป็นอย่างอื่นในสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอม
เกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนแผนที่ของกรมแผนที่ทหาร วิทยาลัย-

LIRT

แพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า โรงเรียนประจำเหล่าชั้นนักเรียนนายสิบ โรงเรียนนายสิบทหารบก โรงเรียนนั้จำ โรงเรียนจำอากาศ และโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่มีกฎหมายกำหนด เครื่องแบบของผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษานั้นไว้เป็นการเฉพาะ

“เครื่องแบบนักเรียน” หมายความว่า เครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้นักเรียนแต่ง

มาตรา ๔ ประเภท ชนิด และลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบนักเรียน แต่ง หรือแต่งเลียนเครื่องแบบนักเรียนโดยเจตนาให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นนักเรียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำได้กระทำภายในเขตซึ่งได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือในเวลาสงคราม หรือเพื่อกระทำความผิดทางอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำเนาถูกต้อง

ศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์

(นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์)

หัวหน้างานระเบียบวาระ กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

ศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์

LIRT

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม

เหตุผล โดยที่เครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นที่แต่งหรือแต่งเลียนเครื่องแบบดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจสงสัยอะไรหรือไม่ครับ

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผมรู้สึกว่าคุณความหมายในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คำว่า "นักเรียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นในสังกัดกระทรวงกลาโหม - แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนแผนที่ของกรมแผนที่ทหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์ พระมงกุฎเกล้า โรงเรียนประจำเหล่าชั้นนักเรียนนายสิบ โรงเรียนนายสิบทหารบก โรงเรียนจำ โรงเรียนจำอากาศและโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่มีกฎหมายกำหนดเครื่องแบบของผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือของสถาบันการศึกษานั้นไว้เป็นการเฉพาะ เมื่ออ่านร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วคำว่า "โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น" โรงเรียนอะไรครับ กำหนดไว้มากมายแล้ว มีโรงเรียนจำพวกไหนอีกครับ กระผมใคร่จะขอเรียนถามทางรัฐบาลผ่านทางท่านประธานครับ

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ สมาชิกผู้มีเกียรติ เกี่ยวกับประเภทของโรงเรียนนั้นทางด้านกระทรวงกลาโหมเรามีแยกประเภทอยู่ ๓ ประเภท

LIART

ประเภทแรก ได้แก่โรงเรียนที่รับผู้เข้าศึกษาซึ่งเป็นข้าราชการอยู่แล้ว เช่น วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โรงเรียนเสนาธิการทหาร โรงเรียนประจำเหล่าหลักสูตรต่าง ๆ เช่น หลักสูตรชั้นนายร้อย นายพัน โรงเรียนประเภทนี้ผู้เข้าศึกษามีระเบียบของตนเอง คือ ระเบียบข้าราชการนั้น ๆ อยู่แล้ว

ประเภทที่ ๒ ได้แก่โรงเรียนทหารที่ผู้รับเข้าศึกษาจากบุคคลภายนอก นักเรียนประเภทนี้มีสภาพเป็นทหาร เช่น นักเรียนนายร้อย นักเรียนนายสิบ เป็นต้น โรงเรียนทหารประเภทนี้มีระเบียบที่กำหนดโดยกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗

ประเภทที่ ๓ ได้แก่โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกระทรวงกลาโหม รับผู้เข้าศึกษาจากบุคคลภายนอก นักเรียนประเภทนี้มีได้มีสภาพเป็นทหาร เช่น นักเรียนช่างฝีมือทหาร และนักเรียนเตรียมทหาร เมื่อนักเรียนประเภทนี้มีได้มีสภาพเป็นทหาร ซึ่งไม่อาจจะกำหนดระเบียบโดยอาศัยพระราชบัญญัติระเบียบทหาร พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้ และในปัจจุบันยังไม่มีพระราชบัญญัติที่บัญญัติเป็นส่วนรวมที่จะรองรับและคุ้มครองระเบียบนักเรียนประเภทนี้มีให้ผู้ใดแต่งโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมายเพราะฉะนั้นจึงได้ขอตราพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อจะคุ้มครองและให้สิทธิกับผู้ที่คือนักเรียนประเภทนี้

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เข้าใจตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง แต่ก็รู้สึกว่ถ้าหากเราจะกำหนดว่า "นักเรียน" ระบุเสียเลยว่านักเรียนช่างฝีมือทหาร นักเรียนเตรียมทหาร หรือคิดว่าจะตั้งโรงเรียนอะไรต่อไปอีกถ้าหากมีนักเรียนอื่นที่ไม่ใช่เป็นทหารจึงได้เขียนไว้กว้าง ๆ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมาออกพระราชบัญญัติใหม่ อย่างนั้นใช่หรือไม่

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ความจริงแล้วระเบียบนี้คนละอย่างครับ สำหรับในขณะนี้โรงเรียนเตรียมทหาร เรามีระเบียบที่ใช้อยู่เป็นการภายใน โดยอาศัยกฎของกองบัญชาการทหารสูงสุด แต่ว่าเราไม่มีพระราชบัญญัติในการที่จะคุ้มครองหรือป้องกันผู้ที่จะแต่งระเบียบนักเรียนเตรียมทหาร กระผมก็เลยขอถือโอกาสว่า

LIRT

นักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เกิดขึ้นใหม่นั้นเราอาจจะใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คุ้มครองได้เลย เพียงแต่กำหนดเครื่องแบบออกมาเป็นแบบ ๆ เท่านั้นเอง

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นด้วยในหลักการอย่างยิ่งสำหรับการออกกฎหมายมารองรับในเรื่องเครื่องแบบนักเรียนทหารนี้ แต่กระผมยังมีความรู้สึกในเรื่องบทลงโทษที่ได้เคยพูดมาครั้งหนึ่งในเรื่องกฎหมายขนส่งทางบก รู้สึกว่าในมาตรา ๕ ที่บอกว่า “ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบนักเรียน แต่งหรือแต่งเลียนเครื่องแบบ นักเรียนโดยเจตนาให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นนักเรียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” กระผมเห็นว่าโทษน้อยเหลือเกิน ๑,๐๐๐ บาท การไปปลอมแปลงอะไรต่าง ๆ แล้วทำให้เสียหายแก่สถาบันเสียหายแก่ชื่อเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นนักเรียนทหาร อย่างโรงเรียนนายร้อย นายเรือ นายเรืออากาศแล้วรู้สึกว่าจะเสียหายมากทางรัฐบาลหรือผู้ร่างกฎหมายก็อาจจะพิจารณาและมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งกระผมไม่ได้ศึกษาในทางกฎหมายโดยแน่ชัดก็รู้สึกว่าเบาไป แต่ถ้าหากทางรัฐบาลจะมีเหตุผล หรือทางผู้ร่างกฎหมายมีเหตุผลอย่างไร จึงปรับกันแบบนี้ เพียงไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทนี้ ถ้าหากว่าพอจะชี้แจงได้ กระผมใคร่จะขอรับทราบเป็นความรู้ด้วย แต่กระผมว่าปรับน้อยไป ขอฝากท่านกรรมาธิการที่จะพิจารณาด้วยขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงน้อยหรือไม่ครับ เรื่องโทษเขาว่าเบาไป

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : สำหรับบทลงโทษนั้นเราอาศัยเช่นเดียวกับเครื่องแบบอื่น คือการปรับตามบทลงโทษนี้ก็อาศัยเครื่องแบบที่เรา มีอยู่แล้ว เป็นบทลงโทษชนิดเดียวกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดติดใจอีก ผมจะขอมมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ... หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการฯ รับ ท่านรัฐมนตรี

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการทหารพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : รัฐบาล
ขอเสนอกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการ
ทหารพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๘๐๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมภพ โทตระกิตย์

(นายสมภพ โทตระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๑) ให้นำเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้จ่าย
ในกิจการที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร

(๒) กำหนดให้มีลานจอดอากาศยานในสนามบินอนุญาต อันเป็นเขตที่ต้องมี
มาตรการเพื่อความปลอดภัย

(๓) กำหนดให้การให้บริการต่าง ๆ ในลานจอดอากาศยานเป็นกิจการที่ต้องได้
รับอนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต

เหตุผล

โดยที่การให้บริการต่าง ๆ ในลานจอดอากาศยานและการบริการช่างอากาศเป็น
กิจการที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยของอากาศยาน และผู้โดยสารอากาศยานและ
การให้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศและการบินพลเรือน สมควรวาง
หลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไว้เพื่อให้การให้บริการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
ตามมาตรฐานสากล โดยกำหนดให้การให้บริการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และ
กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต กับทั้งสมควรกำหนดให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียม
การใช้สนามบินที่เก็บได้มาใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินได้ เพื่อ
ความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของสนามบิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินทางอากาศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ลานจอดอากาศยาน" "บริการในลานจอด
อากาศยาน" และ "บริการช่างอากาศ" ระหว่างบทนิยามคำว่า "ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน"
และคำว่า "เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินทางอากาศ" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้

"ลานจอดอากาศยาน" หมายความว่า บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็น
ที่จอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต และหมายความรวมถึงสถานที่อื่นนอกบริเวณดังกล่าว

ในสนามบินอนุญาตที่อากาศยานได้รับอนุญาตให้จอดชั่วคราวเพื่อรับหรือรอรับบริการในกรณี
จำเป็นหรือฉุกเฉิน

“บริการในลานจอดอากาศยาน” หมายความว่า บริการใดๆ ที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับ
อากาศยานหรือธุรกิจการเดินอากาศในลานจอดอากาศยาน นอกจากบริการช่างอากาศ

“บริการช่างอากาศ” หมายความว่า บริการที่เกี่ยวกับเทคนิคในด้านความ
ปลอดภัยของอากาศยานหรือการซ่อมบำรุงอากาศยานในลานจอดอากาศยาน ทั้งนี้ ตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าและวรรคหก ของมาตรา ๖๐ ตรี
แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการ
เดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗

“ให้จัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

เงินที่เรียกเก็บได้ตามมาตรานี้ให้นำส่งเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนตามวรรคห้า
การใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียนให้กระทำได้เฉพาะเพื่อกิจการที่เป็นการอำนวยความสะดวก
ความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินที่เก็บค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรี
กำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖ ตรี และมาตรา ๖๐ จัตวา มาตรา
๖๐ เบญจ มาตรา ๖๐ ฉ และมาตรา ๖๐ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“หมวด ๖ ตรี

บริการในลานจอดอากาศยาน และบริการช่างอากาศ

มาตรา ๖๐ จัตวา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด
ลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต

LIRT

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาตได้แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ แล้วแต่กรณีจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๖๐ เบญจ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ ต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนหรือเป็นสายการบินที่กำหนดของต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้ยอมรับแล้วตามความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ และประเทศไทยที่กำหนดสายการบินนั้นมีได้วางข้อห้ามหรือข้อจำกัดแก่สายการบินที่กำหนดของไทยในการประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศในประเทศนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ ภายใต้อำนาจ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา นี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๖๑ ฉ ผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานจะเก็บค่าบริการในลานจอดอากาศยานได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๖๑ สัตต ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในลานจอดอากาศยาน เว้นแต่จะปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดโดยเจ้าของสนามบินอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของให้เป็นผู้รักษาสสนามบินอนุญาต

ผู้เข้าไปในลานจอดอากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๑ ทวิ มาตรา ๘๑ ตริ และมาตรา ๘๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๘๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ จัตวา วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๘๑ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ สัตต วรรคหนึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๘๑ จัตวา ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามมาตรา ๖๐ สัตต วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๖ ทวิ และ ๖ ตริ ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

“๖ ทวิ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน

(๑) ให้บริการแก่ธุรกิจการเดินอากาศของตนเอง ไม่เก็บค่าธรรมเนียม

(๒) ให้บริการแก่ธุรกิจการเดินอากาศของบุคคลอื่น ๑,๕๐๐ บาท

๖ ตริ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการช่างอากาศ

(๑) ให้บริการแก่ธุรกิจการเดินอากาศของตนเอง ไม่เก็บค่าธรรมเนียม

(๒) ให้บริการแก่ธุรกิจการเดินอากาศของบุคคลอื่น ๑,๕๐๐ บาท”

LIRT

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมี หลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑)ให้นำเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้จ่าย ในกิจการที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร

(๒) กำหนดให้มีลานจอดอากาศยานในสนามบินอนุญาต อันเป็นเขตที่ต้องมี มาตรการเพื่อความปลอดภัย

(๓) กำหนดให้การให้บริการต่างๆ ในลานจอดอากาศยานเป็นกิจการที่ต้องได้รับ อนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต

เหตุผล โดยที่การให้บริการต่างๆ ในลานจอดอากาศยานและการบริการช่างอากาศ เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยของอากาศยานและผู้โดยสารอากาศยานและ การให้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศและการบินพลเรือน สมควรวางหลักเกณฑ์ ในเรื่องนี้ไว้เพื่อให้การบริการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากล โดยกำหนดให้การให้บริการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต กับทั้งสมควรกำหนดให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียม การใช้สนามบินที่เก็บได้มาใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินได้ เพื่อ ความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของสนามบิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกตั้งใจอภิปราย ผมจะขอ มติจากที่ประชุมเห็นว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... คณะกรรมาธิการรับรัฐบาล

นายสมภพ โทตระกูล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่สร. ๐๒๐๓/๑๙๑๘๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุนทร หงส์ลดารมภ์**

(นายสุนทร หงส์ลดารมภ์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน :

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
เสียใหม่เพื่อให้การตรวจสอบการรับจ่าย เก็บรักษาเงิน และทรัพย์สินอื่นของส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจเป็นไปโดยถูกต้องและเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การตรวจเงินแผ่นดิน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยรับตรวจ" หมายความว่า

(๑) กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม

(๒) หน่วยงานของราชการส่วนภูมิภาค

(๓) หน่วยงานของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๕) หน่วยงานที่อยู่ในความควบคุม กำกับ หรือรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) หน่วยงานอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบ

“ผู้รับตรวจ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการหรือการบริหารของหน่วยรับตรวจ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินซึ่งผู้ตรวจเงินแผ่นดินแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน มีผู้ตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และให้มีรองผู้ตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้บังคับบัญชาและช่วยผู้ตรวจเงินแผ่นดินสั่งและปฏิบัติราชการ

มาตรา ๖ การแต่งตั้งผู้ตรวจเงินแผ่นดินต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

มาตรา ๗ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

มาตรา (๑) ตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ และงบแสดง

LIRT

ฐานะการเงินแผ่นดินประจำปีและงบประมาณ และแสดงความเห็นว่าการรับจ่ายเงินตามรายงานนั้นเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

(๒) ตรวจสอบบัญชีทุนสำรองเงินตราประจำปี และแสดงความเห็นว่าการรับจ่ายเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

(๓) ตรวจสอบการรับจ่าย การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินอื่นของหน่วยรับตรวจและแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่และอาจตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน และการใช้ทรัพย์สินอื่นและแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป็นไปโดยประหยัด ได้ผลตามเป้าหมายและมีผลคุ้มค่าหรือไม่

(๔) ตรวจสอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นของหน่วยรับตรวจและแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ

(๒) เรียกผู้รับตรวจหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจมาเพื่อสอบสวน หรือสั่งให้ผู้รับตรวจหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นบรรดาที่หน่วยรับตรวจจัดทำขึ้นหรือมีไว้ในครอบครอง

(๓) आयัดเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของหน่วยรับตรวจ

(๔) เรียกบุคคลใด ๆ มาให้การเป็นพยานในการตรวจสอบบัญชี เอกสาร และ

ทรัพย์สินของหน่วยรับตรวจ หรือให้ส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับหน่วยรับตรวจ เพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๙ เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๘ ให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดินและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับหน่วยรับตรวจเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ การเรียกบุคคลมาให้การเป็นพยานหรือให้ส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามมาตรา ๘(๔) ให้ทำเป็นหนังสือและนำไปส่งระหว่างในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำการของผู้รับ

มาตรา ๑๑ ให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีข้อบกพร่องหรือมีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้หน่วยรับตรวจชี้แจงหรือแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้

เมื่อพ้นเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้รับตรวจมิได้ชี้แจงหรือแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีโดยไม่มี

เหตุผลสมควรให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้กระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้ควบคุม กำกับหรือรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมอบเรื่องให้เจ้าหน้าที่ดำเนินคดีและให้สำนักตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ผู้รับตรวจหรือกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้ควบคุม กำกับหรือรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้วย

ในกรณีที่ผู้รับตรวจหรือกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้ควบคุม กำกับหรือรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาอันสมควร ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินรายงานต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทำรายงานผลการตรวจสอบการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ และงบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณตามมาตรา ๗(๑) พร้อมด้วยความเห็นเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภา

มาตรา ๑๖ การตรวจสอบการรับจ่ายเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้แต่งตั้งผู้ตรวจสอบ

ในการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๗ (๓) มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเปิดเผยข้อความที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามมาตรา ๗ (๔) มาตรา ๘ (๔) หรือมาตรา ๙ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การ

LIART

สอบสวนหรือการพิจารณาคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดมีหน้าที่ครอบครองหรือรักษาบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ตรวจสอบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งตามมาตรา ๑๖ เรียกให้ส่งตามมาตรา ๘ (๒) หรืออายัดตามมาตรา ๘ (๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้นเอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือขัดขวางการปฏิบัติของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๘ หรือของผู้ตรวจเงินแผ่นดิน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ หรือผู้ตรวจสอบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ตรวจสอบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งตามมาตรา ๑๖ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และบรรดาอำนาจหน้าที่ของประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปเป็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือของผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชอาณาจักร ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๒๓ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นรองผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ บรรดาบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ถือว่าบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึงสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และที่อ้างถึงประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินให้ถือว่าอ้างถึงผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บุญเลิศ/พิมพ์/ทาน

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผล
ดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดินเสียใหม่ เพื่อให้การตรวจสอบการรับจ่ายเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินอื่นของส่วน
ราชการและรัฐวิสาหกิจเป็นไปโดยถูกต้องและเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะซักถามหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์: ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันใคร่ขอความ
กรุณาทางรัฐบาลได้โปรดชี้แจงให้สภานี้ได้ทราบว่า เหตุผลในการที่จะปรับปรุงระบบการตรวจ
เงินแผ่นดินจากกรุปคณะกรรมการซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันมาเป็นรูปสำนักงานนั้นจะทำให้การปฏิบัติ
ของการตรวจเงินแผ่นดินมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิมอย่างไร ขอพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะซักถามข้ออื่นอีกหรือไม่ครับ
ท่านรัฐมนตรีจะด้ร่วมตอบเสียเลย

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติตรวจเงิน
แผ่นดินที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ ถ้าจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็น่าจะด้พิจารณา
มาตรา ๗ ซึ่งเป็นเรื่องหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ถ้าจะพิจารณาดูแล้วหน้าที่
ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตามมาตรา ๗ แล้วจะเห็นว่ายังค่อนข้างจะอยู่ในแนวความ
คิดเดิม คือยังไม่เป็นการตรวจประสิทธิภาพของการทำงานเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่าใน (๔) ของ
มาตรา ๗ นี้ก็เป็นเรื่องที่พูดเพียงผิวเผินเท่านั้น และพูดถึงมาตรา ๘ ในอำนาจของสำนักงาน
ตรวจเงินแผ่นดินก็จะเห็นว่าอำนาจของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนี้ยังไม่เป็นที่กว้างขวาง

LIRT

เท่าที่ควรนัก แต่จะอย่างไรก็ตามก็เป็นวิวัฒนาการอันหนึ่งของงานตรวจเงินแผ่นดินเท่าที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ ถึงแม้ว่าจะไม่เสริมสร้างภาระหน้าที่ให้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์เท่าที่ควรจะเป็น และไม่ให้อำนาจกว้างขวางเท่าที่ควรจะเป็นให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ แต่ก็ เป็นเรื่องที่ได้วิวัฒนาการมาแล้วขั้นตอนหนึ่ง กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สภาแห่งนี้น่าจะได้รับการพิจารณา แต่ในรายละเอียดเรื่องภาระหน้าที่และอำนาจนั้นน่าจะ ได้พิจารณาเพิ่มเติมกันในชั้นกรรมาธิการต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มีท่านผู้ใดจะอภิปรายต่อไปหรือไม่ครับ สำหรับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่มี ขอเชิญรัฐบาลแถลง

นายสุวัฒน์ สุทธธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ท่านประธานสภาที่ เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนดังนี้ พูดถึงเดิมทีเดียวกฎหมายฉบับแรกออก เมื่อปี ๒๕๗๖ นั้นตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้น ซึ่งกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า คณะ กรรมการนี้ที่จริงแล้วก็ได้มีการวิวัฒนาการมาตามลำดับ คือการเป็นกรมการตรวจเงินใน สมัยก่อนนั้น จะเริ่มบรรจุจากเงินเดือน ๒๐๐ บาท ซึ่งเป็นเหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๗๖ กรมการ สมัยนั้นก็มีประมาณ ๒๔ คน ต่อมาเนื่องด้วยทางราชการได้ขยายงานมากขึ้น บรรดากรมการ ตรวจเงินแผ่นดินก็ได้ขยายออกไปถึงตามต่างจังหวัดตามภาค ซึ่งสรุปแล้วมีทั้งหมดประมาณ ๓๐ คน เราจึงมาคิดกันว่ากรณีที่เมื่อเรื่องทุจริตครั้งหนึ่งต้องมานั่งประชุมครั้งหนึ่งเสียเวลาหรือไม่ สุดท้ายก็เลยตกลงกันว่าผ่านกรรมการเพียง ๕ คนก็เป็นการเพียงพอแล้ว ซึ่งระบบงานที่ทำ สมัยเดิมนั้นกระผมขอกราบเรียนด้วยความเป็นจริงว่า เป็นระบบโบราณที่เราลอกมาจาก ต่างประเทศเขาอีกทีหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงพยายามแก้ไขให้เป็นระบบจากส่วนกลางเสีย ซึ่งสามารถ จะสั่งงานได้ ถึงแม้ว่าในระบบใหม่นั้นงานทั้งหมดที่หากก็ต้องผ่านกรมการตรวจเงินแผ่นดิน

LIRT

ไม่ต่ำกว่า ๕ ท่านเหมือนกัน นี่เป็นข้อแรกซึ่งชี้ให้เห็นได้ว่า ถึงแม้จะเป็นสำนักงานคณะกรรมการตามเดิม เป็นรูปกรรมการตามเดิมหรือรูปใหม่นี้ ผลการดำเนินการก็เท่าเทียมกันครับ

ส่วนการที่ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งตั้งว่า อำนาจในการนี้มีน้อยไป กระทบก็เห็นด้วย ซึ่งที่จริงแล้วอยากจะขอความกรุณาท่านสมาชิกเวลาแปรญัตติแก้ไข กระทบว่าจะแก้ไข ให้มีการตรวจสอบถึงประสิทธิภาพในการทำงาน และชี้ชัดให้เห็นว่ากรมใดบ้างกองใดบ้างทำงาน ได้ผลสำเร็จเรียบร้อยเพียงไรหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้คุ้มกับเงินที่เสียไปในการบริหารงาน ถ้าสภา รับกฎหมายฉบับนี้ กระทบจะขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งเพราะกระทบเป็นคนแรกที่เริ่มร่าง มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ พอร่างเสร็จถูกเรียกไปค่าเสียเงียบเลย ก็เลยต้องยกเลิกมาถึงปานนี้ เป็นเวลา ๒๐ ปีแล้ว ซึ่งร่างเดิมเราเขียนไว้เยียบกว่านี้มาก ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ เข้ามาเหมือนกับเปลี่ยนโครงสร้างของงานตรวจเงินแผ่นดิน และในเวลาเดียวกันถ้ารัฐบาล เปลี่ยนโครงสร้างในงานตรวจเงินแผ่นดินแล้ว กระทบคิดว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนั้นมีความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่งถ้าเราจะเปลี่ยนโครงสร้างและเปลี่ยนแนวทางในการปฏิบัติงาน แต่อัตรากำลังคนของ ค.ต.ง. หรือของงานตรวจเงินแผ่นดินนี้ยังเป็นอยู่อย่างเดิม โดยที่ ส่วนราชการต่างๆ ได้แผ่ขยายออกไป เงินงบประมาณในแต่ละปีได้เพิ่มขึ้น ในปีงบประมาณ ปี ๒๕๒๒ งบประมาณแผ่นดินถึง ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท ปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ก็จะเป็นถึง ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท กระทบคิดว่าอย่างนั้น แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินยังไม่สามารถ จะเพิ่มให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่และความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติงานแล้ว ความหมกหมม ของการใช้เงินหรือการบริหารงานของส่วนราชการต่างๆ ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะหีบยกขึ้นมากี่ไซ้ ให้ได้ประสิทธิผลเท่าที่ควร เท่าที่แล้วมกแนวทางในการตรวจเงินแผ่นดินนั้นเป็นเรื่องของการ ตรวจในลักษณะตรวจขั้นตอนในการเบิกจ่ายหรืออะไรทำนองนั้นมากกว่า ขณะนี้เท่าที่กระทบ ทราบรัฐบาลมีเจตนาที่จะตรวจประสิทธิผลในการที่จะปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ ในการที่ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน และในเวลาเดียวกันก็ตรวจถึงประสิทธิผลในประโยชน์ ของการใช้สอยของชิ้นงานหรือเนื้องานที่รัฐได้จ่ายเงินไป กระทบจึงอยากจะกราบเรียนถาม

LIART

แผ่นดินอยู่ ๔-๕ เดือน แล้วก็รู้สึกว่ามีประโยชน์อะไรเลยในการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะว่าไปวิ่งตามตรวจเอกสารที่เขาส่งมากองๆ ไว้ ก็หายไปบ้างอะไรไปบ้าง ดิฉันอยากจะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ขณะที่เราได้พบว่ามีการใช้เงินงบประมาณไปในทางที่ไม่สมควรหรือได้พบว่าการทำงานหรือการใช้เงินนั้นไม่มีประสิทธิภาพหรือทุจริตนี้จะรายงานไปยังนายกรัฐมนตรีโดยพร้อม ๆ กันกับที่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบจะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแก้ไขหรือเกิดการชี้แจง หรือการตรวจสอบโดยทันทีทันที แทนที่จะใช้ประโยคที่ว่า "ภายในระยะเวลาอันสมควร" เพราะว่าตามสมควรนี้เท่าที่เห็นก็รู้สึกว่าเป็นเวลานานเหลือเกิน ขอกราบเรียนถามข้อนี้

นายสุพัฒน์ สุชาธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการตรวจเงินแผ่นดินเท่าที่เป็นอยู่ในระยะหลังนี้ งานค้างค้ำเป็นเวลาหลายปีหลายเดือนนั้นหมดไปแล้วครับ คือขณะนี้เราพยายามตรวจสอบเป็นระยะปีต่อปี ซึ่งสรุปแล้วเมื่อมีการตรวจสอบพบข้อบกพร่องขึ้น ทางฝ่ายผู้ตรวจในประการแรกก็ต้องมีความเคารพต่อกรมที่รับผิดชอบก่อน ก็แจ้งผลการตรวจสอบทั้งหมดให้อธิบดีหรือกรมกองนั้น ๆ ทราบ ทั้งนี้เราก็รอดูระยะเวลาที่พอสมควรหรืออาจเป็นเวลาสัก ๑๕ วันหรือเดือนหนึ่ง ยังไม่มีการดำเนินการประการใด ก็มีการเตือนกันเป็นครั้งที่ ๒ ทั้งนี้เมื่อเตือนครั้งที่ ๒ แล้ว ให้เวลาอีก ๗ วันยังไม่ตอบอีกทีก็เตือน ครั้งที่ ๓ หลังจากนั้นก็เป็น การนำเรื่องทั้งหมดประมวลขึ้นทำรายงานเสนอท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อจะได้อำนาจว่าประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรมหรือกระทรวงใดบ้างมีเป็นประการใด นี่เป็นข้อที่เราวางไว้เป็นขั้นตอนซึ่งขณะนี้งานตรวจสอบทั้งหมดส่วนใหญ่แล้วเป็นไปทันปีต่อปีหมดครับ

นายทวี หนูนักดี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมจากท่านสมาชิกที่ให้ความเห็นไว้ว่าในการเพิ่มปริมาณจำนวนข้าราชการควรจะให้พอเพียงกับการปฏิบัติงานนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า เดิมเรามีคนประมาณ ๔๐๐ คน ปัจจุบันเรามีประมาณ ๑,๓๐๐ คน แล้วส่วนใหญ่ก็เป็นพวกปริญญา แล้วก็ เป็นพวกที่จบจากสถาบันประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเราเชื่อแน่ว่าถ้าเราได้อบรมและฝึกฝนคนพวกนี้ให้มีประสิทธิภาพ

LIRT

อย่างเช่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เรียนต่อที่ประชุมแล้ว การปฏิบัติงานของเราก็คงจะพอไปได้

สำหรับที่ยังมีการปรารภกันถึงเรื่องการตรวจประสิทธิภาพนั้น กระผมขอประทานกรณณาให้ดูมาตรา ๗ (๓) เราเขียนไว้ในบรรทัดเกือบสุดท้ายว่า “แสดงความเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป็นไปโดยประหยัดได้ผลตามเป้าหมาย และมีผลคุ้มค่าหรือไม่” เราเขียนเอาไว้โดยชัดเจนแล้ว ส่วนการปฏิบัติงานของเรา เราเข้าใจว่าในการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะทำให้การปฏิบัติงานของเราได้ผลดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นมา กระผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมเท่านี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าสมควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมาธิการครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑๑ ท่าน พิจารณา รัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่าน

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
๑๑ ท่าน พิจารณา รัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน สมาชิกเสนอ ๖ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ขอเชิญรัฐบาลเสนอรายชื่อ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ๑. นายสุธี สิงห์เสนห์ ๒.
นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์ ๓. นายทวี หนูนักดี ๔. นายวิเชียร วงศ์เบียสัจจ ๕. นายประยูร
ศรีयरรวงค์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญสมาชิกเสนอ ๖ ท่าน

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณพนัส สิมะเสถียร
ขอความกรุณาผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลตรี มณีรัตน์ จารุจินดา : กระผมขอเสนอคุณบัญญัติ เกสรทอง ท่านผู้ใดเห็นด้วย
กรุณารับรอง

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอพันเอก วิวัฒนา สรรพพานิช
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเสนอร้อยโท
อนันต์ พรรณเชษฐ์ ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยค่ะ

LIRT

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลอากาศตรี ธีรธรรม ประมวญทอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ พลเรือโท สมัคร สายวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายยงศิลาป เรืองสุข : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณยง เหลืองรังษี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๖ ท่านแล้ว มีท่านสมาชิกจะเสนอผู้ได้อีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกเสนอผู้ใดเพิ่มเติมก็ถือว่า ทั้ง ๖ ท่านนี้ได้รับเลือกเป็นกรรมการฝ่ายสภา ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรมการทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. จำนวน ๑๑ คนคือ ๑. นายสุธี สิงห์เสนห์ ๒. นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์ ๓. นายทวี หนูนภักดี ๔. นายวิเชียร วงศ์เปี้ยสังข์ ๕. นายประยูร ศรีयरรงค์ ๖. นายพนัส สิมะเสถียร ๗. นายปัญญา เกสรทอง ๘. พันเอก วัฒนา สรรพานิช ๙. ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์ ๑๐. นายยง เหลืองรังษี ๑๑. พลเรือโท สมัคร สายวงศ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

LIRT

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอแปรญัตติตามข้อบังคับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ท่าน
ผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ให้ถือว่าเป็นไปตาม
ที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๓ โดยเปลี่ยนชื่อสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๙ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง มีดังต่อไปนี้

LIRT

- (๑) ราชบัณฑิตยสถาน
- (๒) สำนักพระราชวัง
- (๓) สำนักราชเลขาธิการ
- (๔) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
- (๕) สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง มีฐานะเป็นกรม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๓ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บุญเลิศ / พิมพ์ / ทาน

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕
กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕
กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๒๔ และข้อ ๓๓ โดยเปลี่ยนชื่อสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดินเป็นสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

เหตุผล เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
โดยพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. และพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้
มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะตั้งใจสงสัยอะไรถามรัฐบาลหรือ
ไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกตั้งใจสงสัย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจสงสัย ผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
คณะกรรมการครับ

นายสมภพ ไทระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ
วิสามัญชุดพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. พิจารณา แปรญัติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญชุด
ที่แต่งตั้งไปเมื่อกี้พิจารณา แปรญัติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สว. ๐๒๐๓/๑๗๘๗๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม
 และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
 เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมภพ โทตระกูลกิจย์

(นายสมภพ โทตระกูลกิจย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติม

(๑) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา ๕) และของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา ๑๒)

(๒) ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโครงการหรือกิจการที่ต้องให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบ (มาตรา ๑๓)
เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ

(๑) การสั่งอนุญาตของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๑๘)

(๒) การอนุญาตสำหรับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๑๙)

(๓) อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (มาตรา ๒๐)

(๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔)

(๕) โทษ (มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗) และเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถส่งเสริม รักษา ป้องกัน หรือแก้ไขสภาวะสิ่งแวดล้อมได้โดยมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้ (๑) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่อันเหมาะสมยิ่งขึ้น (๒) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดโครงการหรือกิจการของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตสั่งอนุญาตได้เมื่อมีความเห็นชอบดังกล่าว (๓) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้อนุญาตเกี่ยวกับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (๔) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (๖) มีบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และ (๗) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อยู่ท้ายมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและ
ราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำแผนหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๓) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชนที่อาจมีผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๔) เสนอแผนพัฒนาส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) ให้คำแนะนำต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่จะประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๗ หรือออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐

(๖) เสนอแนะมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่วนราชการใดมีอำนาจกำหนดตามกฎหมายต่อส่วนราชการนั้น รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่าง ๆ ต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๗) เสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

LIRT

(๘) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๙) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๐) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอต่อกคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติหรือการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“มาตรา ๑๗ ให้นำยกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(๑) ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องมีรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงาน และต้องเสนอรายงานนั้นต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ

(๒) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันมิใช่เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

(๓) วิธีการที่จะใช้ในการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีประกาศตามมาตรา ๑๗(๑) ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลดำเนินการตามโครงการหรือกิจการใด ๆ เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงานของบุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ

เมื่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณารายงานดังกล่าวให้เสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานนั้น แต่ถ้าสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม-

LIRT

แห่งชาติมิได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบตาม
วรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตแก่บุคคล
ซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตได้

ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบ
ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวระงับการสั่งอนุญาต การออกใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบ
อนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตไว้ก่อนจน
กว่าบุคคลดังกล่าวจะเสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ตามที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบ

เมื่อบุคคลดังกล่าวได้เสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคสี่แล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา
มาตรการดังกล่าวให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอมาตรการนั้น แต่ถ้า
สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมิได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบตามวรรคสี่ และให้เจ้าหน้าที่
ดังกล่าวสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบ
อนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ คณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขอให้ส่วนราชการ หรือสถาบันการศึกษาของทางราชการที่เห็นสมควร
ทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมก็ได้

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ชำนาญในการ

LIRT

ศึกษาผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีสิทธิทำรายงานการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้เสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายหรือบุคคลซึ่งอาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว ไม่ให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่สภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่เกิดขึ้น หรือสั่งให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการระงับหรือลดความรุนแรงแก่สภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่เกิดขึ้นในระหว่างที่มีเหตุดังกล่าว

อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีก็ได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา โดยมีชักรู้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือของผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๐ ให้พนักงาน

LIRT

เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ให้ทำต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

จำปา พิมพ์/ทาน

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษา
ผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฉบับละ ๒๐ บาท
๒. ใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษา
ผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปีละ ๒,๐๐๐ บาท

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติม

(๑) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา ๕) และของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา ๑๒)

(๒) ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโครงการหรือกิจการที่ต้องให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบ (มาตรา ๑๗) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ

(๑) การสั่งอนุญาตของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๑๘)

(๒) การอนุญาตสำหรับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๑๙)

(๓) อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน อันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (มาตรา ๒๐)

(๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔)

(๕) โทษ (มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗)

และเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถส่งเสริม รักษา ป้องกัน หรือแก้ไขสภาวะสิ่งแวดล้อมได้โดยมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้ (๑) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม

LIRT

แห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่อันเหมาะสมยิ่งขึ้น (๒) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาต สั่งอนุญาต ได้เมื่อมีความเห็นชอบดังกล่าว (๓) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้อนุญาตเกี่ยวกับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (๔) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน อันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (๖) มีบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และ (๗) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่สภาวะแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมปัจจุบัน การแก้ไขอะไรที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์จะเป็นผลเสียต่อชุมชนและเป็นผลเสียต่อประชาชนโดยทั่วไปด้วย แต่เท่าที่เราได้มีกฎหมายสภาวะแวดล้อมมานั้น กระผมเข้าใจว่าอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาวะสิ่งแวดล้อมยังไม่สามารถจะดำเนินการแก้ไขเหตุการณ์เพื่อรักษาสุขภาพและพละนามัยของประชาชนให้ทันต่อเหตุการณ์ได้ การที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้มาก็เพื่อให้นายกรัฐมนตรีและสำนักงานสภาวะแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ที่จะทำอะไรเพื่อแก้ไขอะไรได้ทันต่อเหตุการณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเราขณะนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นประเทศกสิกรรมมาแต่ดั้งเดิม แต่ขณะนี้อุตสาหกรรมก็เริ่มแผ่ขยายและมีความเจริญเติบโตขึ้น ปัญหาอันเป็นผลจากโรงงานอุตสาหกรรมนั้นมีผลกระทบกระเทือนต่อประชาชนทั้งในเขตที่อยู่อาศัย ในเขตการทำมาหากิน ฉะนั้นการที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้ปรับปรุงกฎหมายฉบับเดิมมานั้นจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและควรแก่การที่จะแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ด้วย กระผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่สภาแห่งนี้น่าจะได้ให้ความเห็นชอบ

ต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามที่รัฐบาลเสนอมา
ขอขอบคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นด้วยในหลักการ
ที่จะให้เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น แต่ว่าในมาตรา ๗ ได้ให้
อำนาจนายกรัฐมนตรีนประกาศให้ผู้ที่จะมีโครงการอะไรต่าง ๆ นั้นต้องเสนอโครงการต่าง ๆ
นั้นมาให้ตลอดจนรายงานเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาให้คณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ ไม่ใช่พิจารณาเพื่อทราบ
ให้ความเห็นชอบ ที่นี้อาจจะมีโครงการบางอย่างซึ่งในการที่จะศึกษาถึงผลกระทบต่อคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจจะต้องเสียเวลาดำเนินการเป็นเวลานาน ๆ ก็อาจจะทราบถึงผลกระทบ
ในระยะยาวด้วย ในโครงการบางอย่างซึ่งรีบด่วนนี้ถ้าจะต้องให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติให้ความเห็นชอบเสียก่อนก็อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายในทางด้านความมั่นคง
อย่างอื่นได้ กระผมขอยกตัวอย่างเช่นโครงการไฟฟ้าปรมาณูนั้นก็ได้เริ่มกันมาตั้งแต่สมัยโครงการ
ยังมีราคาประมาณ ๓-๔ พันล้านบาท ขณะนี้โครงการนั้นซึ่งมีขนาดเดียวกันได้เพิ่มราคา
เป็นตั้งหมื่นกว่าล้านบาทไปแล้ว ซึ่งปัญหาที่เรียกว่าเป็นบอร์ด (Board) เล็ก ๆ ของโครงการนี้
ก็ในเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นี่แหละครับว่าความร้อนที่โรงงานการไฟฟ้านี้จะคาย
ออกมาในอ่าวไทยนั้นจะมีผลกระทบต่อพืชหรือว่าผลในทางด้านการประมงอย่างไร ก็ทำให้
โครงการนี้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เป็นปี ๆ ไป อย่างนี้กระผมไม่ทราบว่าทางคณะกรรมการ
ที่ได้ขออำนาจเพิ่มเติมมานี้ได้มีหลักเกณฑ์อย่างไร ที่จะไม่ให้เกิดการขอความเห็นชอบในกรณี
เช่นนี้ต้องล่าช้าไปจนกระทั่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ
ก่อนที่รัฐบาลจะตอบ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

LIRT

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีความเป็นห่วงเป็นใยเกี่ยวกับความล่าช้าในการปฏิบัติราชการของสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้น ในเมื่อได้เพิ่มอำนาจหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์โครงการต่าง ๆ ของทั้งภาครัฐบาล ภาครัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนด้วยนั้น รัฐบาลก็มีความห่วงใยเช่นเดียวกัน จึงได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ วรรคสองว่า “เมื่อสำนักงานได้รับโครงการต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนแล้ว จะต้องรีบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ให้ความเห็นชอบภายในเก้าสิบวัน ถ้าพ้นจากนั้นแล้วให้ถือว่าให้ความเห็นชอบโครงการนั้น” เป็นมาตรการที่ป้องกันเอาไว้แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดจะตั้งใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกตั้งใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการคณะกรรมการฯ ครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

LIRT

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุด
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดจะขัดข้อง
บ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ให้เป็นไปตามข้อเสนอของรัฐบาล

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๘๔๗๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๖ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สมภพ โหตระกิตย์**

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ขึ้นให้มีหน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการจัดระบบจราจร รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงานกับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือกระทบกระเทือนต่อการจราจรของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้โครงการปรับปรุงระบบการจราจรมีความต่อเนื่องกันตลอดไปไม่หยุดชะงักเพราะการเปลี่ยนรัฐบาลจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การจัดระบบการจราจร” หมายความว่า การจัดระบบการสัญจรของยานพาหนะและของคนเดินเท้าในทางบกทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะมีในอนาคต ให้สัมพันธ์และได้สัดส่วนกัน เพื่อให้การคมนาคมเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และปลอดภัย

LIRT

“นโยบาย” หมายความว่า หลักการสำคัญที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบการจราจร

“แผนหลัก” หมายความว่า แผนการจัดระบบการจราจรเพื่อเป็นแนวทางสำหรับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในนโยบาย

“มาตรฐาน” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับขนาด ปริมาณ น้ำหนัก และคุณภาพของเครื่องหมาย สัญญาณ และสิ่งก่อสร้าง รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับความปลอดภัยของยานพาหนะ และอุปกรณ์ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อจราจรโดยตรง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมโยธาธิการ ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย เป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนหลักต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) เสนอแนะแนวทางปฏิบัติและประสานงานกับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของ

LIART

รัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรทางบกซึ่งรับนโยบายและแผนหลักที่ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วไปดำเนินการ

(๓) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก

(๔) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับงบประมาณซึ่งต้องใช้ จ่ายสำหรับการดำเนินการตามนโยบายและแผนหลักที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีตาม (๑)

(๕) เสนอมาตรการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจราจรทางบก

(๖) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะ รัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะรัฐมนตรี มอบหมาย

(๘) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบกให้เหมาะสม กับสถานการณ์

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เป็นผู้ปฏิบัติหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธาน กรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ใน

LIART

ที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๗ การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ คณะกรรมการจะตั้งที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจเรียกส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลอื่นใด ให้ส่งเอกสาร รายละเอียดหรือแผนงานของโครงการที่เกี่ยวกับการจราจร หรือที่มีกระทบกระเทือนต่อการจราจรมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้คำชี้แจงประกอบด้วยก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพการจราจรทางบก เพื่อเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและแผนหลัก การกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก และการกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจราจรทางบก

(๓) พิจารณาให้ความเห็นประกอบพิจารณาของคณะกรรมการเกี่ยวกับการพิจารณาเสนองบประมาณตามมาตรา ๕ (๔)

(๔) ประสานงานกับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหาร

ส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการปรับปรุงแก้ไขนโยบาย
และแผนหลักเมื่อเห็นสมควร

(๖) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือออก
กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรให้เหมาะสมกับสถานการณ์

(๗) พิจารณาจัดทำโครงการศึกษา ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการ
จัดระบบการจราจรทางบก

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

ศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์

(นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์)

หัวหน้างานระเบียบวาระ กองการประชุม

เสริมศรี พิมพ์

๒๕๖๓ } ทาน

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้น
ให้มีหน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและ
มาตรการต่าง ๆ ในการจัดระบบจราจร รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงานกับส่วนราชการของราชการ
บริหารส่วนกลางราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงาน
ของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือกระทบกระเทือนต่อการจราจรของ
ประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้โครงการปรับปรุงระบบการจราจรมีความต่อเนื่องกันตลอดไปไม่หยุด
ชะงักเพราะการเปลี่ยนรัฐบาลจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะขออภิปรายหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นมานั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมและเป็นเรื่อง
แก้ปัญหารัฐบาลแต่ละชุดต้องประสบกันมาและเป็นการแก้ปัญหาซึ่งการทำงานไม่ต่อเนื่อง
อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีเรียนต่อสภาแล้วว่ารัฐบาลแต่ละชุดแต่ละครั้งตั้งคณะกรรมการแก้
ปัญหาจราจรหรือคณะกรรมการจราจรทางบกขึ้นมา แต่แล้วคณะกรรมการชุดนั้น ๆ ก็สิ้นสภาพ
ไปตามที่รัฐบาลนั้น ๆ ต้องสิ้นสภาพไป และกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่เมื่อรัฐบาลใหม่เข้ามานั้น
จึงเป็นช่วงต่อที่ทิ้งระยะเวลาไว้นานนานเป็นผลเสียแก่การจราจร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพ-
มหานครเป็นอย่างยิ่ง และก็เชื่อมโยงไปถึงเมืองใกล้เคียงและการคมนาคมของทั่วประเทศ
ด้วย กระผมจึงคิดว่าในสภาพปัจจุบันปัญหาการจราจรโดยเฉพาะกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ใช่
เพียงเรื่องของการจัดการจราจรทางบกเท่านั้น เป็นเรื่องของการแก้ไขด้วย เพราะฉะนั้นกรณีที่รัฐบาล
ได้หยิบยกสิ่งนี้ขึ้นมา กระผมจึงฝากไปยังรัฐบาลว่า ไม่ใช่เป็นเพียงคณะกรรมการจัดระบบ
การจราจรทางบกเท่านั้น จะต้องเป็นเรื่องที่ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาการจราจรทางบก ซึ่งเรื่องจริง

LIRT

และกำลังจะเป็นผลเสียอย่างแรงขณะนี้ กระผมจึงกราบเรียนท่านประธานสภาว่าเป็นความเหมาะสมและเป็นความจำเป็น และขอฝากรัฐบาลว่า อย่าไปคิดเฉพาะจัดระบบเท่านั้น ขอให้คำนึงถึงการแก้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสำนหทัย สายสว่าง : ท่านประธานครับ กฎหมายนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ตามที่รัฐบาลเสนอ แต่คณะกรรมการ กระผมขอฝากข้อสังเกตต่อกรรมาธิการที่จะพิจารณากฎหมายนี้ไว้ด้วย ไม่ใช่มีแต่หน่วยราชการเท่านั้นควรจะเอาบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปบ้าง เพราะว่าคนประเภทนี้ให้ความคิดความเห็นเป็นประโยชน์ในการพิจารณาทางบกได้ เขาอาจจะกล้าพูดเพราะเขาไม่มีอะไรที่เกรงกลัว เขาเข้าไปโดยเหตุผลของเขา เพราะฉะนั้นเท่าที่อ่านมาตรานี้ ส่วนแต่ข้าราชการประจำทั้งนั้นส่วนทางด้านเทคนิคต่างๆ ผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ หรือผู้ที่หวังดีต่างๆ น่าจะสรรมารวมเป็นกรรมาธิการด้วย ไม่ต้องมากนักสัก ๒-๓ ท่านก็ได้ ขอฝากข้อสังเกตไว้ครับ

นายแรม พรหมโมบล บุญยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องคณะกรรมการนี้ ดิฉันก็มีความเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งเริ่มนั่งลง ว่าในมาตรา ๔ คณะกรรมการประกอบไปด้วยฝ่ายราชการรวมถึงท่านรัฐมนตรีและปลัดกระทรวงต่างๆ ท่านเหล่านี้ด้วยความที่เป็นจริงแล้วไม่มีเวลาที่จะมานั่งประชุม เพราะว่าเราได้ผ่านกฎหมายหลายฉบับไปแล้วก็มีแต่ท่านผู้ซึ่งเป็นรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงต่างๆ เป็นกรรมาธิการด้วยกันทั้งนั้น ดิฉันจึงขอสนับสนุนขอประธานโทษที่ต้องเอ่ยนามคุณสำนหทัย สายสว่าง ที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่าควรให้มีกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมอยู่ด้วย ดิฉันอยากจะขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องนี้ว่าควรที่จะเพิ่มเป็นอย่างยิ่งและควรมีจำนวนสัก ๕ คน เพราะเหตุว่าเราให้เห็นกันอยู่แล้วว่าขณะนี้การพิจารณาเป็นอุปสรรคเหลือที่จะแก้ ขอขอบพระคุณค่ะ

นายนิธิพัฒน์ ซาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนถามรัฐบาลในมาตรา ๑๐ ที่ให้ตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทยนั้น ขอเรียนถามว่า สำนักงานดังกล่าวที่จะจัดตั้งขึ้นนี้มีฐานะเป็นอะไร ขอขอบคุณครับ

LIART

นายสมภาพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกเกี่ยวกับตัวกรรมการนั้น คืออยากจะขอให้มีบุคคลภายนอก รัฐบาลไม่ขัดข้อง ขอให้ไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้ ที่ร่างของรัฐบาลไม่ได้เสนอบุคคลภายนอกเข้ามานั้นก็ได้พิจารณาเห็นว่าถ้าจะมีบุคคลภายนอก บุคคลภายนอกนั้นควรจะมึลักษณะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการจรรยา แต่รัฐบาลเห็นว่าในเรื่องการจรรยาที่จะหาผู้ทรงคุณวุฒินั้นอาจจะหาได้ยาก จึงได้ถือเอาหลักของทางราชการซึ่งได้ทำงานในเรื่องเกี่ยวกับการจรรยาขึ้นมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ก็ล้วนแต่มีความรู้ มีประสบการณ์ต่าง ๆ จึงได้ประกอบขึ้นเป็นคณะกรรมการ แต่เมื่อท่านสมาชิกเห็นว่าควรประกอบด้วยบุคคลภายนอก รัฐบาลไม่ขัดข้อง รัฐบาลขอให้ท่านได้กรุณาแปรญัตติตามความประสงค์ของท่าน

ส่วนในด้านฐานะของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจรรยา นั้น ขอเรียนว่าในขั้นต้นให้มีฐานะเป็นกองขึ้นอยู่ในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย ดังจะเห็นได้จากข้อความว่า "ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจรรยาทางบกขึ้นในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย" ที่ต้องใส่ไว้เช่นนี้เพื่อเป็นการสะดวกไว้ไม่ให้สำนักงานนี้มีฐานะเป็นกรมเร็วเกินไป ถ้าไม่ใส่ไว้เช่นนี้แล้วเดี๋ยวจะไปตรากฎหมายขึ้นมาเป็นกรม จึงให้อยู่ในระดับเป็นกองในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทยก่อน เพราะสำนักนโยบายและแผนมหาดไทยนี้ ได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาเป็นเวลาหลายปีแล้ว จึงได้มอบให้ตั้งเป็นกองขึ้นในสำนักงานนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจอีก ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจรรยาทางบก พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณาแปรญัตติ
ตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุด
การปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามข้อเสนอของรัฐบาล

ตามที่ผมเรียนให้ทราบแต่ต้นแล้วว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งมา
ว่าขอให้สภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาในตอนเช้า และพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วในตอนบ่าย เพราะฉะนั้นก็ขอดำเนินการประชุม
ต่อไปในระเบียบวาระที่ ๕ หวังว่าคงจะไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๕.๑ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในห้องที่ตำบล
บางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๙๙๔๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำในท้องที่ ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สมภพ โทตระกูลเกียรติ์

(นายสมภพ โทตระกูลเกียรติ์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ
ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

เหตุผล

โดยที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะก่อสร้างแหล่งผลิตไฟฟ้า ตามโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อประโยชน์ของรัฐในการป้องกันไฟฟ้าขาดแคลน และเร่งรัดโครงการพัฒนาไฟฟ้าชนบททั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๑๗๗

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อก่อสร้าง

โรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ

ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอ
บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อประโยชน์ของรัฐในการก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรง
ไฟฟ้าพลังไอน้ำ ซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่าย
ผลิตแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

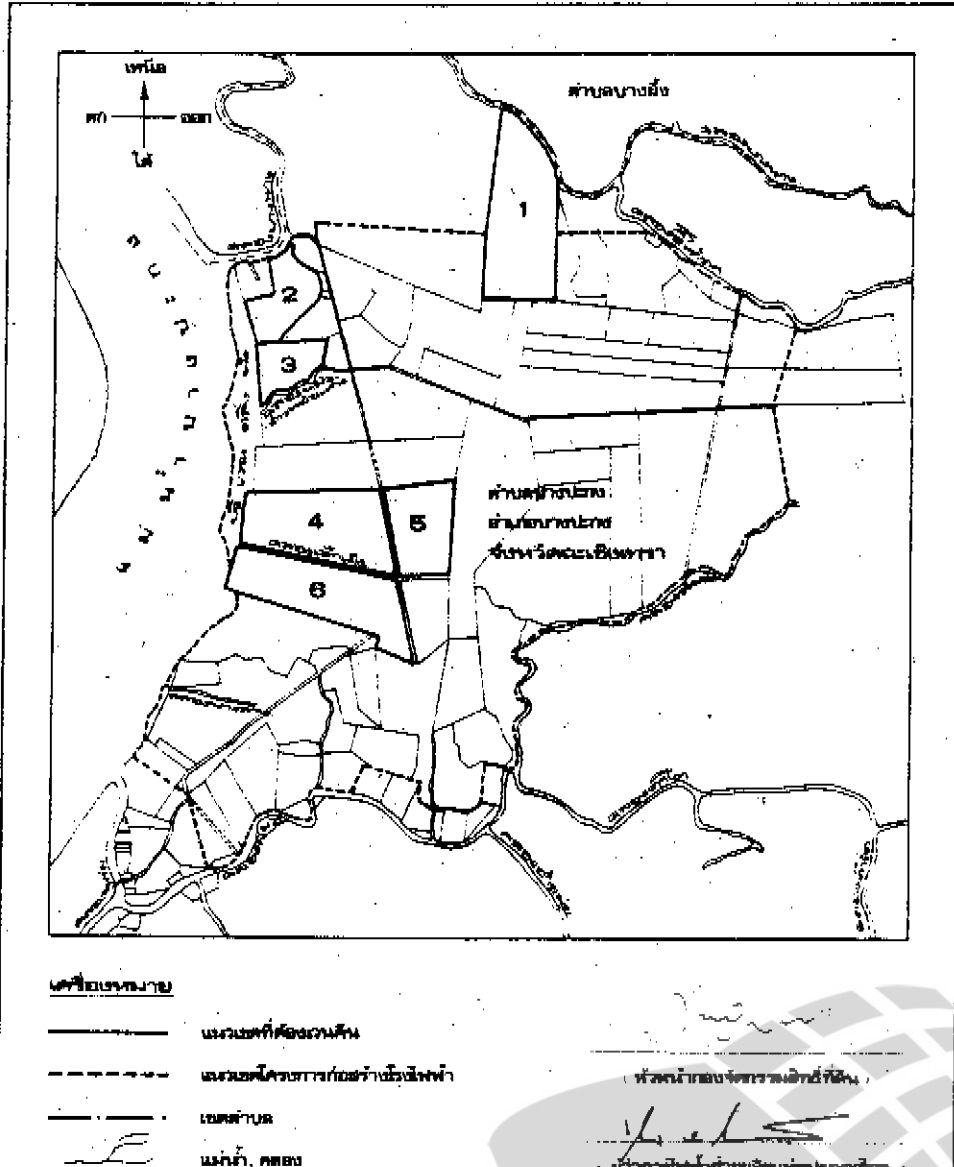
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

จำปา พิมพ์/ทาน.

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซ และ โรงไฟฟ้าพลังน้ำ
 ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 พ.ศ.

มาตราส่วน 1 : 4000

บัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในตำแหน่งที่ว่างของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ รายการ	ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ตำแหน่ง			สังกัด			วุฒิ			อายุ		
		ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	
๑	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	
๒	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	
๓	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	
๔	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	
๕	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	
๖	นายสุวิทย์ วิบุลยสันติสุข	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	อธิบดี	

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

เหตุผล โดยที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะก่อสร้างแหล่งผลิตไฟฟ้าตามโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อประโยชน์ของรัฐในการป้องกันไฟฟ้าขาดแคลน และเร่งรัดโครงการพัฒนาไฟฟ้าชนบททั่วประเทศตลอดจนส่งเสริมการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสนั่น ส่ายสว่าง : ท่านประธานครับ กระผมอยากจะเรียนถามว่าได้เจรจาขอซื้อแล้วหรือยัง ถ้าซื้อเขาไม่ให้อาจจะเวนคืน ถ้าอยู่ๆ เวนคืนกันเลยก็กระทบกระเทือนอยากจะทราบครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องการเวนคืนนั้นเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลจะต้องพยายามติดต่อกับเจ้าของที่ดินอยู่เสมอ เมื่อเห็นว่าราคาที่เจ้าของที่ดินเสนอขึ้นสูงเกินกว่าที่รัฐบาลจะจัดงบประมาณให้ได้หรือแพงเกินกว่าราคาตลาด รัฐบาลก็จำเป็นต้องใช้มาตรการการเวนคืน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดติดใจอีกบ้างหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกติดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกติดใจ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งราชพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อก่อสร้าง

LIRT

โรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุด การปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มี ก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะ รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๙๙๕๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สมภพ โทตระกูลเกียรติย์

(นายสมภพ โทตระกูลเกียรติย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศ เอกสารประจำเรือ และบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงกับบทบัญญัติว่าด้วยผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศและเอกสารประจำเรือไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งยังมิได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือในภายหลัง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวและบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นนอกจากนั้นโดยที่มาตรา ๖๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ แต่ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โอนอำนาจดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อความสะดวกที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโดยไม่ต้องอ้างพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อีก สมควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๖๒ เลี้ยวด้วยจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เรือไทย (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์จดทะเบียนเป็นเรือไทยได้ ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาต้องมีสัญชาติไทย ถ้าเป็นนิติบุคคลต้องจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีสำนักงานใหญ่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

ถ้านิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดซึ่งไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

๑. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย
๒. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งไม่จำกัดความรับผิด ต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละสิบต้องเป็นของ บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย
๓. ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และไม่มี ข้อบังคับอนุญาตให้ออกใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ และ
 - (ก) ทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย หรือ
 - (ข) ทุนของบริษัทนั้นทั้งหมดเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยกับของ นิติบุคคลซึ่งสามารถถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้รวมกัน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ถ้าเรือได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ หรือต่อขึ้นใหม่นอกราชอาณาจักรไทย และเป็นเรือของบุคคลผู้มีลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้ ตามมาตรา ๗ พนักงานตรวจเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยอาจออกใบทะเบียนชั่วคราวให้แก่ผู้ควบคุมเรือ และให้พนักงานตรวจเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยผู้ออกใบทะเบียนชั่วคราวส่ง สำเนาใบทะเบียนชั่วคราวนั้นไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าซึ่งมีความจำนงจะจดทะเบียน โดยด่วน

ข้อความในใบทะเบียนชั่วคราวต้องมีรายการดังต่อไปนี้

๑. ชื่อเรือ และชื่อเก่า ถ้ามี
๒. ชื่อผู้ควบคุมเรือ
๓. ชื่อเจ้าของเรือ และชื่อเจ้าของเก่า ถ้ามี
๔. เหตุที่ได้กรรมสิทธิ์เรือนั้น
๕. วัน เดือน ปี และตำบลที่ได้กรรมสิทธิ์
๖. รายการเกี่ยวกับขนาดเรือ การต่อเรือ และรายการอื่น ๆ เท่าที่แสดงได้
๗. ชื่อเมืองท่าซึ่งมีความจำเป็นจะจดทะเบียนเป็นเรือไทย"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ใบทะเบียนชั่วคราวซึ่งพนักงานตรวจเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทย ออกให้ตามมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้เช่นเดียวกับใบทะเบียน และให้ใช้ได้จนกว่าเรือนั้นมาถึงเมืองท่า ซึ่งมีความจำเป็นจะจดทะเบียน แต่ห้ามมิให้ใช้เกินกำหนดหกเดือนนับแต่วันออกใบทะเบียนชั่วคราวนั้น

ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบทะเบียนชั่วคราวแก่นายทะเบียนเรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เรือนั้นมาถึงเมืองท่าซึ่งมีความจำเป็นจะจดทะเบียน"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ในระหว่างเวลาที่คงใช้เรือต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้ประจำเรือ

LIRT

๑. ไบทะเบียนหรือไบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี
๒. ไบสำคัญรับรองการตรวจเรือต่าง ๆ
๓. สัญญาคนประจำเรือ
๔. สัญญาเช่าเรือ ถ้ามี
๕. ไบตราส่ง ถ้ามี
๖. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ ถ้ามี
๗. สมุดปุมเรือ
๘. ไบปล่อยเรือและไบอนุญาตออกจากท่า ถ้ามี

เอกสารตามวรรคหนึ่ง นอกจากไบทะเบียนหรือไบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นมิให้ต้องมีได้โดยออกเป็นกฎกระทรวง

เอกสารตามวรรคหนึ่ง อาจใช้พิสูจน์สัญชาติเรือได้ ส่วนภาษาและแบบพิมพ์ของเอกสารนั้น หากมิได้มีข้อความบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

LIRT

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในเลขลำดับ ๔ ขอบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูง
ท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เลขลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
"๔"	ค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนชื่อเรือ การขอโอนไปขึ้นทะเบียนเรือ ณ เมืองท่าอื่น การออกไปทะเบียนแทนใบเก่า การออกในทะเบียนชั่วคราว การออกไปผ่านเมืองท่าชั่วคราว หรือการออกไปทะเบียนให้ใหม่ในกรณีเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือ ครั้งละ	๑๐๐"	

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

สุรศรี พิมพ์

ทาน

นายสมภาพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในส่วน
ที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกไปทะเบียน
ชั่วคราวในต่างประเทศเอกสารประจำเรือ และบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราขั้นสูงกับบทบัญญัติ
ว่าด้วยผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

เหตุผล เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๕๑
ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกไป
ทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศและเอกสารประจำเรือไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งยัง
มิได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนเกินของเรือในภายหลัง สมควร
แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวและบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราขั้นสูงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้
นั้นโดยที่มาตรา ๖๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัติ แต่ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม
ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๔ โอนอำนาจดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม เพื่อความสะดวกที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติ
โดยไม่ต้องอ้างพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม
ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๔ อีก สมควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๖๒ เสียด้วย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดจะขออภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควร

LIART

ที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับ

นายสมภพ โทตระภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ที่ สร.๐๒๐๓/๑๙๙๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สมภพ โทตระกูล**

(นายสมภพ โทตระกูล)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้
เหมาะสมกับการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในสถานการณ์
ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๒

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRT

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีกรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ และรอง เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลือกกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง คนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) เสนอผลการปฏิบัติตามแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะรัฐมนตรีที่เข้ารับหน้าที่ใหม่เพื่อประกอบการ พิจารณาในการกำหนดแนวนโยบายการศึกษาของรัฐบาล
- (๓) พิจารณากำหนดแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แล้วทำความเห็นเสนอต่อคณะ รัฐมนตรี
- (๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการศึกษาตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- (๕) จัดให้มีการประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งในด้านการจัดทำโครงการพัฒนา แผนงานและใน ด้านการปฏิบัติงานตามแผน

LIRT

(๖) กำกับและติดตามการดำเนินงานการศึกษาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แล้วทำความเห็นเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการ ซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการ ซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ ในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมา ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

LIRT

ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยสภาวะทางการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเสนอแนะจุดมุ่งหมาย นโยบายการศึกษาวางแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

(๒) พิจารณาและประสานโครงการพัฒนาและแผนงานการศึกษาทุกระดับและประเภทของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่น ให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้คำแนะนำในการปรับปรุงการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาแก่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่น

(๔) พิจารณาและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับงบประมาณการศึกษาประจำปีของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยงาน

LIRT

ส่วนท้องถิ่นอื่น โดยประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

(๕) ดำเนินงานอันจำเป็นร่วมกับกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่น ในการนำทรัพยากรมาอุดหนุนการศึกษา รวมทั้งการขอความช่วยเหลือและกู้ยืมเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อใช้ในการศึกษา ตามโครงการพัฒนาการศึกษา

(๖) วิจัยและส่งเสริมการวิจัยการศึกษาทุกระดับและประเภท และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อเสนอวิธีการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้า

(๗) พิจารณาและกำหนดหลักการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาและมาตรฐานทั่วไปของการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๘) ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานและให้บริการเกี่ยวกับการศึกษาแก่หน่วยงานอื่น ๆ

(๙) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ข้อเสนอ คำแนะนำ และความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรานี้ที่จะเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเพื่อพิจารณาก่อน

มาตรา ๑๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อาจขอให้กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่น เสนอรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน สถิติ และเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติตามมาตรา ๑๐

LIART

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ไพบุลย์ - พิมพ์/ทาน

นายสมภพ โทตระภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรี) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้เหมาะสมกับการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

นายเกรียง กิริติกุล ท่านประธานที่เคารพ ผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติฉบับปี ๒๕๑๒ นั้นกลไกของสภาการศึกษาแห่งชาติมีทั้งสภาและมีทั้งกรรมการบริหารที่รัฐบาลได้สร้างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นั้นก็รู้สึกว่าจะจริงจังต่อการศึกษาของชาติพยายามใช้สภาการศึกษาแห่งชาติให้เป็นประโยชน์ สมัย ๆ ผนึก จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมา ผมอยากจะพูดว่า รัฐบาลไม่มีความจริงจังต่อสภาการศึกษาแห่งชาติ ไม่ได้พยายามที่จะใช้สภาการศึกษาแห่งชาติให้เป็นเครื่องมือของรัฐบาล ตรงกันข้ามรัฐบาลกลับไปเกรงใจเจ้าอาณาจักรต่าง ๆ แห่งการศึกษา การศึกษาจึงแตกเป็นเสี่ยง ๆ ในระยะหลังและรัฐบาลก็ไปเกรงใจรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง สภาการศึกษาแห่งชาติได้พยายามวิงวอน พยายามวิเคราะห์ พยายามเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ให้รัฐบาลพยายามปรับปรุง รัฐบาลก็ไม่พยายามปรับปรุงสภาการศึกษาของบ้านเมืองจนกระทั่งถึงทุกวันนี้จึงอยู่ในสภาพ ผมอยากจะพูดว่าน่าวิตกแต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกรรมการการศึกษาแห่งชาติขึ้นมาใหม่ แต่เดิมมากรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติมีจำนวนอาจจะเกือบถึง ๑๐๐ คน แต่พอมากฎหมายฉบับนี้เลิกสภาการศึกษา ให้มีกรรมการการศึกษาแห่งชาติจำนวนเพียง ๑๕ คนเท่านั้น ผมใคร่ขอรัฐบาลขอให้มีความจริงจังและใช้กรรมการการศึกษาแห่งชาตินี้ให้เป็นประโยชน์ในการที่จะปรับปรุงการศึกษาอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

LIRT

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับกฎหมายที่รัฐบาลเสนอนานี้ สิ่งที่กระผมตั้งใจเรื่องหนึ่งก็คือมาตรา ๔ ซึ่งเป็นเรื่องของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ถึงแม้ว่าจะตั้งเจ้าหน้าที่หรือผู้แทนของเจ้าหน้าที่ระดับสูงในแต่ละกระทรวงในแต่ละกรมไปแล้ว เป็นจำนวน ๘ ท่าน แล้วมีผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๗ ท่านเป็น ๑๕ ท่าน แต่จะอย่างไรก็ตามกระผม มีความรู้สึกว่าคุณรุกรานนั้นเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งเชื่อมโยงกับการศึกษา แต่รัฐบาลไม่ได้ใส่ผู้แทนของคุณรุกรานเข้ามาในมาตรา ๔ ของกฎหมายฉบับนี้ กระผมไม่ทราบว่าจะเจตนาของรัฐบาลต้องการจะเอาผู้แทนคุณรุกรานนั้นอยู่ในโควตาของผู้ทรงคุณวุฒิหรือเปล่า กระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามเจตนาของรัฐบาล และถ้าเป็นไปได้กระผมอยากจะเรียนถามไปยังรัฐบาลในขณะนี้ว่ามีเจตนาที่จะไม่เอาผู้แทนคุณรุกรานหรือเปล่านั้นหรือจะเอาอยู่ในโควตาของผู้ทรงคุณวุฒิหรือด้วยมีเจตนาที่จะไม่เอาด้วยประการหนึ่งประการใด ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะขออภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รัฐบาลอยากจะชี้แจงอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่ครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ได้เสนอต่อสภา ก็มีวัตถุประสงค์ดังที่สมาชิกท่านผู้มีเกียรติท่านแรกได้กล่าวสนับสนุนไปแล้ว กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า การศึกษาของประเทศไทยมีส่วนราชการที่รับผิดชอบอยู่ ๓ ส่วนด้วยกันคือ ส่วนแรกได้แก่กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบในด้านของระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ส่วนที่ ๒ มีทบวงมหาวิทยาลัย รับผิดชอบในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษา ส่วนที่ ๓ กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบในระดับการศึกษาประชาบาล ประถมศึกษา เมื่อการศึกษาที่มีกระทรวงที่รับผิดชอบอยู่ถึง ๓ ส่วนเช่นนี้ การวางโครงสร้างของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นที่จะต้องให้เหมาะสมกับสภาพของการจัด

LIRT

ระบบการศึกษาของประเทศไทย เพราะฉะนั้นคณะกรรมการการศึกษาตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงแตกต่างกับพระราชบัญญัติสภาการศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน กล่าวคือ มอบหมายให้คณะกรรมการทำหน้าที่ช่วยเหลือรัฐบาลในด้านการวางแผนการศึกษาที่ครอบคลุมการศึกษาทั้ง ๓ ระดับ ทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งทบวงมหาวิทยาลัย และทั้งกระทรวงมหาดไทย ฉะนั้นเมื่อวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการการศึกษาจะทำหน้าที่เป็นองค์กรให้ความเห็นแก่คณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะคณะรัฐมนตรีที่จะเข้ามารับหน้าที่ใหม่ และกำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาและรวมทั้งการวางแผนพัฒนาการศึกษาที่จะใช้เป็นระยะ ๆ ไป โครงสร้างของคณะกรรมการจึงต้องขึ้นอยู่กับตัวบุคคลที่มีความสันทัดจัดเจนและมีความสนใจในด้านการศึกษาทั้ง ๓ ระดับในกรณีเช่นนี้

สำหรับในด้านของคุรุสภา ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีความห่วงใยและมีความเห็นว่าควรจะเข้าร่วมด้วย คุรุสภานั้นทำหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาข้าราชการครูของกระทรวงศึกษาธิการก็เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าบุคคลในคณะของคุรุสภามีความสำคัญหรืออาจจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการศึกษาของชาติ ก็อาจจะได้รับการเสนอแนะให้แต่งตั้งเป็นกรรมการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกตั้งใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุด
การศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ.

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องตั้งซ่อมกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งว่างลง
๑ ตำแหน่ง ผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม แจ้งว่า
คุณพงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสถ ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม
ได้ถึงแก่กรรมลง เป็นเหตุให้กรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมว่างลง ๑ ตำแหน่ง ซึ่ง
ตามข้อบังคับข้อ ๘๑ กำหนดว่า "ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการใดว่างลง
ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งต่อประธานสภาเพื่อขอให้สภาตั้งซ่อม" ผมจึงขอดำเนินการ
เลือกตั้งซ่อมกรรมการซึ่งว่างลง ๑ ตำแหน่งดังกล่าว ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอชื่อและขอ
ผู้รับรองตามข้อบังคับครับ ท่านสมาชิกจะเสนอผู้ใดแทน เชิญครับ

นายปัจฉัย บุนนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณเต็มศักดิ์
กฤษณามระ ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองตามข้อบังคับแล้ว ท่านสมาชิกจะ
เสนอผู้ใดอีกหรือไม่ครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกเสนอผู้ใดอีก ก็ถือว่า คุณเต็มศักดิ์ กฤษณามระ ได้รับเลือกเป็นกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม แทนคุณ พงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสด

ผมอยากจะเรียนหรือท่านสมาชิกว่า เรายังมีเวลาเหลืออยู่ก่อนจะถึงเวลาพัก ท่านต้องการจะให้ประชุมพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ ต่อไป หรือจะเอาไว้รอพิจารณาในตอนบ่าย

นายสนนที สายสว่าง : เวลามีค่า กระผมเห็นว่าเมื่อมีเวลาก็ควรจะประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วที่ค้างอยู่ต่อไป เพราะกรรมการก็มารออยู่ ก็เหลืออีกตั้ง ๔๐ กว่านาที ควรจะประชุมต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นจะขอมติสักนิดหนึ่งนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประชุมต่อไปจนถึงเวลาพัก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ดำเนินการประชุมต่อไป

นายธรรมนุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประทานโทษที่ต้องขอ ขัดจังหวะนิดหนึ่ง คือมีร่างพระราชบัญญัติหมายเลข ๓.๔ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโอน

LIRT

กิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ซึ่งสั้นมาก กระผมนึกว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ครับ จะขอความกรุณาพิจารณาฉบับนี้ให้ผ่านไปเสียก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวีกระผมไม่แน่ใจว่ากรมอาชญากรรมอยู่ครบหรือเปล่า เพราะได้ตกลงว่าจะเอาเข้าตอนท้าย กระผมก็ไม่ทราบ ก็ทราบเรียนท่านประธานสภาได้กรุณาพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมนุญขอเสนอเป็นญัตติได้เลยครับว่าจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระเลขระเบียนวาระ ๓.๔ ขึ้นพิจารณาก่อน ใช้หรือไม่ครับ

นายธรรมนุญ ถัดพลี : ครับ อย่างนั้นกระผมขอเสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระให้นำร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณา กระผมขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็ขอพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกิจการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๖๐๗/๒๕๒๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๕ ตุลาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการ
การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเสม พริ้งพวงแก้ว	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายเกษม จาติกวณิช	๓. นายเกษม นาชัยเวียง
๔. พลเอก เซวng ย้งเจริญ	๕. นายบรรหาร ศิลปอาชา
๖. พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย	๗. นายประกอบ ตูจินดา
๘. พันเอก ประสาน ดุลยธรรมาภิรมย์	๙. พลโท ยง วัชรคุปต์
๑๐. นายร่มไทร สุวรรณิก	๑๑. นายวิกิจ วีรานวัตต์
๑๒. พลเรือตรี สกล ชลอยุธยา	๑๓. นายสว่าง พรเรืองวงศ์
๑๔. นายแสวง พุทธสถิตย์	
๑๕. นายอารี วัลยะเสวี	

เลขานุการคณะกรรมการ

LIART

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **เสมอ พริ้งพวงแก้ว**

(นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว)

ประธานคณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและ
สิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

พินิต อารยะศิริ

(นายพินิต อารยะศิริ)

หัวหน้างานการประชุมคณะกรรมาธิการ

กองกรรมาธิการ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๘๒๐๘๘๕

พิมพ์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ตามที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมือง นครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา กำหนดการ ประชุมติดตามใน ๗ วันนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายประเวศ ต่อตระกูล ผู้อำนวยการกองราชการส่วนท้องถิ่น นายวิเชียร เปาอินทร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กองราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย นายน่วม เศรษฐจันทร์ รอง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายบรรเทา อ้อกุล หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขชนบท กระทรวง สาธารณสุข

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

คณะกรรมการตัดออก

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ)

อารี วัลยะเสวี

(นายอารี วัลยะเสวี)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง
ในสังกัดเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะ
ในส่วนที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลปัญจมาธิราชอุทิศ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบาง
ส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.”

LIRT

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล และลูกจ้างของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลปัญญาภิบาลชอุทิศ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

ให้พนักงานเทศบาลและลูกจ้างตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการหรือเวลาทำงาน ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานเทศบาลหรือลูกจ้างนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเวลาทำงานของลูกจ้างแล้วแต่กรณี ด้วย

ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคสอง ให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในตำแหน่งและในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิมให้เสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔ ให้โอนเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวดเงินเดือนและค่าจ้างของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลปัญญาภิบาลชอุทิศเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่สภานี้ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติการโอนกิจการบริหาร บางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข นั้น คณะกรรมการได้มีการประชุม ๓ ครั้ง มีการแก้ไขหลักการบางประการในร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้ เพราะเนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๔ ได้มีหลักการสำคัญ ที่จะให้โอนทรัพย์สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องค่านเงินเดือนและในด้านเงินค่าจ้างของสำนักงาน เทศบาลนี้ให้กับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้เสร็จสิ้นภายในปี ๒๕๒๑ ซึ่งคณะ กรรมการได้มีการพิจารณาอย่างรีบด่วนแล้ว ก็เห็นว่าไม่สามารถจะปฏิบัติการให้ทันช่วงที่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ คณะกรรมการจึงได้มีการแก้ไข ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ รับหลักฐานในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว โดยมีการแก้ไขซึ่งสามารถจะปฏิบัติ งานให้ลุล่วงไปได้ตามเจตนารมณ์ที่สภานี้ได้รับหลักการไปแล้ว กล่าวคือได้มีการแก้ไขในวาระ แรกของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับปรารภ เนื่องจากว่าในมาตรา ๔ เราไม่สามารถจะ ดำเนินการโอนทรัพย์สิน เงินเดือนและเงินค่าจ้างให้ทันในปี ๒๕๒๑ ได้ จึงได้มีการแก้ไข เพื่อให้ปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ที่ทางสภานี้ได้รับหลักการไปแล้ว กล่าวคือได้มีการแก้ไขข้อ ความบางประการเพื่อให้ปฏิบัติการไปได้ ในคำปรารภโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เติมคำว่า “และ” และได้ตัดคำว่า “เงินงบประมาณ” นั้นออก ส่วนในมาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข และมาตรา ๒ ก็ได้ปรึกษากับทางฝ่ายสำนักงานงบประมาณและกรมบัญชีกลางพร้อมทั้ง ก.พ. และผู้แทนของ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุขแล้วเห็นว่าถ้าจะได้มีการแก้ไขน้อยคำว่า “ตั้งแต่ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา” มาเป็น “วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ” แล้วก็ปฏิบัติ กิจการงานที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยดีโดยทั้งงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ตั้งรับไว้

LIART

ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้วเพื่อให้ท่านสมาชิกได้เห็น เราสามารถจะปฏิบัติงานเรื่องนี้ไปได้ด้วยดี กระผมขอประทานเสนอท่านประธานสภาได้กรุณาอนุมัติให้ท่านกรรมการธิการท่านหนึ่งซึ่งท่านเป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ชี้แจงว่าในหลักการที่เราแก้ไขไปนี้ ทางกระทรวงสาธารณสุขสามารถจะปฏิบัติได้โดยไม่มีปัญหาหรืออุปสรรค กระผมขออนุญาตครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ขอเชิญครับ

นายประกอบ ตู่จินดา (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ นี้ ทางกระทรวงสาธารณสุขได้รับงบประมาณสำหรับเป็นหมวดเงินเดือนและค่าจ้างที่จะรับโอนเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาไว้เรียบร้อยแล้ว และงบประมาณนั้นได้ตั้งไว้มีกำหนด ๔ เดือนนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม เป็นต้นไป เพราะฉะนั้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้เรียนชี้แจงท่านสมาชิกว่าไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใดที่จะต้องให้มีการโอนงบประมาณของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยามาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง เพราะว่าทางกระทรวงสาธารณสุขได้มีงบประมาณเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ นี้ก็ตัดออกไปได้โดยจำเป็นต้องแก้มาตรา ๒ เพื่อให้สอดคล้องกัน คือให้โอนหรือให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป และเนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องโอนเงินงบประมาณ เพราะฉะนั้นในคำปรารภก็ให้ตัด “และเงินงบประมาณ” ออกไป กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหาร บางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

การพิจารณาต่อไปคณะกรรมการพร้อมหรือยังครับ เรื่องการพาณิชย์นาวี

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ) : พร้อมแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าพร้อมก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในการประชุมครั้งที่ ๕๙ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๒๑ ที่ประชุมได้พิจารณาถึงมาตรา ๑๖ คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ได้อภิปรายใน

LIRT

ประเด็นที่ขอสงวนไว้แล้ว จากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ขอชี้แจงเกี่ยวกับมาตรานี้ ที่คณะกรรมการการค้าตัดออกและเพิ่มขึ้นมาใหม่ แล้วผมได้มีคำสั่งให้เลื่อนการประชุมไปก่อน จึงขอดำเนินการต่อไป ในมาตรานี้นอกจากมีคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ แล้วก็ยังมีคุณแรม พรทโมบล บุญยประสพ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ด้วย ขอเชิญคุณแรมครับ

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ: ท่านประธานที่เคารพ ในวันที่พิจารณาเมื่อครั้งสุดท้ายนั้น ดิฉันได้ยื่นท่านสมาชิกหรือว่าท่านใดท่านหนึ่งที่ได้พูดขึ้นว่าในมาตรานี้ยังมีปัญหาอยู่ว่าทางรัฐบาลจะเอาตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาแก้ไขหรือไม่ เพราะฉะนั้นก่อนที่ดิฉันจะอภิปรายในเรื่องที่ดิฉันสงวนการแปรญัตติไว้ ใครจะขอประธานทราบเรียนท่านประธานว่า ในเรื่องนี้จะพิจารณาในเรื่องทางฝ่ายรัฐบาลกับคณะกรรมการเสียก่อนหรือไม่

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คำแปรญัตติในมาตรา ๑๖ (๑) นี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ตอนที่ ๑ คือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเอ่ยนาม คือคุณบรรเจิด ขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๖ (๑) เสร็จแล้วทางรัฐบาล คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจง เผอิญเวลาหมด แล้วการชี้แจงของท่านนั้น ทางคณะกรรมการฟังไม่กระจ่างนัก เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานไม่ขัดข้อง กระผมขอเรียนตอบคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในการที่เป็นห่วงใยถึงสินค้าขาออกของประเทศว่าไม่มีเรือไทยพอที่จะขน และถ้าใช้มาตรา ๑๖ (๑) แล้ว จะเป็นอุปสรรคต่อสินค้าขาออกของประเทศไทย ตัวเลขต่าง ๆ ที่ท่านนำมากล่าวในที่นี้ เช่นตัวเลขน้ำตาลในการส่งออก ตัวเลขข้าวโพด ตัวเลขข้าวต่าง ๆ นานานี้รวมเป็นสินค้าส่งออกของประเทศไทยไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านตันขึ้นไป ตัวเลขที่ท่านกล่าวถูกต้องทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อดูตามตัวเลขแล้ว ท่านจะต้องสนับสนุนมาตรา ๑๖ (๑) นี้เป็นอย่างยิ่ง การที่กระผมกล่าวอย่างนี้กระผมขอทราบเรียนให้ทราบว่า มาตรา ๑๖ (๑) นี้ กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลนำเอาข้อตกลงขององค์การอนุชัตเตด (UNCTAD) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยูเอ็น (UNO) ที่มีการประชุมกันที่กรุงเจนีวา ซึ่งเป็นการประชุมเกี่ยวกับการพัฒนาการค้า อย่างใด

LIRT

สิ่งใด จึงจะเป็นผลประโยชน์ และจะเป็นการยุติธรรมต่อประเทศซึ่งมีการค้าซึ่งกันและกัน ในที่ประชุมอนุช้เขตมีการลงมติกันว่าประเทศผู้ขายและประเทศผู้ซื้อควรมีสิทธิในส่วน เรือของตนในการขนส่งสินค้าที่ตัวซื้อขายกันในอัตรา ๔๐ ต่อ ๔๐ ซึ่งหมายความว่าถ้าซื้อ ๑๐๐ ตัน ผู้ขายได้ไป ๔๐ ตัน ประเทศที่ซื้อก็ได้ไป ๔๐ ตัน และประเทศที่ ๓ ควรจะได้ ๒๐ ตัน ก็ ๔๐ ต่อ ๔๐ ต่อ ๒๐ ซึ่งทางรัฐบาลร่างไว้ กระผมเข้าใจว่าเอามาจากข้อยุติขององค์การอนุช้เขต นั้นเอง การที่เป็นดังนี้ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติไม่ควรจะต้องกังวลใจ ไม่ควรจะต้องมีความเป็น ห่วงมากมาย เพราะว่าอันนี้จะเป็นผลประโยชน์สำหรับประเทศไทย และกระผมเชื่อว่ากระทรวง ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคมจะไม่ตราพระราชกฤษฎีกานี้ออกมาเด็ดขาด ตราบใดที่เรือไทยยังมีไม่พร้อม ถ้าท่านพลิกไปดูในมาตรา ๒๐ (๓) ท่านจะเห็นว่า "ในกรณี ที่เรือไทยไม่มีแล้วอนุญาตให้ใช้เรืออื่นได้" ท่านไม่ต้องเป็นห่วง และท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ คือคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ได้ขอแปรญัตติไว้อีกข้อหนึ่งบอกว่า เพราะเอาคำว่า "ตราพระราช กฤษฎีกา" ออก กระผมขอกราบเรียนว่ามาตรา ๑๖ (๑) นี้เป็นบทบัญญัติของรัฐบาล การที่ เราเอาคำว่า "ตราพระราชกฤษฎีกา" ออกนั้น ความจริงไม่ได้เอาออก ทางนักกฎหมายซึ่งเป็น กรรมการได้ไปใส่ไว้ในวรรคสุดท้าย ท่านจะเห็นได้ กระผมขออานนະครับท่านประธาน "การกำหนดตาม (๑) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ส่วนการให้สิทธิและประโยชน์ตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร หรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร" อย่างเป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องเป็น ห่วงครับ เราไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อเสนอของรัฐบาลแต่ประการใด กระผมขอตอบท่านสมาชิก ผู้มิเกียรติดังนี้ และกระผมเข้าใจว่าคำตอบของกระผมคงกระจ่างพอ ส่วนข้อเสนอของท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เนื่องจากวันนั้นจะหมดเวลาพอดี ท่านก็พูดมาเพียงครั้งเดียว กระผมขอกราบเรียนถามเพื่อความละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านต้องการมาตรา ๑๖ ทั้งมาตรานี้ หรือจะเอาอย่างไรคณะกรรมการจะได้ตอบ ขอขอบคุณครับ

นายสุพัฒน์ สุทธธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) คือตามมาตรา ๑๖ นี้มีการออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการค้าอัตรอากรต่าง ๆ ตลอดจนยอมให้สินค้า

LIART

ต่าง ๆ หรือของซึ่งติดมากับเรือหรือนำเข้ามาภายหลังจะได้รับประโยชน์ในเรื่องภาษีอากรทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับทางกระทรวงการคลัง โดยหลักการแล้วถ้าจะเป็นอย่างที่ท่านว่า ทางกระทรวงการคลังก็ควรจะมีโอกาสเข้ามาร่วมเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งทำให้การออกกฎหมายต่าง ๆ เป็นไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องตามประมวลรัษฎากร ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ในมาตรา ๓ และพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลรัษฎากร มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่ผู้เดียวเป็นผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากร ซึ่งถ้าจะดำเนินการตามนี้ได้ ทางกระทรวงการคลังก็ควรจะมีบทบาทเข้ามาร่วมเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ตลอดจนคำว่า รัฐบาลตามมาตรา ๑๖ (๓) ถึง (๔) ใช้คำว่า "รัฐบาล" ทั้งหมด ที่จริงแล้วถ้าหากว่ามีการแก้ไขเป็นคณะรัฐมนตรีแล้วจะทำให้การควบคุมสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ของผู้ประกอบการวิชาชีพในด้านการพาณิชย์นี้กระทำได้เป็นอย่างดี และทั่วถึงยิ่งขึ้น กระผมมีข้อที่จะเรียนให้ทราบเพียงเท่านี้ เพราะว่าเป็นเรื่องกฎหมายที่เขียนไว้ยังไม่ชัดเจนครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับมาตรา ๑๖ ที่คณะกรรมการแก้ไขนั้น รัฐบาลด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการ ขอประทานกราบเรียนท่านประธานสภาว่า รัฐบาลอยากจะขอคงไว้ตามร่างที่รัฐบาลได้เสนอเอาไว้รัฐบาลไม่อาจที่จะเห็นพ้องกับการแก้ไขเกี่ยวกับการให้สิทธิและประโยชน์ทั้งในด้านของภาษีอากรขาเข้า ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร รวมทั้งการที่จะให้หักค่าใช้จ่ายก่อนที่จะนำมาคำนวณภาษีเงินได้ดังที่ปรากฏอยู่ใน (๘) (๙) โดยเหตุผลที่รัฐบาลขอประทานกราบเรียนดังต่อไปนี้ กิจกรรมต่างๆ ในการที่จะชักจูงคนให้มาดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางเรือหรือทางทะเล การที่จะสร้างอู่ต่อเรือ การที่จะซ่อมเรือ รัฐบาลได้ดำเนินการส่งเสริมการลงทุนโดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอยู่แล้ว การส่งเสริมการลงทุนนั้นมีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นๆ เป็นผู้พิจารณากำหนดเงื่อนไขของกิจการที่จะให้การส่งเสริม อย่างเช่นในเรื่องของการซ่อม

LIRT

และอุตสาหกรรมหรือซ่อมเรือก็ได้กำหนดไว้ว่าแบ่งออกเป็น ๒ ขนาด ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ขนาดเล็กตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอสถึง ๓,๐๐๐ ตันกรอส ขนาดใหญ่ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตันกรอสถึง ๑๕,๐๐๐ ตันกรอส และในปีหนึ่งต้องสร้างหรือต่อเรือหรือซ่อมเรือ ๑๐ ลำอย่างน้อย ทั้งนี้ เพื่อให้มีคน มีช่างเป็นจำนวนมากเพื่อเป็นการอุดหนุนกรรมกรไทย คนงานของไทย กระทบ ขอบประธานทราบเรียนถึงลักษณะของการส่งเสริม แต่ในร่างมาตรา ๑๖ นี้ไม่ได้กำหนดรายละเอียดอะไรต่างๆ ออกไปให้ชัดเจน ท่านได้ไปใช้วิธีการที่จะตราพระราชกฤษฎีกาให้สิทธิ และประโยชน์ แต่เมื่อมองดูลักษณะของการจะตราพระราชกฤษฎีกาโดยอาศัยใน (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) นั้น กระทบเห็นว่าไม่อาจจะตราพระราชกฤษฎีกาให้ครบถ้วนดังเช่นที่ กฎหมายส่งเสริมการลงทุนกำหนด เมื่อเช่นนั้นผลจะเป็นประการใด ผลจะกลายเป็นว่าในกิจการ อย่างเดียวกันไม่ว่าจะเป็นกิจการขนส่งทางทะเลหรือขนส่งทางเรือ อุตสาหกรรม ซ่อมเรือ ผู้ประกอบ กิจการนั้นอาจจะเลือกขอรับสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนได้ทางหนึ่ง ตามกฎหมายส่งเสริมการพาณิชย์นาวีได้อีกทางหนึ่ง การที่บุคคลกลุ่มหนึ่งประกอบธุรกิจ อย่างเดียวกันหรือกิจการอย่างเดียวกันเลือกหาสิทธิประโยชน์โดยอาศัยกฎหมาย ๒ ฉบับ ในกรณีเช่นนี้ย่อมไม่ชอบด้วยครรลองของการบริหาร ปัญหาจะเกิดมีความยุ่งยากต่อไป ถ้า เงื่อนไขที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวีกำหนดนั้นไม่ครบถ้วนเหมือนกับที่กฎหมาย ส่งเสริมการลงทุนกำหนด ก็ย่อมแน่นอนว่าการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีจะไม่ได้ผลตามที่มุ่งหมาย คนจะมาหามาแสวงขอรับสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน เพราะให้สิทธิ และประโยชน์มากกว่า และนัยกลับกัน เช่นเดียวกันถ้าหากว่ากฎหมายส่งเสริมพาณิชย์นาวี ไปให้มากกว่าส่งเสริมการลงทุน คนที่เคยขอรับส่งเสริมการลงทุนแล้วก็จะมาขอรับส่งเสริม การพาณิชย์นาวีอีก วิธีการให้สิทธิและประโยชน์แก่ประชาชนที่ประกอบธุรกิจหรือประกอบ กิจการทำนองนี้ไม่เคยมีแบบอย่างที่จะปฏิบัติและจะก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากมากขึ้น โดยเฉพาะ ในประการต่อไปเมื่อมีการที่จะให้สิทธิและประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นในด้านของพาณิชย์นาวี ใน ด้านของการขนส่งทางเรือ หรือโดยอาศัยกฎหมายลงทุนก็ตาม รัฐบาลไม่อาจที่จะให้สิทธิประโยชน์ นั้นโดยไม่มีข้อจำกัด หรือโดยไม่มีบทกำหนดโทษการฝ่าฝืนเงื่อนไข จำเป็นที่ต้องมีเงื่อนไข ว่าในกรณีอย่างใดที่จะได้รับการยกเว้นหรือลดอากรขาเข้า ในกรณีอย่างใดที่จะได้รับยกเว้น

ภาษีเงินได้ อย่างเช่นอากรขาเข้าหมายความว่าเครื่องจักรที่เอามาใช้ในการซ่อมเรือต่อเรือต่าง ๆ นั้นต้องไม่นำไปใช้เพื่อการอื่น ถ้านำไปใช้เพื่อการอื่นแล้วจะถูกเรียกภาษีคืน แต่ตามข้อเท็จจริงที่ว่าได้นำไปใช้ในการอื่นหรือไม่นั้น คณะกรรมการต้องเป็นผู้พิจารณา ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นผู้พิจารณา ตามกฎหมายส่งเสริมการพาณิชย์นาวี คณะกรรมการส่งเสริมพาณิชย์นาวีเป็นผู้พิจารณา คณะกรรมการ ๒ คณะนี้มีตัวบุคคลที่แตกต่างกันส่งเสริมการลงทุนมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีมีคนอื่นเป็นประธานลักษณะของการที่จะตรากฎหมายให้สิทธิประโยชน์ในกิจการเดียวโดยแยกเป็นกฎหมาย ๒ ฉบับเช่นนี้เป็นข้อที่น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง จะทำให้นโยบายในการให้การส่งเสริมให้สิทธิและประโยชน์นั้นแตกต่างกันในเมื่อเป็นรัฐบาลเดียวกัน ด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนมาเช่นนี้รัฐบาลด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการธิการ ด้วยความเห็นใจต่อการที่ท่านอยากจะส่งเสริมการพาณิชย์นาวี แต่รัฐบาลก็ขอให้หลักประกันว่าถึงแม้จะไม่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ ดังเช่นที่ได้บัญญัติเอาไว้ก็ยอมจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลอยู่แล้ว เป็นนโยบายของรัฐบาลอยู่แล้วที่จะต้องไปกำหนดในประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กำหนดเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ในลักษณะที่เหมาะสม ที่จะส่งเสริมการพาณิชย์นาวีก็อาจจะกระทำได้อยู่ และจะเป็นการสอดคล้องกันโดยมีองค์กรเดียวกันเป็นผู้พิจารณาให้การส่งเสริมและเป็นผู้ถือถดถอน ดีกว่าที่จะแยกออกมากำหนดเป็นกฎหมายต่างหากซึ่งไม่ครบถ้วน เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนรัฐบาลด้วยความเคารพจำเป็นต้องขอให้ยื่นตามร่างของรัฐบาล รัฐบาลไม่อาจที่จะเห็นการส่งเสริมหรือการชักจูงใจในเรื่องการส่งเสริมพาณิชย์นาวี โดยเฉพาะในด้านการประกอบการขนส่ง หรือการต่อเรือ อู่เรือ ไปเข้าซ้อนกับกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มาตรา ๑๖ นี้ รัฐบาลขอยืนยันให้เป็นไปตามร่างเดิม คณะกรรมการแก้ไข แล้วมีท่านสมาชิก ๒ ท่านสงวนคำแปรญัตติ คุณแรมเชิญ ต่อได้เลยครับ

LIRT

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าร่างนี้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือว่าเป็นไปตามคณะกรรมการ ประเด็นในการแปรญัตติของดิฉันก็ยังคงอยู่ แต่ว่าเป็นคนละประเด็นกับที่ท่านสมาชิกคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ได้แปรญัตติไว้ ถ้าหากว่าท่านประธานจะอนุญาตให้ดิฉันได้อภิปรายในเรื่องที่ดิฉันได้ส่งวนการแปรญัตติไว้ตั้งแต่บัดนี้ ดิฉันก็ใคร่จะขอประทานกราบเรียนดังนี้ ในมาตรา ๑๖ นี้ ดิฉันได้ขอให้ตัดคำว่า "โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร" ในบรรทัดสุดท้ายของ (๒) และ (๓) ออก โดยเหตุผลดังนี้

๑. การยกเว้นภาษีตามมาตรานี้ไม่ควรจะเขียนไว้อย่างแคบ โดยระบุว่าจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น เคยมีตัวอย่างที่มีประกาศโดยกฎกระทรวงก็มี และบางครั้งก็เป็นเพียงคำสั่งของกรมสรรพากรก็มี

๒. ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ของประมวลรัษฎากร ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้พูดขึ้นเมื่อคืน การตราพระราชกฤษฎีกาจะกระทำได้เพียง ๓ ประการเท่านั้น คือ ๑. การลดหรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่น บางแห่งหรือทั่วไป ๒. ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์กรระหว่างประเทศตามข้อผูกพัน ๓. ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์กรของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล ฉะนั้นการจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้จะต้องเข้าใน ๓ ประการที่กราบเรียนข้างต้น ถ้าไม่เข้าในอนุมาตราใดมาตราหนึ่งก็ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามอำนาจประมวลรัษฎากรไม่ได้ จะเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ก็จะมีผลซึ่งดิฉันขอประทานกราบเรียนว่าใน (๒) ก็ดีใน (๓) ก็ดี ไม่เข้าอยู่ในอนุมาตราใดๆ ที่กล่าวเลย จึงควรจะตัดข้อความ "ที่ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร" ออก ทั้งนี้เพื่อเป็นทางออกของกระทรวงการคลังที่จะแก้กฎหมายต่อไป ถ้าพูดถึงด้านคณะกรรมการขณะนี้คณะกรรมการได้ตัดออกทั้ง ๒ แห่งและนำไปใส่ไว้ในหน้า ๗ บรรทัดสุดท้ายและเติม "ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร" ดิฉันก็ยังไม่เห็นด้วยทั้งหมด เพราะก็รู้กันอยู่แล้วว่าตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรไม่ได้ แต่ถ้าจะเอาให้ได้จริงๆ ก็ควรจะเสนอให้ตัดบรรทัดที่ ๓ คำว่า "ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร" ออก และ

เดิมว่า “ให้ดำเนินการตามประมวลรัษฎากร กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราศุลกากร แล้วแต่กรณี” นอกจากนั้นมาตรา ๓๕ ในกฎหมายฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็ไม่ใช่เป็นผู้รักษาการ มีแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะต้องการให้เป็นเช่นนั้นจริง ๆ รัฐบาลก็ควรจะได้เสนอแก้ไขประมวลรัษฎากร ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ในเรื่องภาษีอากรนั้น ไม่ว่าจะเป็นการให้ เสียหรือการให้ยกเว้นก็ดี ควรจะรวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ดังที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ได้อภิปรายไว้แล้วเมื่อสักครู่นี้ “และให้มีข้อความแจ่มชัดไว้ในที่แห่งเดียวกัน บางอย่างถ้าไม่ ปฏิบัติตามก็มีบทลงโทษ ประชาชนจึงควรจะได้รู้ว่าหน้าที่การเสียภาษีของตนนั้นมือใครบ้าง ให้เป็นที่ชัดเจน ขอขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเราควรจะลงมติได้แล้วครับ เพราะ ว่าพูดกันมา ๒ วันแล้ว รัฐบาลต้องการจะให้ไปตามร่างเดิม คณะกรรมาธิการต้องการ แก้ไข แล้วก็มีการอภิปราย ๒ ท่านต้องการให้แก้ไข ผมจะขอมติก่อนว่าจะให้คงเป็นไปตาม ร่างเดิม หรือให้มีการแก้ไข ถ้าแก้ไขแล้วถึงจะลงมติว่าแก้ไขตามคณะกรรมาธิการ หรือตาม คุณบรรเจ็ดหรือตามคุณแรม นะครับ จะได้ประหยัดเวลาดี

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อท่านประธานที่ท่าน ได้ให้แนวความคิดอย่างนั้น แต่ในเวลาเดียวกันกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรองนายกรัฐมนตรีได้พูดออกมานั้นมิใช่เรื่องที่ทาง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรองนายกรัฐมนตรีต้องการที่จะให้มีการโหวตกันระหว่าง ร่างเดิมของรัฐบาลกับสิ่งที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงไป กระผมเข้าใจว่าทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านมีความวิตกในสิ่งที่ลึกซึ้งกว่านั้น และในการ ประชุมเมื่อวันพุธก่อนกระผมคิดว่าเราไม่ได้เปิดโอกาสให้ทางรัฐบาลและคณะกรรมาธิการไป ทหรือกัน ความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้ เจตนารมณ์ของรัฐบาลเป็นไปอีกแนวหนึ่ง แต่ในเวลา เดียวกันด้วยความปรารถนาดีของคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการก็ได้ทำไปในแนวหนึ่ง ตามความคิดของคณะกรรมาธิการ แต่ถ้าดูสภาพรวม ๆ ของรัฐบาลแล้วกฎหมายฉบับนี้มีผล

LIRT

กระทบต่อรัฐบาล กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ขอให้รัฐบาลและคณะกรรมการ
ได้หารือกันในเจตนาธรรมณ์และความปรารถนาดีของทั้ง ๒ ด้าน กระผมไม่ยากเห็นที่จะให้มี
การโหวตกันในเวลานี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือเมื่อกี้คณะกรรมการขอความเห็นจาก
รัฐบาล รัฐบาลก็ชี้แจงไว้แล้ว

นายจิตติ ติงศภัทย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ที่
พูดกันมานั้นทางคณะกรรมการก็รู้สึกว่าเป็นพระคุณอย่างยิ่งที่รัฐบาลให้คำรับรองเกี่ยวกับ
การช่วยเหลืออย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เข้ามาแล้ว ก็คงจะเป็นที่พอใจของพวกที่จะมา
ลงทุนต่อไป ที่นี้คณะกรรมการอยากจะได้แถลงนิเทศหน่อยว่าทำไมถึงได้ใส่ลงไปอย่างนี้ คือที่
ท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะไปขัดกับกฎหมายการลงทุนนั้นกระผมขอเรียนว่า ในตอน
ต้นของมาตรา ๑๖ เราบอกไว้แล้วว่า “ในการส่งเสริมการพาณิชย์ นอกจากมาตรการอื่น
ตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้ว” ก็จะมีอย่างนี้ด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะไปมีระเบียบทางส่งเสริม
การลงทุนอย่างไรก็ดีไปแล้ว ก็คงจะไม่ต้องมาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้อีก ก็คงจะ
ไม่มีปัญหาอะไรในข้อที่ว่านี้

ที่นี้เกี่ยวกับปัญหาเรื่องลดภาษียกเว้นภาษีอะไรจะต้องเป็นไปตามประมวล
รัษฎากรอย่างเดียวเราก็ยอมรับหลักอันนั้นครับ ไม่ได้เถียงอะไรเลย คือไม่เหมือนกับพระราช
บัญญัติการลงทุนที่บอกว่าคณะกรรมการลดได้เลย อันนั้นละก็เป็นปัญหา ที่นี้ที่คณะกรรมการ
ใส่เพิ่มลงไปจากร่างของรัฐบาลนั้นก็เพราะเห็นว่าในร่างของรัฐบาลเองก็มีอยู่แล้วถึงเรื่อง
การยกเว้นภาษี ลดอัตราภาษีอยู่ในร่างนี้ เพราะฉะนั้นความคิดเห็นที่คณะกรรมการรับ
จากท่านสมาชิกทั้งหลายหรือท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องบอกว่าควรจะมีการส่งเสริมอย่างนั้นอย่าง
นี้ด้วยวิธีลดหรือยกเว้นภาษี เราก็ใส่ลงไปตามที่รัฐบาลร่างมาแล้วนั่นเอง ไม่ได้คิดอะไรขึ้นมา
ใหม่ให้นอกกลุ่มนอกทางไป นี่แหละครับก็เป็นความเห็น หรือว่าเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการ
ขอแถลงให้ปรากฏไว้ว่าที่ใส่ลงไปก็เพราะเหตุนี้ ขอขอบคุณครับ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีข้อยุติได้หรือยังครับ

นายวินัย ทองลงยา : ขอขอบคุณท่านประธานครับ กระผม วินัย ทองลงยา ได้เคยพิจารณาร่างนี้มาในสมัยรัฐบาลที่แล้วด้วย ที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกกว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดว่ากฎหมายนี้ที่ส่งเสริมตามมาตรา ๑๖ นั้นขัดแย้งกับกฎหมายส่งเสริมการลงทุน กระผมว่าท่านไม่ได้พูดอย่างนั้น ท่านหมายความว่า การส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยมีอยู่ในกฎหมายส่งเสริมการลงทุน กระผมอยากจะชี้แจงเพิ่มเติมสักหน่อยเพื่อความเข้าใจของสมาชิกว่า การส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยนั้นเรายอมรับแน่นอนว่าควรต้องส่งเสริม การส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยปัญหาอยู่ที่ว่าเราจะส่งเสริมแบบไหน ส่งเสริมตามแบบมาตรา ๑๖ นี้เท่านั้น หรือจะไปส่งเสริมตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนซึ่งกระทำได้ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนความจริงให้สิทธิประโยชน์และมีมาตรการที่เป็นประโยชน์ในการที่จะส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยมากกว่าที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยฉบับนี้ ซึ่งจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มีการส่งเสริมให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และอาจจะได้รับสิทธิและประโยชน์เป็นพิเศษตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ อีกด้วย ซึ่งข้อนี้ประเทศฟิลิปปินส์เขาก็กระทำอยู่ในรูปของการส่งเสริมการลงทุน อย่างสมมติว่าเราจะซื้อเรือไทยนี้ ถ้าไปใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ของไทยจะได้ประโยชน์มากกว่า ในนี้ไม่มีถ้าซื้อเรือไทยไม่ได้รับอะไรนอกจากลดภาษีนิดหน่อย แต่ถ้าหากตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนอาจจะขอเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือรัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกันก็ได้ และกำหนดระยะเวลาที่ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดภาษีการค้าหรือภาษีเงินได้หรืออะไรนี้ ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนเขารัดกุมมาก และเขาให้ประโยชน์ยิ่งกว่าที่กฎหมายส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของไทยนี้ได้กระทำอยู่ หรือได้ร่างอยู่ตามนี้ คือเขาให้อย่างน้อยต้อง ๓ ปี อย่างมากไม่เกิน ๘ ปี แต่ตามกฎหมายนี้มีบอกไม่เกิน ๘ ปีเท่านั้น มีอยู่ข้อหนึ่งนะครับ ไม่ต้องอ้างก็ได้ข้อใด อยู่ในมาตรา ๑๖ หมายความว่าส่งเสริมเพียงปีเดียวก็ได้ แต่ถ้าไปส่งเสริมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนได้รับ

LIRT

ประโยชน์มาก แล้วก็ต้องตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าการส่งเสริมกันนี้ถ้าไปแยกกฎหมายเสีย ๒ ฉบับ แล้วก็แยกคณะกรรมการเสียจะขัดข้องต่อการบริหารของรัฐบาลอย่างมากจะทำให้ซ้ำซ้อนกันและก็เหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอะไรกัน และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะให้บริษัทเดินเรือของไทยหรือกิจการอยู่เรือ การสร้างอยู่เรือของไทยนี้จะได้รับประโยชน์อันแท้จริงเท่าเทียมกันจนสามารถที่จะรวมตัวกันได้และต่อสู้กับเรือต่างประเทศหรือชมรมเรือต่างประเทศที่เอาเปรียบในเรื่องค่าระวางบรรทุก ถ้าเรากระทำตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ท่านโปรดแน่ใจได้ว่ากิจการส่งเสริมการพาณิชย์ของไทยจะได้รับสิทธิและประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าที่เรามาสันนิษฐานกันแต่มาตรา ๑๖ นี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถ้าหากเราพิจารณาให้ดี การที่จะคงไว้ตามร่างของรัฐบาล แล้วก็ไปจัดการส่งเสริมตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจะได้ประโยชน์มากกว่านี้มากทีเดียว ประโยชน์ที่นี้น้อยกว่า น้อยกว่านะครับ ไม่ใช่ว่าได้มากกว่าด้วย ถ้าไปส่งเสริมตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจะได้ประโยชน์มากกว่านี้ และจะเป็นหนทางให้เรือเดินทะเลของไทยหรือกิจการอยู่ต่อเรือของไทย การก่อสร้าง การอะไรใช้เงินลงทุนมหาศาล ท่านจะซื้อเรือมาใช้เป็นเรือไทยสักลำหนึ่ง จะใช้เงินสักก็ร้อยล้านบาทก็สิบล้านบาท แล้วการส่งเสริมในเรื่องเหล่านี้ซึ่งใช้ทุนมหาศาลนี้เราก็ต้องระวังอีกข้อหนึ่งว่าคนต่างด้าวที่จะแอบอ้างเอามารับประโยชน์ตามกฎหมายส่งเสริมการพาณิชย์ของไทยนี้เปิดช่องว่างให้เขาทำได้ ถ้าอ่านดูให้ดีจะเห็นว่าเราเปิดช่องให้เขาทำได้ด้วย เขาทำได้อย่างไรกระผมจะเว้นเสียไม่กล่าวในที่นี้ เพราะว่าท่านกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการนั้นท่านก็เป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิและทรงความรู้ในเรื่องนี้เป็นอย่างมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยกับรัฐบาลที่อยากจะขอให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล แล้วเราไปส่งเสริมตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน จะได้ประโยชน์ยิ่งกว่ากฎหมายนี้แน่นอน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เพื่อไม่ให้เป็นการรวบรัดเกินไป เพราะมีท่านสมาชิกอีกหลายท่านอยากจะอภิปราย ผมขอพักการประชุม แล้วก็ขอประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ตอนนี้อย่าพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

LIART

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมต่อไป เราประชุมค้างกันในมาตรา ๑๖ ขอเชิญผู้ที่จะอภิปรายมาตรา ๑๖ ต่อไปครับ

นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมจะอภิปรายในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลและชี้แจงว่าต้องการให้ใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาล กระผมยังไม่ได้ขออภิปรายในเรื่องที่กระผมได้แปรญัตติตัด (๑) ของมาตรา ๑๖ ไว้ ซึ่งถ้าหากว่าสภาได้มีมติอย่างไรไปแล้ว กระผมก็ยังขอสงวนไว้เพื่อจะได้ขอชี้แจงสรุปเพิ่มเติมในเรื่องมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งนั้นภายหลัง

สำหรับเรื่องการให้สิทธิและประโยชน์นั้นกระผมได้ฟังเหตุผลของท่านรองนายกรัฐมนตรีแล้วก็ยังเห็นว่าในการที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนนั้นแม้ว่าจะได้ให้สิทธิและประโยชน์เป็นอันมากก็ตาม แต่สำหรับเรื่องส่งเสริมการพาณิชย์นาวีนี้จะมีปัญหาเกิดขึ้นถ้าหากว่าไม่ให้ใช้สิทธิและประโยชน์ตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขมานี้ กระผมขอสนับสนุนคณะกรรมการที่ได้แก้ไขเรื่องสิทธิและประโยชน์นี้ด้วยเหตุผลที่ว่าถ้าได้ให้ไปใช้ในการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บรรดาผู้ประกอบการขนส่งที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีเรืออยู่หลายลำจะไม่มีโอกาสได้รับการส่งเสริม ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง เรือเก่าซึ่งมีอยู่แล้วยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระผมยังไม่แน่ใจว่าจะไปขอส่งเสริมใหม่ได้หรือไม่นอกจากนี้แล้วก็ยังมีเรือซึ่งนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจดทะเบียนเป็นเรือไทยและใช้ในการขนส่งทางทะเล ธรรมดาการขนส่งทางเรือนี้ผู้ที่ประกอบกิจการขนส่งนั้นจะซื้อเรือแต่ละลำราคาแพงมาก ขนาดเรือ ๕ ตันกรอสซึ่งเป็นเรือเก่าตั้ง ๑๐ ปี ราคาก็คงไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาท จะซื้อเรือใหม่ ๆ ลำหนึ่ง ๆ ตั้งแต่หมื่นตันขึ้นไปก็จะเป็นเงินหลายสิบล้านบาท การที่ผู้ประกอบการขนส่งจะประกอบกิจการขนส่งโดยซื้อเรือต่าง ๆ เข้ามาใหม่เพื่อมาประกอบการเดินเรือ นั้นคงจะ

LIRT

ต้องใช้ทุนมหาศาลและก็คงจะยากในการที่จะตั้งบริษัทเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลได้ และเรือที่จะมาขอรับการส่งเสริมนั้นก็คงจะลำบากและยากมาก ก็จะไม่มีโอกาสได้รับการส่งเสริม ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล ถ้าหากว่าผู้ที่ตั้งไปแล้วมีแล้ว แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือรัฐวิสาหกิจแล้วก็จะเสียเปรียบกันมาก ก่อให้เกิดความ ไม่ยุติธรรม เรือใหม่จะได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ เรือเก่าไม่ได้รับ เรือที่มาจดทะเบียนเป็นเรือไทยซึ่งต้องเช่ากันมาส่วนมาก ถ้าต้องการจะให้ การเดินเรือมีประสิทธิภาพจะทำให้การเดินเรือเจริญรุ่งเรืองยิ่งใหญ่อขึ้นไปได้จะใช้กำลังซื้อเรือใหม่ มาเดินนั้น กระผมว่ากำลังคงไม่เพียงพอก็ต้องอาศัยเช่าเรือมาจดทะเบียนเป็นเรือไทย เมื่อนั้น จึงจะสามารถทำให้กิจการใหญ่โตขึ้นมาได้และเราก็จะมีเรือมากเพียงพอสมควรที่จะได้รับการ ส่งเสริม เพราะฉะนั้นการส่งเสริมนี้ควรจะส่งเสริมกันเต็มที่ มีฉะนั้นการพาณิชย์นาวีถึงแม้ว่า จะตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะให้มีการส่งเสริมก็ไม่มีอะไรที่จะเรียกว่าการส่งเสริมถ้าไม่ให้สิทธิและประโยชน์ ต่างๆ ตามที่คณะกรรมการเสนอมานี้ กระผมจึงเห็นว่าเราน่าจะรับการแก้ไขของคณะกรรมการ เพื่อให้มีการส่งเสริมต่างๆ เหล่านี้ แม้ว่าจะไปพ้องกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ถ้าหากจะแยกกันก็คงทำได้ เฉพาะพาณิชย์นาวีนี้ก็ให้ผู้ประกอบการขนส่ง หรือผู้ ประกอบกิจการอยู่เรือหรือซ่อมเรือได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ตามร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะ ไม่ให้ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเมื่อจะแยกกันก็ทำได้ถึงแม้ว่าจะซ้ำซ้อนกัน เราไม่ให้โอกาสหรือสิทธิในการที่จะให้เลือก ทางไหนเลือกทางนี้ ก็คงจะกระทำได้ กระผมจึงขอสนับสนุนที่คณะกรรมการได้แก้ไขให้ สิทธิและประโยชน์แก่การพาณิชย์นาวีแก่ผู้ประกอบการขนส่งที่ดี ผู้ประกอบการอยู่เรือก็ดี การซ่อมเรือก็ดีเหล่านี้สมควรอย่างยิ่งที่ควรจะให้สิทธิและประโยชน์อยู่ตามนี้ กระผมจึง อยากฝากไปยังรัฐบาลว่าน่าจะให้แยกกัน ให้การส่งเสริมการพาณิชย์นาวีนั้นเป็นอิสระต่างหาก ไม่จำเป็นจะต้องไปใช้ การส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจมาตรา ๑๖ อีกหรือไม่ครับ

LIRT

พลเรือเอก เทียม มกรานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจงประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกในการที่ได้แก้ไขการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับกิจการอู่เรือในมาตรา ๑๖ มีอยู่ ๔ ข้อด้วยกันคือ (๕) (๖) (๗) และ (๘) สำหรับกิจการอู่เรือนี้ก็นับว่าเป็นส่วนสนับสนุนเจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินกิจการในบริษัทเดินเรือเป็นส่วนสนับสนุน สำหรับบริษัทเดินเรือจะเห็นว่าตามกฎหมายหรือตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับสำหรับเดินเรือทะเล เพราะฉะนั้นเรือเดินทะเลก็เป็นเรือที่ใช้ค้าขายหรือหากินในระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นโอกาสที่เจ้าของเรือจะใช้กิจการอู่เรือนี้ก็ไม่ได้ถูกจำกัด อาจจะใช้ในประเทศของเราและในต่างประเทศได้ กิจการอู่เรือในประเทศนี้ก็เป็นการดำเนินธุรกิจแข่งขันในด้านบริการกับอู่เรือในต่างประเทศ สิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ นี้เราก็ควรจะให้ประโยชน์กับกิจการอู่เรือในประเทศด้วย ข้อพิจารณาของเจ้าของเรือโดยทั่วไปในการใช้บริการจากกิจการอู่เรือก็มีปัจจัย ๓ ประการในการพิจารณา

๑. คุณภาพของอู่เรือที่จะทำงานในการซ่อมทำเรือให้แก่เจ้าของเรือได้ดีเพียงใด
๒. ราคาการซ่อมทำเรือที่บริษัทหรือกิจการอู่เรือจะเรียกจ้บจากเจ้าของเรือมากน้อยเพียงใดตามลักษณะงานที่เกิดขึ้น
๓. ระยะเวลาการซ่อมทำ เพราะฉะนั้นแฟคเตอร์ ๓ ประการนี้จะเป็นเรื่องที่เจ้าของเรือจะพิจารณาได้ จะเป็นหน่วยราชการก็ดี หรือหน่วยเอกชนก็ดี ในการพิจารณาว่าจะใช้บริการอู่ไหน แต่ว่าถ้าอยู่ในประเทศของเราสามารถจะขยับขยายหรือปรับปรุงตัวให้เข้ากับปัจจัยทั้ง ๓ ประการนี้ได้แล้ว กระผมว่าเจ้าของเรือทุกลำก็คงจะใช้บริการจากกิจการอู่เรือในประเทศ แต่ว่าปัจจัยทั้ง ๓ ประการนี้อู่เรือในประเทศ ดังที่ท่านสมาชิกเข้าใจนี้ก็ไม่สามารถจะปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับความต้องการของเจ้าของเรือได้

โดยเหตุผลประการต้น กระผมอยากจะให้พิจารณาเกี่ยวกับราคาค่าซ่อมเรือในประเทศควรจะทำให้การซ่อมเรือได้ถูกกว่าต่างประเทศ เพราะว่าค่าแรงงานเราถูกกว่า อันนี้เป็น

LIRT

ปัจจัยที่ทุก ๆ คนเข้าใจ แต่เรื่องหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะค่าแรงนี้เป็นแพคเตอร์อันหนึ่งของกิจการอยู่เรือ แพคเตอร์อื่น ๆ เช่นค่าเครื่องจักร ค่าวัสดุ เพราะเครื่องจักรก็ดี วัสดุก็ดี เหล่านี้ต้องมาจากต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องมีการขนส่งทางเรือ มีค่าประกันภัย ค่าภาษีในการนำเข้า และค่าภาษีการค้า ตามลักษณะของวัสดุที่นำเข้ามา เพราะฉะนั้นเมื่อรวมเสร็จแล้วจากราคา เอฟ.โอ.บี. ที่ในประเทศอย่างญี่ปุ่นก็ดี หรือในยุโรปก็ดี ราคานี้อาจจะสูงขึ้นประมาณ ๑๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์ของราคา เจ้าของเรือก็จะต้องพิจารณามากกว่าควรจะทำการซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องในประเทศเรา หรือในต่างประเทศ ถ้ากระผมเป็นเจ้าของเรือ กระผมก็เลือกเอาราคาต่ำที่สุดโดยไม่ต้องเสียเบี้ยภัยทางต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ก็เป็นเครื่องจูงใจว่าทางบริษัทในประเทศไทยนี้จะให้บริการจากต่างประเทศ อย่างที่ท่านสมาชิกเคยขอแปรญัตติ และมีความเข้าใจเช่นนั้นก็เป็นเรื่องถูกต้อง เราบังคับไม่ได้ นอกจากนั้นในการลงทุนของกิจการอยู่เรือตามที่ท่านเข้าใจเราก็ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นความจริง แต่เป็นการลงทุนในขั้นต้น เราสามารถจะเอาเครื่องจักรมาติดตั้งในโรงงาน เราเอาอะไรต่าง ๆ ทุกอย่างแต่เมื่อเดินงานไปแล้ว ค่าภาษีหรือค่าอากรนำเข้าของเครื่องจักรที่จะใส่กับเรือจะเป็นระยะ ๓ ปี ๕ ปี ๘ ปี ๑๐ ปี และเรื่อย ๆ ไปนี้เราไม่มีโอกาสที่จะได้ลดก็เหมือนว่ากิจการอยู่เรือในประเทศต้องถ่วงน้ำหนักสู้กับกิจการอยู่เรือในต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ท่านสมาชิกจะเห็นได้ว่าในระยะ ๓๐-๔๐ ปีมานี้ ที่กระผมจำได้ว่าในขณะนั้นโรงแรมในกรุงเทพฯ มีไม่กี่โรงแรม บัดนี้โรงแรมมีจนจำชื่อไม่ได้ แต่ท่านจะจำชื่อได้ว่ากิจการอยู่เรือที่เกิดขึ้นในระยะ ๓๐-๔๐ ปี มี ๓-๔ อยู่เท่านั้นที่พอจะรับใช้ในการทำงานนี้ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าราคาค่าซ่อมทำเรือถ้าเราไม่ให้สิทธิประโยชน์กับกิจการอยู่เรือในประเทศแล้ว กระผมว่าต่อไปอีก ๒๐ ปี ก็คงจะไม่มีประโยชน์อะไร บริษัทเจ้าของเรืออย่างที่ว่า ถ้าจะใช้เรือเก่ากระผมว่าควรจะไปซ่อมที่ต่างประเทศ เพราะสิ่งที่ใส่มาในเรือนั้น เราไม่ต้องเสียค่าขนส่ง ค่าอินซัวรันซ์ (Insurance) ค่าชิปต่าง ๆ ภาษีนำเข้าทุกอย่างหมด

ที่นี้ก็อยากจะเรียนว่า สำหรับกฎหมายส่งเสริมการลงทุนนี้จะขัดกับสิทธิและประโยชน์ที่ทางคณะกรรมการให้กับกิจการอยู่เรือนี้ กระผมว่าไม่ได้ขัดกันเลยเพราะว่าการ

ส่งเสริมการลงทุนนั้นเป็นการส่งเสริมให้กับกิจการอุเรื่อในระยะแรกที่ตั้งขึ้น และถ้าจะมีผลประโยชน์ต่อไปหมายความว่า ถ้ามีกำไรก็ได้สิทธิประโยชน์ในการที่จะไม่ต้องเสียรายได้ประจำปีให้กับรัฐบาล แต่ในขณะเดียวกันคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนี้ไม่ได้มาพิจารณาถึงข้อปลีกย่อยในเรื่องวัสดุหรือเครื่องจักรที่เราเขียนอย่างยืดยาวตาม (๕) (๖) และ (๗) เช่นนี้ที่ให้สิทธิและประโยชน์หมายความว่า พยับเครื่องจักรเอาอย่าง เอฟ.ไอ.บี. จริงๆ หรือว่ารวมค่าเฟรท (Freight) มาด้วย แต่ไม่ต้องรวมภาษีอะไรต่างๆ เหล่านี้ ก็จะเห็นว่าเมื่อใส่เรือไปแล้วเขาก็ไปหากินต่างประเทศได้ ผิดกับกิจการบริหารในเรื่องอื่นๆ ซึ่งวนอยู่ในนี้ แต่กิจการอุเรื่อไม่ใช่สำหรับเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ กระทบเห็นด้วยเพราะว่าเวลาน้อย่างกิจการของเรือประมงก็แข่งขันกันอยู่ในนี้ไม่เป็นอะไร แต่กิจการสำหรับเรือเดินทะเลขนาดใหญ่อย่างที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะส่งเสริมไม่มีโอกาสที่จะเกิดขึ้น ไม่มีทางเลยที่จะไปแข่งขันกันเรื่องราคา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการนี้จึงได้พยายามใส่ไว้ จะถามว่าซ้ำกันหรือไม่ กระทบคิดว่าไม่ซ้ำ นอกจากว่าบริษัทที่มีกำไรในเรื่องการยกเว้นภาษีรายได้ประจำปี ปีหนึ่งคิดครึ่งหนึ่งแต่ส่วนน้อยๆ อะไรต่างๆ เหล่านี้เขาได้ประโยชน์ เป็นการให้สิทธิประโยชน์กับกิจการอุเรื่อ และสิทธิและประโยชน์เหล่านี้ไปจนถึงเจ้าของเรือด้วยโดยปริยาย

ที่นี้มีอยู่ข้อหนึ่งข้อสุดท้าย (๘) จะเห็นว่าเรามีข้อพิจารณาจูงใจให้กับเจ้าของเรือใช้กิจการของอุเรื่อในประเทศได้คล้ายๆ ว่าเป็นอินเซนทิฟ (Incentive) หมายความว่าไม่บังคับ ถ้าท่านจะไปซ่อมข้างนอกเราก็ไม่บังคับ แต่ถ้าท่านซ่อมภายในประเทศเราจะตัด (Deduct) เงินจำนวนหนึ่งในการคิดเนตโพรฟิต (Net profit) ของท่านด้วย โดยท่านไม่ต้องเสียภาษี กระทบก็ว่าเป็นเจตนาซึ่งจะจูงใจให้เจ้าของเรือมาใช้บริการเรือภายในประเทศให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้นกระทบว่าการอุเรื่อเมื่อมีตลาดมากขึ้น เราก็สามารถจะพึ่งตัวเราเองได้ แทนที่เราจะไปพึ่งบริการจากต่างประเทศเหมือนอย่างก่อนๆ นี้ กระทบก็อยากจะขอเอาค่ากล่าวคำหนึ่งซึ่งกระทบคิดว่า ถ้าเราสามารถจะเอาเงินของเราซื้อข้าวให้พวกเขากิน หรือว่าเราจะเอาเงินของเราไปซื้อขนมปังให้คนอื่นเขากิน กระทบก็เปรียบเทียบว่าท่านให้บริการคนอื่นจะโดยเหตุใดก็ตาม ท่านก็เอาเงินของท่านซึ่งท่านพยายามหาได้โดยชอบเอาไปสนับสนุนเขา เพราะฉะนั้นวันหนึ่งกระทบ

ว่าถ้าสมาชิกทุกท่านได้เห็นประโยชน์ในการส่งเสริมอันนี้ตามที่คณะกรรมการธิการได้ร่างขึ้นเพื่อให้ท่านพิจารณาแล้วกระผมว่าประโยชน์จะมีอุปสรรคประการ แล้วที่ท่านสมาชิกว่าเราจะต้องซื้อเรือเก่าๆ มาใช้ด้วย ประโยชน์ก็มีสูงขึ้นทำให้เกิดคล่องตัวในการที่จะดำเนินธุรกิจ กระผมเชื่อว่ากิจการอยู่เรือในประเทศเราสามารถจะทำได้เช่นเดียวกับที่สิงคโปร์ หรือว่าที่อื่น แต่ว่าเรื่องตลาดกิติ เรื่องการสนับสนุนจากรัฐบาลกิติ ถึงแม้ว่าเราจะมีกฎหมายส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ เป็นต้นมาจนถึงบัดนี้ การลงทุนเรื่องกิจการอยู่เรือในภาคเอกชนไม่ได้เกิดขึ้นเลย เพราะเห็นว่าเป็นการไม่คุ้มกับเงินลงทุน เอกชนสามารถจะไปดำเนินการธุรกิจทางอื่นได้ดีกว่าสูงกว่า ก็ไม่มีทาง เพราะฉะนั้นจากกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าอาจจะมีผู้มาลงทุนในเรื่องกิจการอยู่เรือและบริษัทเรือก็จะได้ประโยชน์จากกิจการนี้ ขอขอบคุณครับ

นายเอก กุมท กมลนาวัน : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในมาตรา ๑๖ นี้ กระผมจะไม่ขอพูดในหลักการ ทั้งๆ ที่กระผมก็เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการได้แก้ไขในมาตรา ๑๖ นี้ แต่ทางรัฐบาลก็ได้ยืนยันมาแล้วว่าให้ใช้ร่างเดิมของรัฐบาล อย่างไรก็ตามกระผมมีข้อสงสัยอยู่เล็กน้อยเกี่ยวกับคำที่ใช้ในมาตรานี้ คือในบรรทัดที่ ๒ บรรทัดแรกที่ใช้อุบัติคือคำว่า "รัฐบาล" ซึ่งในมาตราอื่นๆ ได้ใช้คำว่า "คณะรัฐมนตรี" กระผมจึงอยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า เหตุใดจึงไม่ได้แก้คำว่า "รัฐบาล" นี้ให้ตรงกับมาตราอื่นๆ คือไปใช้คำว่า "คณะรัฐมนตรี" แทน ที่กระผมต้องเรียนถามในตอนี้ ความจริงแล้วในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับนั้นหลังจากที่ได้พิจารณาเป็นรายมาตราแล้วก็ต้องพิจารณาสรุปอีกครั้งหนึ่งทั้งร่าง เพื่อที่จะแก้ไขด้วยคำต่างๆ แต่ว่าเราก็ไม่ได้เคยทำมา กระผมจึงต้องเรียนถามตอนนี้

นายอุดร ดันตีสุนทร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๑๖ ซึ่งคณะกรรมการธิการได้ไปแก้ไขและเพิ่มเติมใน (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) กระผมคิดว่าน่าจะยังไม่ถูกต้อง พวกเราทั้งหลายกระผมเชื่อว่ามีความเห็นพ้องต้องกันที่ว่าส่งเสริมกิจการการเดินเรือของไทยเราและกระผมเชื่อว่าไม่มีใครที่จะปฏิเสธ แต่ในการพิจารณาพระราชบัญญัติ

LIRT

ฉบับนี้ โดยเฉพาะมาตรา ๑๖ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขนั้น สมควรบัญญัติไว้ในลักษณะนี้หรือไม่กระผมใคร่ขอให้ทบทวน

สำหรับในหลักการที่รัฐบาลได้เสนอมายืนยันว่า "ให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพาณิชย์นาวีมีฐานะเป็นกรมสังกัดกระทรวงคมนาคม" เพียงเท่านั้น สำหรับเหตุผลก็มีอยู่ว่า "ให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์โครงการ แผนงาน หรือมาตรการในทางวิชาการเกี่ยวกับการพาณิชย์นาวีเพื่อการพัฒนาส่งเสริม ควบคุม ค้ำครอง และประสานงานการพาณิชย์นาวี" เมื่อพิจารณาถึงหลักการและเหตุผลแล้ว กระผมคิดว่าเท่าที่คณะกรรมการได้บัญญัติเพิ่มเติมไว้จะเป็นช่องที่ทำให้เห็นว่าเป็นไปผิดกับหลักการเดิมหรือไม่ แท้ที่จริงนั้นอำนาจของกรมการตามร่างของรัฐบาลเสนอมายแต่เดิมนั้นก็มีอยู่แล้ว และนอกจากนั้นถ้าหากบัญญัติไว้ตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขจะเป็นการเชื่อมกันระหว่างอำนาจของกระทรวงการคลังซึ่งทำนองนายรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาเมื่อก็ว่าในการที่เราบัญญัติถึงภาษีต่าง ๆ หรือการยกเว้น หรือให้สิทธิต่าง ๆ ก็ตามเกี่ยวกับเรื่องการเงินหรือการคลังนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งทำนองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวเมื่อเช้านี้ ถ้าเช่นนั้นก็คงจะเกี่ยวพันถึงกระทรวงการคลังด้วย และนอกจากนั้นกระผมคิดว่าสิทธิต่าง ๆ ที่ทำนองกรรมการได้ชี้แจงเมื่อก็ว่าไม่เป็นการขัดกับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนนั้น กระผมเห็นด้วย แต่กระผมยังไม่เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการไปเพิ่มเติม กระผมคิดว่าร่างเดิมของรัฐบาลนั้นครอบคลุมถึงอยู่แล้ว ในการพิจารณานี้กระผมคิดว่าประเด็นสำคัญอยู่ที่มาตรา ๑๖ และการจะเพิ่มเติมหรือไม่ ที่ทำนองกรรมการได้ชี้แจงมาเมื่อก็ว่านี้ กระผมคิดว่าเป็นเหตุผลในการที่เราจะให้มีการส่งเสริมโดยถูกรูปแบบ แต่ว่ารูปแบบนั้นควรจะอยู่ในรูปแบบพระราชกฤษฎีกา ไม่ควรจะบัญญัติไว้ในนี้ ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าสภาแห่งนี้กำลังตัดสินใจปัญหาที่ใหญ่และปัญหาที่มีความสำคัญต่อสภาเป็นอย่างมาก เป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติของเราด้วย กระผมคิดว่าสำหรับการพาณิชย์นาวีนั้นเราอ้อมรับกันทุกคนในสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลหรือคณะกรรมการหรือบุคคลในสภานี้ก็ตาม ในความล่าช้าของ

LIRT

กิจการพาณิชย์วิทุกคนมีเจตนาที่จะผลักดันการพาณิชย์ขึ้นมาสู่มาตรฐานที่ควรจะเป็น เรายอมรับในความเสียเปรียบที่มีต่อขมรมเรือต่างประเทศ เรายอมรับในความคล่องตัวที่เราจะใช้เรือเพื่อการขนถ่ายสินค้าทั้งเข้าและออก เราต้องเสียเปรียบในการที่จะส่งสินค้าเกษตรออกเป็นเอกซพอร์ต (Export) แต่ในเวลาเดียวกันเราก็ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการอิมพอร์ต (Import) ที่สูงในลักษณะที่เสียเปรียบโดยการผูกขาดโดยขมรมเรือต่างประเทศ ทุกคนทุกเซ็คชั่น (Section) มีเจตนาที่จะแก้ไขสิ่งนี้ทั้งนั้น แล้วก็มาถึงจุดที่จะมีการแก้ไข แล้วรัฐบาลได้ดำเนินการสิ่งนี้ แต่ในการที่จะดำเนินการสิ่งนี้ให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายนั้นก็ย่อมมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปและเป้าหมายของรัฐบาลก็คือผลักดันให้เกิดการพาณิชย์ขึ้น และก็ให้อินเซนทิฟต่อผู้ที่ทำธุรกิจการพาณิชย์นี้ในรูปแบบตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล แต่สิ่งที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมของรัฐบาลก็คือการให้อินเซนทิฟในรูปแบบของแท็กซีอินเซนทิฟ (Tax incentive) การให้แท็กซีอินเซนทิฟของคณะกรรมการนั้นได้แก้ไขไปในลักษณะที่ค่อนข้างจะกว้างขวางรุนแรง ปัญหาที่อยู่ตรงที่ว่าในการที่จะเขียนกฎหมายแต่ละครั้งซึ่งจะมีผลกระทบต่อกิจการพาณิชย์ของประเทศนั้น ใครคือเจ้าภาพผู้ใช้ดุลพินิจในการที่จะออกกฎหมาย หรือแก้ไขกฎหมายนั้น ซึ่งมีผลต่อภาษีอากรหรือมีผลต่อรายได้ของประเทศ ในความรู้สึกของกระผมแล้วส่วนราชการผู้รับผิดชอบในการที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการแก้ไขระบบภาษีอากรก็คือตัวรัฐบาลและเจ้าภาพในตัวรัฐบาลก็คือกระทรวงการคลัง แต่ในเวลาเดียวกันเราจะเห็นว่าตามกฎหมายฉบับนี้คณะกรรมการได้ให้แท็กซีอินเซนทิฟขึ้นโดยระบุไว้ในมาตรา ๑๖ ต่อเติมขึ้นมาจากร่างเดิมของรัฐบาลที่กำหนดการให้แท็กซีอินเซนทิฟในหลายประเด็นในหลายประการ สิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในแนวความคิดของคณะกรรมการก็ถูกต้อง องค์ประกอบของคณะกรรมการชุดที่หนึ่งอยู่ขณะนี้ก็จะเห็นว่าท่านอยู่ในสายงานคมนาคม ท่านอยู่ในสายงานพาณิชย์ ท่านอยู่ในสายงานการเดินเรือ ท่านอยู่ในสายงานการต่อเรือ ท่านอยู่ในสายงานทางด้านการค้าขาย การมองอะไรในแง่เดียวมุมมองเดียวนั้นเชื่อว่าเกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งหมดก็ทำไม่ การที่ท่านจะผลักดันในฐานะท่านเป็นผู้รับผิดชอบทางด้านคมนาคม การที่ท่านจะผลักดันในฐานะท่านเป็นผู้รับผิดชอบทางด้านกระทรวงพาณิชย์ ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในการต่อเรือ ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ

ในการเดินเรือ ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้ส่งออกลิงเหล่านี้ถ้าเราจะมองในแง่เดียวมุมเดียวของแต่ละคนแล้วละก็ กระผมคิดว่าคนในสภาแห่งนี้ทั้ง ๓๐๐ กว่าคนอยู่ในฐานะที่ทำอะไรก็ตามแนวความคิดของตัวเองได้ด้วยกันทั้งนั้น แต่ว่าสิ่งนั้นจะประสบความสำเร็จต่อส่วนรวมแค่ไหน เพียงใด เป็นความถูกต้องแค่ไหน เพียงใดนั้นกระผมว่าคนในสภาแห่งนี้อยู่ในฐานะที่จะต้องทำความเข้าใจกันโดยแน่ชัด กระผมมีความรู้สึกว่าการที่จะกำหนดมาตรการทางภาษีใดๆ ก็ตามจะต้องเป็นเรื่องของนักวิชาการทางภาษีอากร และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทางด้านภาษีอากร เรื่องของการกำหนดมาตรการทางภาษี จะให้ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้กำหนดขึ้นนั้น กระผมไม่เห็นด้วย แต่ฝ่ายนิติบัญญัติควรจะเป็นฝ่ายรับผิดชอบหรือหยิบยกเสนอให้ฝ่ายบริหารได้ดำเนินการ และกฎหมายการพาณิชย์นารีรัฐบาลได้เสนอขึ้นมาโดยเจตนาารมณ์ของรัฐบาลไม่ถึงในตึกกรี่ที่จะให้แท็กซี่อื่นเช่นที่ฟถึงขนาดนี้ แต่คณะกรรมการได้มองในแง่มุมของกรรมการแต่ละคน และได้ให้แท็กซี่อื่นเช่นที่ฟไปถึงขณะนี้เท่ากับว่าโยนหลักเกณฑ์ทางด้านกรภาษีอากร โยนนักวิชาการทางด้านกรภาษีอากร โยนหน่วยงานผู้รับผิดชอบทางด้านกรภาษีอากรทิ้ง และเมื่อเข้านี้ท่านกรรมาธิการก็ได้พูดถึงว่ากฎหมายฉบับนี้ที่เป็นร่างของรัฐบาลนั้นก็ได้มีการกำหนดในลักษณะที่จะให้แท็กซี่อื่นเช่นที่ฟอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการเพียงแต่เพิ่มขยายจำนวนข้ออะไรขึ้นมาเท่านั้น กระผมคิดว่าถึงแม้เราจะถือว่าร่างนี้เป็นร่างของรัฐบาล สิ่งทีบกพร่องจากร่างของรัฐบาลนั้นย่อมเป็นขึ้นมาได้ และกฎหมายฉบับนี้ถ้าจะพูดกันอย่างตรงไปตรงมาทงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ต้องอยู่ในฐานะที่จะเกรงใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอยู่ในฐานะที่จะต้องเกรงใจกระทรวงพาณิชย์ เจตนาของกระทรวงพาณิชย์ก็ต้องการที่จะผลักดันการส่งออกกระทรวงคมนาคมก็ต้องการที่จะเสริมสร้างระบบคมนาคมให้ดีขึ้น แต่กระผมว่าเราคงไม่ลืมไปที่จะต้องรับผิดชอบในฐานะระบบกรภาษีอากรของประเทศด้วย กระผมจึงอยากที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องไม่มองอะไรในแง่เดียวมุมเดียวของเราเท่านั้น เราจะต้องมองในทุกแง่ทุกมุมด้วยความรับผิดชอบร่วมกัน กระผมคิดว่ารัฐบาลก็กล้าหาญชาญชัยพอสมควรที่สามารถพูดออกมาในสิ่งที่รัฐบาลไม่ควรจะพูด อย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พูด หรืออย่างที่รองนายก

รัฐมนตรีได้พูดถึงเหล่านี้เท่ากับว่ารัฐบาลได้ยอมรับแล้วในสิ่งที่รัฐบาลได้มีเจตนาอะไรอย่างใด และในเวลาเดียวกันถ้าจะพูดกันจริงๆ แล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งอย่างที กระผมได้กราบเรียนตั้งแต่เช้าแล้วว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านรองนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการนั้น อยู่ในฐานะที่จะหารือกันเพื่อหาจุดจบที่ดีต่อกฎหมายฉบับนี้ไม่ให้ เป็นผลกระทบในทางที่จะ เป็นความเสียหายแก่ประเทศชาติโดยโอนบาปมาให้สภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ได้ใช้ดุลพินิจ เพราะว่าฝ่ายนิติบัญญัตินั้นก็ต้องเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่จะให้ความเห็นชอบ แต่การหยิบยก นั้นกระผมจึงคิดว่าเจ้าภาพคือผู้รับผิดชอบในระบบการภาษีอการและนักวิชาการภาษีอการ ขอพบพระคุณครับ

นายแสวง พุทศสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้รับฟังคำชี้แจงจาก คณะกรรมาธิการ ได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกมาหลายท่าน และได้รับคำชี้แจงจากทาง รัฐบาลก็รู้สึกว่าจะมีความสับสนอย่างมากมาย คือว่าเวลานี้เกิดเป็นปัญหาโต้เถียงกันขึ้นว่าทาง รัฐบาลควรจะคงไว้ตามร่างเดิม ทางฝ่ายคณะกรรมาธิการบอกว่าควรจะให้ เป็นไปตามที่ได้แก้ไขมา ประเด็นมีอยู่ว่าจะเอาทางไหน จะต้องเอาทางหนึ่งทางใด คณะกรรมาธิการได้แก้ไขขึ้นมา คณะกรรมาธิการนี้ได้รับการแต่งตั้งจากทางรัฐบาลส่วนหนึ่ง และทางสภาอีกส่วนหนึ่ง การ ที่ไปประชุมนี้ก็ถือว่าไปกระทำแทนในฐานะสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กระทำหน้าที่หรือความ คิดเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะออกมาเป็นอย่างไร แต่ทางคณะรัฐมนตรีเห็นว่าที่ได้แก้ไข ไปนั้นไม่ถูกต้อง ก็เกิดปัญหาโต้เถียงกันขึ้น ที่นี้ความถูกต้องในการออกกฎหมายเป็นเรื่อง ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่จะต้องกระทำ ไม่ใช่ว่าคณะรัฐมนตรีจะเอาอย่างนั้นเอาอย่างนี้ จะต้องทำตามใจเสมอไปหรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าอยู่ในเหตุผลว่าอะไรถูกอะไรควร ฉะนั้นในการที่แก้ไขนี้ รัฐบาลว่า มีพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนอยู่แล้วจะเป็นการซ้ำซ้อน กัน กระผมว่าเขียนกฎหมายนั้นคนละฉบับกัน ถ้าหากว่าเราจะเขียนให้ชัดเจนชัดแจ้งในที่นี้ ก็เขียนได้

อีกประการหนึ่ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนี้ก็แบ่งแยกกัน พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเหมือนกันในการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนนั้น ร่างพระราชบัญญัติการพาณิชย์นาวีนี้ก็เช่นเดียวกัน มีคณะกรรมการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ เรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี" คณะกรรมการนี้ก็ประกอบด้วยบุคคลในคณะรัฐมนตรีนั่นเองและมีส่วนใหญ่ ฉะนั้นก็น่าจะเกี่ยวข้องถึงกันที่จะรู้กันได้ ที่ว่าจะเป็นการซ้ำซ้อนกันนั้นกระผมว่าน่าจะเป็นการแบ่งหน้าที่กันมากกว่า

อีกประการหนึ่ง คณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ ใน (๗) บอกว่า "กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้รับสิทธิและประโยชน์ปฏิบัติเพื่อควบคุมใช้สิทธิและประโยชน์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้" กระผมว่าการที่คณะกรรมการที่แต่งตั้งจากสภานี้ทำหน้าที่แทนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพราะฉะนั้นในการพิจารณามีปัญหาว่าถ้าหากทางรัฐบาลท่านจะยืนยันเอาอย่างของท่าน แล้วสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะทำอย่างไร จะคล้อยตามท่านไป แล้วผลสุดท้ายความรับผิดชอบก็ตกอยู่กับสภา ถ้าหากกฎหมายนี้เกิดมีความบกพร่อง กระผมว่าอยู่ที่ท่านสมาชิกทั้งหลายจะได้พิจารณาว่าอะไรควรไม่ควรอะไรถูกไม่ถูก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในการที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปนั้นน่าจะได้รับการฟัง เพราะว่าได้มีการแต่งตั้งจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติและทางรัฐบาลร่วมกัน ถ้าหากว่าจะไม่ให้มีอะไรเกิดขึ้น กระผมคิดว่าน่าจะได้รับการตกลงกันเสียใหม่ว่าจะเอาอย่างไรดี

นายวินัย ทองลงยา : ท่านประธานที่เคารพ ไม่ว่าสภานี้จะลงมติในทางที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือตามที่คณะกรรมการแก้ไขก็ตาม ข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่เสนอเมื่อคืนนี้ว่าความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ ที่ว่า "รัฐบาลอาจจะกำหนดมาตรการและหรือให้สิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้" ควรจะแก้เป็นว่า "คณะรัฐมนตรี" นั้นเป็นข้อเสนอที่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าจะได้สัมพันธ์กับหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นในหลาย ๆ กรณีต่อคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว ตามมาตรา ๑๑ (๑) ถึง (๔) มีฉะนั้นกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งก็เป็นรัฐบาลได้ แต่ไม่ใช่คณะ

LIART

รัฐมนตรี ถ้าจะเป็นคณะรัฐมนตรีจะได้รับความคุ้มครองให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ประกอบการพาณิชย์นาวีได้ทั่วถึงและเป็นการเท่าเทียมกัน

ข้อเป็นห่วงของกระผมอีกเรื่องหนึ่งก็คือตามมาตรา ๑๖ วรรคสุดท้าย เราจะเห็นว่ามาตรา ๑๖ ตาม (๑) ถึง (๔) ไปสำเร็จประโยชน์อยู่ที่วรรคสุดท้าย ตาม (๑) ถึง (๔) นั้น คณะรัฐมนตรีก็ดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ดีไม่มีอำนาจทำอะไรได้ จะสำเร็จประโยชน์ได้ ต่อเมื่อไปเข้าวรรคสุดท้าย คือการกำหนดมาตรการตาม (๑) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา อันนั้นไม่ค่อยสำคัญนัก ความสำคัญอยู่ที่ส่วนการให้สิทธิและประโยชน์ตาม (๒) ถึง (๔) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรหรือผู้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรแล้วแต่กรณี การตราพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ตราไม่ได้ เพราะเหตุว่าผู้ที่จะมีอำนาจตราพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรได้คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้เดียว ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลรัษฎากร มาตรา ๖ และในประมวลรัษฎากร มาตรา ๓ เราจะเห็นได้ว่าพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามประมวลรัษฎากรทุกฉบับ ต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานั้นทุกฉบับ แต่บังเอิญเมื่อเข้านี้ตามราชกิจจานุเบกษาที่สมาชิกได้รับมีอยู่เรื่องหนึ่ง ในเรื่องการลดภาษีการค้า กระผมจำเป็นจะต้องพาดพิงกล่าวถึงด้วย เพราะว่าเกี่ยวกับประเด็นที่พูดคือในหน้า ๗ เรื่องการออกตามประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า ฉบับที่ ๗๗ ไม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ตามพระราชกฤษฎีกาของกระทรวงการคลังถัดไปหน้า ๑๐ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ของกระทรวงใดก็ตามที่เป็นผู้มีหน้าที่รักษาการตามกฎหมายนั้นจะเป็นผู้ใช้ออกพระราชกฤษฎีกานั้น ตามวิธิต่างปฏิบัติเจ้ากระทรวงเป็นผู้ตราพระราชกฤษฎีกาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณารับหลักการเสียก่อน แล้วจึงส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ตรวจพิจารณาความบกพร่องแก้ไขให้ถูกต้องหรือให้สมบูรณ์ขึ้นว่าอย่างนั้นเถอะ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช่กฎหมายนะครับ แต่ว่ามีผลใช้บังคับเหมือนกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่ใช้จึงต้อง

ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาเขาตรวจพิจารณาเสียก่อน เว้นแต่ในบางยุคบางสมัยไม่เคยส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาก็มี ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลทำไปจะบกพร่องผิดพลาดอย่างไรก็เกิดขึ้นแล้วในสมัยประกาศของคณะปฏิวัตินั้น พลาดแน่ ๆ เลย ไม่ต้องพูดถึงก็ได้ว่าประกาศฉบับไหนที่พลาด ที่นี้ที่กระผมเป็นห่วงก็คือว่า เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ตราพระราชกฤษฎีกาตาม (๑) ถึง (๙) นี้ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่เห็นด้วยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นี่แหละครับคือข้อที่กระผมแถลงในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีคราวที่แล้วว่าจะทำให้เกิดการคอนฟลิค (Conflict) กันขึ้นในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจะไม่เป็นผลดีแก่การบริหารราชการแผ่นดิน เพราะว่ากระทรวงการคลังเขาเป็นกระทรวงที่หาเงิน เก็บรักษาเงิน และจ่ายเงิน แล้วเขามีหน้าที่ในเรื่องนี้ตามประมวลรัษฎากรแต่ผู้เดียว เพราะฉะนั้นเขาก็ควรจะมีส่วนหน้าที่พิจารณาอย่างกว้างขวางว่าจะลด จะยกเว้นภาษีอากร ภาษีการค้า ภาษีเงินได้ อะไรต่ออะไร ตามที่ทางคณะรัฐมนตรีจะได้ร่วมพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นถ้าแก้คำว่า "รัฐบาล" ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ เป็น "คณะรัฐมนตรี" ก็จะเป็นการประสานความแตกแยกในระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นี่คือข้อที่กระผมเป็นห่วง

นายจิตติ ติงศภักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานชี้แจงเป็นข้อ ๆ ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมา

ข้อแรกเกี่ยวกับคำว่า "รัฐบาล" กับ "คณะรัฐมนตรี" นี้ กระผมเข้าใจว่าที่ใช้คำว่า "คณะรัฐมนตรี" นั้นเป็นเรื่องภายในระหว่างส่วนราชการด้วยกันก็ใช้คำว่า "รายงานไปยังคณะรัฐมนตรี" แต่ในที่ที่มาตรา ๑๖ ว่า "รัฐบาลออกกำหนด" เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยแล้ว รัฐบาลจะทำอย่างไรก็ออกมาเพื่อใช้กับบุคคลทั่วไป ในที่นั้นก็ควรจะเป็นคำว่า "รัฐบาล" ไม่ใช่ "คณะรัฐมนตรี" ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งก็เป็นรัฐบาล ความเข้าใจเช่นนั้นกระผมคิดว่าไม่ถูก รัฐบาลต้องมาจากคณะรัฐมนตรีลงมติดังไรก็เป็นรัฐบาล แต่ข้อนี้ก็แล้วแต่ทางรัฐบาลนะครับ เพราะว่าร่างนี้เป็นร่างของรัฐบาลไม่ใช่ว่าคณะกรรมการไปเปลี่ยนแปลง แต่กระผมคิดว่าที่รัฐบาลเสนอร่างมาและใช้คำว่า "รัฐบาล" นั้นเป็นคำที่ถูกต้องแล้ว

LIRT

ที่นี้เกี่ยวกับเรื่องอินเซนทิฟอะไรนั้น กระผมก็คิดว่าอินเซนทิฟในเรื่องพาณิชย์นาวีจะมีอะไรบ้างก็ควรจะอยู่ในร่างพระราชบัญญัติการพาณิชย์นาวีฉบับนี้ ไม่ควรจะไปเที่ยวอยู่ที่โน่นบ้างที่นี้บ้าง เมื่อต้องการจะรู้ว่าในการดำเนินงานพาณิชย์นาวีจะได้รับประโยชน์อะไรบ้างเขาก็คงจะมาดูพระราชบัญญัติการพาณิชย์นาวีนี้เป็นอันดับแรก แต่การที่จะปฏิบัติต่อไปในการให้อินเซนทิฟเพื่อให้เกิดผลอย่างไรขึ้นมา เราก็คงยอมรับว่าเป็นหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมไหน สำนักงานไหนก็ทำไปตามนั้น เพราะฉะนั้นในขั้นดำเนินการปฏิบัติเราถึงได้บอกว่าจะให้ไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร หรือว่าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรอะไรก็แล้วแต่ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีที่ไหนเขียนลงไปเลยว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมนี้จะทำไปโดยผลการ ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นขอให้เป็นที่เข้าใจว่าตามที่มีพูดกันหรืออะไรก็แล้วแต่ที่บอกว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการในการเก็บภาษีนั้นไม่ถูกต้องจะเป็นอำนาจของคลังฝ่ายเดียวนั้น หลักนี้คณะกรรมการรับว่าถูกต้องครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่เคยเขียนในนี้เลยว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการนี้ แต่ว่าอินเซนทิฟเหล่านี้จะมีการปฏิบัติต่อไปอย่างไรก็ไปดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ก็เข้าใจว่าถ้าท่านสมาชิกทั้งหลายเข้าใจตามนี้แล้วก็คงไม่รู้สึกรู้ว่าขัดข้องอย่างไร และเมื่อก็มีการพูดเรื่องการตราพระราชกฤษฎีกา แล้วการรักษาการตามพระราชบัญญัติก็เหมือนกันแหละครับ กระผมเข้าใจว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีส่วนแล้วว่า มีการลดภาษี มีการยกเว้นภาษีอะไร แล้วร่างของรัฐบาลก็บอกว่าจะให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร แล้วไปลงท้ายก็ไม่ได้บอกว่าจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตรงนี้กระผมคิดว่าไม่ใช่รัฐบาลเสนอมาโดยไม่มีเหตุผล หรือคิดอย่างที่ท่านสมาชิกอภิปรายมา กระผมเข้าใจว่าที่รัฐบาลเสนอร่างมาอย่างนี้ถูกต้องทุกประการ เพราะว่าการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ รักษาการในแง่ของกระทรวงคมนาคมที่จะมีการอินเซนทิฟอย่างไรก็ว่าไป แต่พอจะไปถึงออกพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรแล้วก็ต้องไปหากระทรวงการคลังขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาในเรื่องนี้ เห็นควรก็ออกพระราชกฤษฎีกามาในขั้นนั้นก็เป็นเรื่องของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากรที่จะดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกา ไม่ใช่ว่ากระทรวง

คมนาคมไปออกพระราชกฤษฎีกาเองไม่ถูก เราถือว่าเมื่อการออกพระราชกฤษฎีกาตามประมวล
 รัชฎาการแล้ว ไม่ต้องมาเขียนในนี้บอกกว่า ให้กระทรวงการคลังรักษาการ เพราะว่ากระทรวง
 การคลังรักษาการไม่ใช่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านรักษาการตามประมวลรัชฎาการ
 เมื่อจะออกพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัชฎาการ ท่านก็รักษาการ ท่านเป็นคนริเริ่มดำเนิน
 การอะไรก็เป็นเรื่องของท่าน กระผมคิดว่าเท่าที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมากก็มี ๔ ข้อ ที่กระผม
 ได้กราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นว่า
 หลังจากที่เรapingคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการก็ดี คำอภิปรายของท่านสมาชิกรวมตลอดถึงคำ
 ชี้แจงของรัฐบาลแล้วเห็นจะเป็นที่ยอมรับกันได้ว่าการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีนั้นเป็นของใหม่
 จำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมเพื่อให้ลดการเสียเปรียบของการขนส่งในระหว่างประเทศที่มี
 อยู่ในบ้านเรา ปัญหาที่อยู่ตรงที่ว่า การส่งเสริมการพาณิชย์นาวีที่เรากำลังจะทำกันอยู่นี้ ควรจะ
 มีขั้นตอนหรือระดับขนาดไหน จริงอยู่ในการที่เราจะเริ่มกิจการอะไรใหม่นั้น จำเป็นที่จะต้อง
 มีอินเซนทิฟเพื่อที่จะให้คนเขาก้าวเข้ามาดำเนินกิจการนั้น แต่กระผมเห็นว่าอินเซนทิฟที่จะมี
 นั้นต้องไม่ใช่มีในลักษณะที่จะเป็นการทุ่มให้อุ้มกันทั้งตัว แล้วก็มีลักษณะเป็นการเลี้ยงกันไม่
 รู้จักโต การที่จะช่วยเหลือหรือจะส่งเสริมกิจการใดก็ตามจะต้องช่วยให้กิจการนั้นยืนอยู่บน
 ลำแข้งของตัวเองได้ไปสู้กับเขาได้ต้องมีเขี้ยวเล็บของตัวเองพอสมควร คราวนี้เราก็ดูว่าตาม
 ร่างมาตรา ๑๖ นั้น ตามร่างของรัฐบาลได้ให้อะไรไว้บ้าง และตามร่างของคณะกรรมการได้
 ให้อะไรขึ้นใหม่ ก่อนที่จะไปดูถึงขั้นนั้น กระผมอยากจะเรียนชี้แจงว่า ในการประกอบกิจการ
 พาณิชยนาวีนั้นก็คงจะต้องมีบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ ๓ ฝ่าย ฝ่ายที่ ๑ ก็คือคนที่เข้ามาลงทุน
 ฝ่ายที่ ๒ ก็คือคนที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นผู้ประกอบกิจการ และฝ่ายที่ ๓ คือผู้สนับสนุน
 คือผู้ที่ให้บริการนั้น ตามร่างของรัฐบาลได้ให้ประโยชน์กับผู้ที่มาลงทุนตามมาตรา ๑๖ (๒)
 คือคนที่เข้ามาถือหุ้นในนิติบุคคลที่ประกอบกิจการขนส่งจะได้รับประโยชน์ในเรื่องภาษีเงิน
 ได้ เมื่อตั้งกิจการกันขึ้นมาแล้ว นิติบุคคลที่มาประกอบกิจการนั้นได้รับประโยชน์อย่างมหา
 ศาลตรงที่ว่ามาตรา ๑๖ (๑) ได้ตัดคู่แข่งออก แล้วช่วยเสริมสร้างให้สามารถที่จะยืนผงาดด้วย

ลำแข้งของตัวเองไปสู้กับบุคคลภายนอกได้ โดยวิธีการบังคับให้ต้องใช้บริการซึ่งเป็นการส่งเสริมที่กระผมคิดว่าหากกิจการใดเทียบเท่านี้เห็นจะยาก แล้วในฐานะที่กระผมไม่ใช่พ่อค้า แต่กระผมเชื่อว่าพ่อค้าที่มีหัวการค้าอยู่บ้าง ถ้ามีการส่งเสริมในขนาดนี้แล้ว ถ้าไม่สามารถจะตั้งตัวได้ก็ไม่ควรจะไปค้าขายอะไรอีกแล้ว การที่มาตรา ๑๖ (๑) ให้ถึงขนาดที่จะกำจัดคู่แข่งและมาตรา ๑๗ เองก็ยิ่งส่งเสริมในทางด้านรัฐอีกด้วย กล่าวคือถ้ารัฐจะสั่งของเข้ามา ก็จะต้องใช้กิจการนี้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมที่มากมายเหลือเฟือ แม้กระทั่งกิจการที่เป็นการผูกขาดตัดตอนของรัฐบาล รัฐบาลก็ยังไม่เคยทำถึงขนาดนี้ สำหรับพวกที่ ๓ คือพวกที่จะใช้บริการ ร่างของรัฐบาลในมาตรา ๑๖ ก็ให้อยู่ในมาตรา ๑๖ (๓) กล่าวคือว่าคนที่ไปส่งของนั้นก็สามารภนำเอาค่าที่จะต้องเสียในการส่งของนั้นมาหักจากกำไรสุทธิเพื่อที่จะลดหย่อนภาษีได้ กระผมคิดว่าร่างของรัฐบาลทั้ง ๓ ประการนั้นได้ให้ครบถ้วนพอสมควรแก่การที่จะไปประกอบกิจการนี้ แล้วก็เป็นเรื่องที่พอเพียงในทางที่ว่าผู้จะไปประกอบกิจการนี้สามารถที่จะยืนหยัดสู้กับคนต่างชาติได้แล้ว

ที่นี้มาดูร่างของคณะกรรมการสิทธิการ คณะกรรมาธิการได้เติมตั้งแต่มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ เข้าไปใหม่ เพิ่มภาษีอะไรต่างๆ ทั้งภาษีศุลกากร ภาษีการค้าต่างๆ เข้าไป ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นเรื่องการสอนให้คนไม่รู้จักสู้ เพราะฉะนั้นกระผมนี้กว่าสภานี้จะต้องวินิจฉัยกันเสียก่อนว่าหลักการในการส่งเสริมนั้นเราควรจะส่งเสริมกันถึงขนาดไหน ถ้าส่งเสริมกันถึงระดับที่คณะกรรมการเสนอร่างมานี้ ต่อไปกิจการอะไรที่เราจะส่งเสริมก็คงจะต้องใช้วิธีเดียวกันนี้ แล้วเราจะสอนคนของเราให้ไปสู้กับคนต่างชาติเขาได้อย่างไร ขอบพระคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ): ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ที่นั่งลงเดี๋ยวนี้นี้ คือการที่ท่านได้กรุณาชี้แจงให้สภานี้ทราบว่าที่รัฐบาลตราเข้ามา ๓ มาตราโดยเฉพาะมาตรา ๑๖ (๑) นั้นเป็นการส่งเสริมให้เรือไทยมีสมรรถภาพดำเนินการขนส่งสินค้าโดยเรือไทยอยู่แล้วเป็นการเรียกว่าให้อินเซนทิฟหรืออะไรก็แล้วแต่แก่เรือไทยมากมาย เรือไทยควรจะอยู่ได้แล้วนั้น กระผมขอ

LIART

กราบเรียนว่า เพียงแต่เขียนเอาไว้ตามที่กระผมกราบเรียนเมื่อเช้านี้แล้วว่ารัฐบาลคงจะเอาข้อยุติของการประชุมที่อุนซ์แทตซึ่งเป็นโครงการของสหประชาชาติมาเขียนเอาไว้ โดยยังไม่มีแรติฟิเคชัน (Ratification) เพราะฉะนั้นยังใช้บังคับไม่ได้ กระผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ต่อไปว่า ญี่ปุ่นก็เข้าไปประชุมอุนซ์แทตนี้ตั้งเอา ๔๐ ต่อ ๔๐ ต่อ ๒๐ เหมือนกัน ญี่ปุ่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านทราบดีว่าเป็นบริษัทขนาดใหญ่ในการเดินเรือยังไม่ยอมให้สัตยาบันต่อสัญญานี้ เพราะฉะนั้นเขาเอาประโยชน์เราอยู่วันยังค่ำครับ กระผมจะยกตัวอย่างว่าในการส่งข้าวโพดซึ่งเขาต้องซื้อเราประมาณปีละ ๑ ล้านตัน แล้วแต่เราจะมียากหรือน้อย มีมากกว่านั้นเขาก็ซื้อมากกว่านั้น เราพยายามเจรจาทุกปีว่าทำไมไม่เอาสัญญาอุนซ์แทตมาใช้เขาบอกรัฐบาลเขายังไม่ให้สัตยาบัน เราพยายามต่อรองเถียงกับเขาตั้งแต่ ๒๐ เปอร์เซนต์ เดียวนี้เพิ่มมาเป็น ๓๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น เป็นได้ ๓๐ เปอร์เซนต์ แล้วเรือไทยเราก็ยังส่งไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซนต์ เพราะเรือไม่มี เพราะไม่มีกฎหมายออกมาสนับสนุน เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้มา เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๖ (๑) เขียนเอาไว้เท่านั้นเองแล้วกระผมเชื่อเหลือเกินว่าตราบดที่เรือไทยยังไม่มียากพอแล้วกระทรวงคมนาคมจะไม่ออกพระราชกฤษฎีกามาบังคับใช้อันนี้ ขณะนี้มาตรานี้เขียนไว้เลย ๆ เรือไทยที่มีอยู่เวลานี้ประมาณ ๓-๔ แสนตันจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากมาตรา ๑๖ (๑) นี้เลย กระผมขอกราบเรียนไว้

ตามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ฟังเมื่อตอนก่อนเที่ยงนี้จนกระทั่งถึงบัดนี้มีข้ออยู่เพียง ๒ ประการเท่านั้นเอง คือที่ว่าทางรัฐบาลร่างมา ๓ ข้อ ทางคณะกรรมการไปเติมมาอีก ๕ ข้อที่ไปเติมมาท่านประธานคณะกรรมการก็ได้กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วว่าที่เติมมานี้ก็เพื่อความกระจางว่าใครจะมาลงทุนทางพาณิชย์แล้วก็ต้องได้อินเซนทิฟอย่างนี้ ถ้าจะได้อย่างนั้นแล้วก็ต้องไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากรอะไรก็แล้วแต่ไม่ใช่จะออกโดยผลการนะครับ เพราะฉะนั้นมีข้ออยู่เท่านั้นเอง คือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกว่า ถ้าจะเอา ๘ ข้อ ๙ ข้อ อย่างคณะกรรมการก็ได้ให้เปลี่ยนคำว่า "รัฐบาล" เป็น "คณะรัฐมนตรี" เสีย และผู้

LIRT

รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีก ๑ ท่านซึ่งคณะกรรมการก็พร้อมรับฟังไม่ได้ขัดข้องเลย

ส่วนท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าจะไปกั๊กก่ายกับงานส่งเสริมการลงทุนซึ่งเขามีอยู่แล้ว เอาเพียง ๓ ข้อก็พอ ซึ่งท่านประธานคณะกรรมการก็ชี้แจงแล้วว่าเราไม่ทำอะไรไปกั๊กก่ายเขา แต่ถ้าอ่านดูแล้วกั๊กก่าย แต่ความจริงถ้าเราจะทำเราก็ต้องปรึกษาหารือกัน ซึ่งคณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องอีก ก็แล้วแต่สภาแห่งนี้ เราไม่ได้บังคับ เราไม่อยู่ในหน้าที่ที่จะบังคับ ใช้เราไปร่างมาเราพยายามร่างที่ดีที่สุดที่จะดีได้ เพราะฉะนั้นแล้วแต่ท่านจะลงมติว่าท่านจะเอาตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีเอา ๓ ข้อ หรือท่านจะเอาตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเอา ๕ ข้อ แล้วเปลี่ยนคำว่า "รัฐบาล" เป็น "คณะรัฐมนตรี" แล้วมีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ๒ ท่าน คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สุดแล้วแต่ท่าน กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมคิดว่ากระผมต้องขอประทานรบกวนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกที่จะขอชี้แจงเพิ่มเติม เพราะได้สังเกตเห็นคำอภิปรายของท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไปในทางที่ยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งทั้งกฎหมายส่งเสริมการลงทุนและแม้แต่กฎหมายที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ประเด็นที่รัฐบาลต้องขอเรียนต่อสภาก็คือว่าเมื่อได้เทียบเคียงดูการเพิ่มเติมข้อความในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์แล้ว รัฐบาลเห็นว่าจะนำมาสู่ปัญหาหลายประการด้วยกัน ดังที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อเช้านี้ และในกรณีนี้กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมอีกบางประการเฉพาะข้อข้องใจที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง ปัญหาแรกคำว่า "รัฐบาล" ในร่างนี้ได้ใช้คำว่า "รัฐบาล" ไว้ แทนที่จะเป็น "คณะรัฐมนตรี" กระผมขอประทานกราบเรียนว่า คำว่า "รัฐบาล" นั้นมีความหมาย ๒ นัย นัยอย่างกว้างตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า กัฟเวินเมนท์ (Government) รวมทั้งผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ผู้ใช้อำนาจบริหาร ผู้ใช้อำนาจตุลาการ ทั้ง ๓ องค์การเมื่อรวมกันแล้วเราจะเรียกว่ากัฟเวินเมนท์ หรือรัฐบาลในความหมายอย่างกว้างเป็นผู้ปกครองประเทศ ในความหมายอย่างแคบ รัฐบาลหมายถึงผู้ใช้อำนาจบริหารมาปรับกับ

กรณีมาตรา ๑๖ ถ้าท่านอ่านดูให้ดี มาตรา ๑๖ เพียงแต่บอกให้เห็นว่ารัฐบาลอาจจะกำหนดมาตรการและหรือให้สิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้ได้ ให้แก่ใคร ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล ผู้ประกอบการท่องเที่ยว หรืออยู่เรือรวมทั้งผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ประกอบการขนส่งทางทะเล เพราะฉะนั้นในการที่จะให้มาตรการให้สิทธิและประโยชน์เหล่านั้นก็จะต้องเป็นไปตามข้อต่างๆ ที่ได้บัญญัติไว้ก็โดยการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งนี้ในด้านความหมายก็คือคณะรัฐมนตรีนั่นเอง ถ้าคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยพระราชกฤษฎีกาจะออกมาไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามก็มีปัญหาที่น่าคิด ในเมื่อคณะกรรมการได้ไปแก้ไขความบางประการที่ไม่สอดคล้องกับคำว่า "รัฐบาล" โดยเฉพาะคือใน (๕) ท่านให้อำนาจคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร คณะกรรมการนี้คือคณะกรรมการที่ไหน คณะกรรมการที่อยู่ในมาตรา ๕ ถ้ากระผมจำไม่ผิดนะครับ ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี ท่านมีอำนาจที่ได้รับจากคณะกรรมการว่าถ้าจะให้ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลได้รับการลดอัตราอากรขาเข้าตามกฎหมายเฉพาะในเรื่องเครื่องไฟฟ้า ระบบจ่ายไฟฟ้า เครื่องสื่อสารอะไรต่างๆ ไม่ว่าจะติดตั้งหรือประกอบกับเรือ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร นี่ท่านสร้างระบบขึ้นมาใหม่ให้อำนาจคณะกรรมการซึ่งไม่สอดคล้องกับคำว่า "รัฐบาล" อยู่ในตอนแรก และถ้าตามร่างของรัฐบาลแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาที่จะกำหนดเอาไว้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสอดคล้องกัน นี่ประเด็นที่กระผมอยากจะเรียนให้ท่านได้สังเกตว่ามีข้อความที่ขัดแย้งกันอยู่ไม่ได้สอดคล้องกันเสมอไป โดยเฉพาะในการที่เมื่อใช้คำว่า "รัฐบาล" แล้ว แต่เหตุใดจึงให้อำนาจคณะกรรมการอีกมาอยู่ในมาตราเดียวกัน นี่เป็นข้อที่ขอเรียนประกอบการพิจารณา ถ้าหากท่านจะได้พิจารณาต่อไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลเป็นห่วงมาก เพราะว่าหลักการและกฎเกณฑ์ที่ท่านจะให้สิทธิประโยชน์เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการประกอบการขนส่งทางทะเลให้มีการประกอบกิจการท่องเที่ยว สร้างอยู่เรือ ท่านก็พิจารณามาตรา ๒๕ ที่บอกว่าใครต่อไปนี้จะประกอบการขนส่งทางทะเลต้องจดทะเบียน ใครประกอบการขนส่งทางทะเลอยู่แล้วรีบไปจดทะเบียนเสียภายใน ๖ เดือน ใครจะตั้งบริษัทใหม่ประกอบการขนส่งทางทะเลต้องมาขอจดทะเบียน เมื่อได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามนี้ ถ้าคณะกรรมการเสนอมายังรัฐบาลขอให้ตราพระราชกฤษฎีกาต่างๆ ในภาวะนี้จะเห็นได้

ว่าเงื่อนไขของการที่บริษัทประกอบการขนส่งทางทะเลก็ดี บริษัทที่ประกอบกิจการอู่ต่อเรือก็ดี ตามเงื่อนไขจะมาจดทะเบียนนั้นเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งว่าเขาควรจะมาประกอบการขนส่งได้จดทะเบียนประกอบการขนส่งทางทะเลก็เข้าอยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการส่งเสริม แต่ว่าสิทธิและประโยชน์ที่ได้รับในการลดภาษียกเว้นภาษีอากร ภาษีเงินได้ อกรักษาเข้าอะไรต่างๆ นานานั้นเหมาะสมหรือไม่ ที่เพียงแต่บริษัทที่มีเรืออะไรแล้วก็มาขอจดทะเบียน จดทะเบียนแล้วก็ได้รับสิทธิอันนี้โดยเฉพาะมาตรา ๕ มีเรือขนส่งอยู่ แต่ถ้าหากว่าเครื่องจักรอะไรต่างๆ ดังที่ระบุไว้ใน (๕) เช่นเครื่องเรือ เครื่องไฟฟ้า ระบบไฟฟ้า เครื่องสื่อสาร เครื่องควบคุมจักร หรือเครื่องจักรอุปกรณ์การเดินเรือขัดข้องเสีย ท่านได้ยกเว้นภาษีอากรเข้าโดยไม่ต้องมีหลักเกณฑ์อะไรเกี่ยวกับเรื่องว่าจะประกอบกิจการอะไรเลย แต่ถ้ามาเทียบกับการส่งเสริมการลงทุน เราจะให้สิทธิประโยชน์แก่บุคคลที่มาประกอบการขนส่งทางเรือประกอบกิจการอู่ต่อเรือ ต่อเรือ ตอนนี้จะผมอยากจะขอเรียนว่า ขณะนี้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศออกไปแล้วว่ายินดีจะส่งเสริมการขนส่งทางเรือหรือประกอบการขนส่งทางทะเล ให้การส่งเสริมแก่ผู้ดำเนินการก่อสร้างอู่ต่อเรือขนาดเล็ก ๕๐๐ ตันกรอสถึง ๓,๐๐๐ ตันกรอส และขนาดใหญ่ ๓,๐๐๐ ตันกรอสถึง ๑๕,๐๐๐ ตันกรอสให้การส่งเสริมไปแล้ว แต่ว่าสิทธิประโยชน์ที่เขาจะให้ในฐานะที่ได้รับการส่งเสริมนั้น อย่างที่ผมกราบเรียนเช่นอู่ต่อเรือเขาก็บอกว่าถ้าเป็นอู่ต่อเรือ ๕๐๐ ตันกรอสถึง ๓,๐๐๐ ตันกรอส เขาถือว่าเป็นอู่ขนาดเล็กจะมาขอได้รับสิทธิประโยชน์ลดอากรขาเข้าเกี่ยวกับเรื่องเครื่องจักรที่จะให้ทำเป็นเรือขึ้น แผ่นเหล็กที่จะประกอบเป็นตัวเรือเป็นอะไรต่างๆ ทั้งหมดนี้ต้องเป็นกิจการที่มีความเหมาะสมในด้านเศรษฐกิจพอสมควร เขาจึงกำหนดไว้ว่าต้องมีจำนวนช่างอย่างน้อย ๑๐๐ คนให้เป็นกิจการที่ใหญ่ ช่างนั้นต้องเป็นคนไทยถึงจะตั้งอู่ต่อเรือได้ แต่ในกฎหมายการพาณิชย์นาวีท่านได้กำหนดอย่างนี้หรือไม่ ท่านมีแต่ให้ ให้ในเรื่องระบบต่างๆ มีเรืออยู่ลำหนึ่ง เรือเสียอะไรขึ้นมาท่านก็บอกเปลี่ยน เปลี่ยนแล้วก็บอกอากรขาเข้ายกให้ ภาษีเงินได้ยกให้ ท่านได้สร้างอะไรออกมาให้ด้านเศรษฐกิจในด้านแรงงานให้แก่ประชาชนคนไทยบ้างก็เปล่า นี่ละครับเป็นจุดที่กระผมอยากจะเรียนให้เห็นความแตกต่างว่าทำไมไม่เข้าไปหาพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ทำไมมาเขียนขึ้นในเฉพาะเรื่องนี้ ซึ่งไม่ดีกว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเลยในแง่ส่วนรวม เพราะ

เหตุที่ว่าท่านให้กันง่ายขึ้นไป อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้กล่าว และเมื่อให้ต่อไปแล้ว กระทบอยากขอประทานชี้ต่อไปอีกว่าปัญหาก็เกิด ท่านให้เขาเมื่อเขาบอกว่าเอาเรื่องนี้มาใช้ ในการเรือ มาซ่อมมาเปลี่ยนอุปกรณ์ต่างๆ ของเรือที่ใช้ขนส่ง ถ้าสมมติว่าเขาไม่เอาไปใช้อย่าง นั้นเอาไปใช้อย่างอื่นด้วย สมควรหรือไม่ที่จะได้รับการยกเว้นภาษี ท่านมีสิทธิจะเพิกถอนเขา หรือไม่ กระทบอ่านดูเท่าไรก็ยังมองไม่เห็นอำนาจการเพิกถอนของการกระทำผิด การเอาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปใช้อย่างอื่น เอาไปขายเสียก่อนท่านมีสิทธิเพิกถอนอะไรเขา มองไม่เห็นอำนาจที่จะบอกให้มีการเพิกถอนสิทธิ ดูวรรคสุดท้ายท่านมีอำนาจวางเงื่อนไขชีวิต การใช้มาตรการและการให้สิทธิ แต่การเพิกถอนสิทธิท่านไม่ได้ให้ ปัญหาว่าเป็นอำนาจของ ใคร ถ้าเขียนอย่างนี้ปัญหาจะเกิด และการวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าเป็นการละเมิดขึ้นมาแล้ว หลอกคณะกรรมการว่าเอาของเขานี้เข้ามาเพื่อจะใช้อย่างนี้ แต่ไปใช้อย่างอื่นเสียบ้างอะไรบ้าง ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่ปรากฏอยู่แล้ว แม้ในขณะนี้การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหลาย ๆ อย่าง มีอยู่เสมอที่สิ่งเครื่องจักรมาเกินความจำเป็นบ้าง สิ่งอย่างนี้มาแล้วใช้สักพักหนึ่งเอาไป ใช้อย่างอื่น ก็ต้องมีบทลงโทษย้อนหลังเก็บภาษีย้อนหลังอะไรต่างๆ มีการพิจารณาตามข้อเท็จจริง แต่ในเรื่องการเขียนแต่เพียงแค่นี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ที่กระทบเป็นห่วง อย่างเรื่อง การเพิกถอนเป็นต้นเพราะฉะนั้นกระทบจึงขอกราบเรียนว่า ก็เมื่อเรามีพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุนที่สมบูรณ์อยู่แล้วให้สิทธิและประโยชน์มากกว่าที่ท่านให้กันอยู่ในเวลานี้ ทำไมท่าน จึงไม่ใช้ ท่านบอกว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนไม่สอดคล้องไม่เป็นการที่มุ่งใจให้มีการ ประกอบธุรกิจขนส่งทางทะเล การประกอบการเรือ แสดงว่าเราให้มากเกินไปเป็นนโยบายที่ เหมาะสมหรือไม่ ในเมื่อให้ไปแล้วเกิดความไม่เหมาะสมท่านแก้ได้หรือไม่ ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไม่สามารถจะแก้ได้ ตั้งที่กระทบได้กราบเรียนแล้ว ทำไมรัฐบาลถึงพอใจขอแต่เพียงว่า เอาแต่เพียงร่างรัฐบาลเถอะ รัฐบาลก็คิดว่าได้ให้ลักษณะที่พอสมควร ขอได้โปรดพิจารณา ใน (๑) เขาให้อะไร เขากำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกาฝ่ายบริหารคือรัฐบาลเป็นผู้ตราพระราช กฤษฎีกา จะกำหนดว่าการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศนั้น เจ้าของสินค้า ต้องส่งสินค้าในปริมาณตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดโดยเรือไทย บริษัทเจ้าของสินค้ามี สินค้าส่งไปต่างประเทศ สมมติว่าปีหนึ่ง ๕๐,๐๐๐ ตัน อาจจะกำหนดว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของ

๕๐,๐๐๐ ตัน ๒๐,๐๐๐ ตันนั้นต้องส่งโดยเรือไทยตามความมุ่งหมายของ (๑) รัฐบาลเห็นด้วยเป็นการถูกต้องที่จะส่งเสริมเรือไทยว่าในขณะที่ขณะนี้แล้วสินค้าจำนวนหนึ่งที่จะส่งไปต่างประเทศ เอ็กซ์พอร์ตไปนั้นต้องส่งโดยเรือไทยจะน้อยกว่านั้นไม่ได้ (๒) ให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นที่ประกอบการขนส่งทางทะเล และที่ประกอบกิจการอยู่เรือได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้ให้ผู้ถือหุ้น ลักษณะเช่นนี้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนให้เช่นเดียวกันสำหรับเงินปันผลโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากรหมายความว่าต้องไปออกเป็นประมวลรัษฎากรกำหนดว่าจะให้ลดได้เท่าไร ยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเงินได้ แต่กรณีนี้ที่เขียนเติมไปนิดหนึ่ง ถ้ายกเว้นภาษีเงินได้ออกพระราชกฤษฎีกายกเว้นได้ แต่จะลดอัตราภาษีเงินได้กระผมสงสัย เพราะยังไม่เคยออกพระราชกฤษฎีกาลดอัตราภาษีเงินได้ สมมติว่าเสียในอัตรา (Rate) เท่านั้นจะเสียเท่านี้เปอร์เซ็นต์ เรื่องนี้ยังไม่เคยออก แต่เพียงยกเว้นได้ว่าไม่ต้องเสียภาษี แต่จะลดมาให้แตกต่างกับนิติบุคคลหรือบริษัทอื่นๆ ยังไม่เคยกระทำ แต่อันนี้ให้อำนาจมากกว่าที่เคยปฏิบัติอยู่ใน (๓) ผู้ส่งของเจ้าของสินค้าที่ส่งไปยังต่างประเทศโดยเรือไทย โดยเรือที่ได้จดทะเบียนตามนี้แล้วมีสิทธิหักเงินจำนวนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของค่าระวาง อันนี้ก็เหมือนหักค่าใช้จ่ายในการประเมินภาษีเงินได้ของนิติบุคคลก็ได้เช่นเดียวกัน รัฐบาลคิดว่าได้ให้ ๓ อย่างนี้เป็นเรื่องสาระสำคัญที่สอดคล้องกับการส่งเสริมพาณิชย์นาวีควรที่จะได้ให้เป็นข้อต้น แต่ในเรื่องสิทธิและประโยชน์อื่นๆ เพื่อส่งเสริมเพื่อจูงใจให้มีการประกอบการขนส่งทางทะเลให้มีการก่อสร้างอยู่เรือ ต่อเรือ ซ่อมเรือก็ขอได้ไปใช้ในทางครองของกฎหมายส่งเสริมการลงทุน เพราะอย่างน้อยที่สุดจะเป็นการประกอบกิจการใหญ่ๆ ขึ้นมาแล้วมีอะไรบางอย่างที่เป็นประโยชน์ในด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ อย่างที่กระผมทราบเรียนแล้ว ถ้าเป็นการสร้างอยู่เรือใหญ่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตันกรอสขึ้นไปถึง ๑๕,๐๐๐ ตันกรอส จะเห็นว่าได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่าอยู่เรือเล็กก็จะต้องมีช่างกรรมกรถึง ๓๐๐ คนขึ้นไป ทำให้คนมีงานทำขึ้นอะไรขึ้นมีการฝึกอะไรต่างๆ สิทธิประโยชน์ก็ได้มากขึ้น การสร้างอยู่เรือใหญ่อย่อมได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมที่มากกว่าอยู่เรือเล็ก แต่ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมพาณิชย์นาวีไม่ได้บอกไว้เลยไม่ได้แสดงให้เห็นเลยว่าจะให้ความแตกต่างอย่างไรในด้านเพื่อส่งเสริมแรงงานและเศรษฐกิจก็ไม่มี โดยลักษณะต่างๆ เหล่านี้

กระผมจึงขอประทานกราบเรียนและเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 มาตรา ๑๖ เพียงมาตราเดียวเป็นการสร้างแบบอย่างของการตรากฎหมายซึ่งไม่มีสภานิติ
 บัญญัติไหนเคยสร้างแบบนี้ขึ้นมา ท่านสมาชิกอาจจะบอกได้ว่ากฎหมายเขียนกันมากก็เป็น
 กฎหมาย ไม่จำเป็นที่จะต้องไปรวมใช้กฎหมายฉบับเดียว เพื่อความสะดวก เอาแต่กฎหมาย
 โทมน่าเขียนก็ได้ กฎหมายนี้ส่งเสริมพาณิชย์นาวีก็ออกได้หมด กระผมคิดว่าทำได้ แต่ต้อง
 เขียนมากกว่านี้ เขียนโดยเข้าใจถึงพระราชบัญญัติศุลกากร ถึงประมวลรัษฎากร เข้าใจถึงพระ
 ราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนให้ละเอียดถี่ถ้วน เขียนได้ แต่ต้องมากกว่านี้ เขียนแต่เพียงแค
 นี้ไม่พอ ไม่ทำให้เป็นการส่งเสริมพาณิชย์นาวีกลับเป็นการทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคที่กระผม
 ได้กราบเรียนให้เห็นและโปรดได้คิดว่าพระราชกฤษฎีกาที่ท่านเขียนไว้ในวรรคท้ายนั้นใช้ได้
 เฉพาะประมวลรัษฎากรเท่านั้น แต่ไม่อาจใช้ได้สำหรับพระราชบัญญัติศุลกากร พระราชบัญญัติ
 ศุลกากรไม่ได้ให้อำนาจในทางพระราชกฤษฎีกาเลยที่จะลดอะไรที่จะต้องยกเว้น เขาระบุไว้ใน
 พิกัดอัตราเลยว่าอะไรยกเว้นเท่าไร อะไรเท่าไร เสียเท่าไร เขาวางไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้น
 เมื่อใครไปให้อำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาก็เกิดปัญหาขึ้นมาอีก ทำไม่ได้ตามนั้น ถ้าจะ
 ไปตราพระราชกฤษฎีกาจะให้อำนาจคณะกรรมการอย่างที่ (๕) ก็ให้ได้ แต่เพิกถอนอำนาจ
 ของคณะกรรมการไม่มี ทั้งนี้กระผมด้วยความเป็นห่วงกระผมเรียนด้วยความเคารพต่อคณะ
 กรรมการธิการ การเขียนอย่างนี้สร้างปัญหามากกว่าการส่งเสริม ถ้าพิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน
 ถึงกฎหมายต่าง ๆ แล้วกระผมจึงมีความห่วงใยว่าเป็นการเขียนที่ค่อนข้างจะรวบรัดเกินไป
 สร้างปัญหาก็มาก รัฐบาลด้วยความห่วงใยจึงได้ขอเสนอว่าเอาแต่เพียง ๓ ข้อและให้
 หลักประกัน กระผมกล้ารับรองว่าในฐานะกระผมเป็นกรรมการส่งเสริมการลงทุนผู้หนึ่ง และ
 ได้ฟังได้ยินมาแล้วว่ารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมพาณิชย์นาวีนั่นแน่นอน การที่จะส่งเสริมผู้
 ประกอบการขนส่งทางทะเลก็ดี ผู้ประกอบกิจการอู่เรือก็ดี ถ้าเห็นว่าเงื่อนไขที่ได้วางไว้แล้ว
 เมื่อ ๓-๔ ปีมานี้ค่อนข้างจะเข้มงวดไปอย่างเช่นจะต่อเรือ สร้างอู่ต่อเรือ ๕๐๐-๓,๐๐๐ ตัน
 กรอส ขนาดเล็กต้องใช้ช่างถึง ๑๐๐ คน ถ้าเห็นว่ามากเกินไปสำหรับพาณิชย์นาวีก็อาจจะแก้
 เพียงแต่แก้ประกาศเหลือ ๕๐ คนก็ได้ให้สอดคล้องกันอะไรกันเราทำได้ รัฐบาลพร้อมที่จะ
 ให้การส่งเสริมการพาณิชย์นาวี แต่ขอให้ใช้ในทางถูกต้องตามครรลองของกฎหมาย อย่างรับ

LIRT

สร้างกฎหมายออกไปให้กระจัดกระจายแล้วไม่สมบูรณ์ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ รัฐบาลเป็นห่วง จึงขอทราบเรียนด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการจริง ๆ จึงได้ขอเรียนยืนยันเช่นนี้ครับ

นายจิตติ ติงศภักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพเรื่องที่พูดซ้ำ ๆ กันกระผมจะไม่เรียน คือบอกว่านอกจากมีมาตรการอื่นอยู่แล้ว ที่นี้อยากจะเรียน แต่เพียงที่เมื่อก็บอก (๕) คล้าย ๆ กับจะเป็นกรรมการอะไรก็ได้ แต่ความจริงนั้น (๕) นี้ก็จะอยู่ภายใต้บังคับต้องออกพระราชกฤษฎีกาเหมือนกัน ก็มีอยู่ในตอนท้ายที่ว่าทำให้สิทธิประโยชน์ตาม (๕) นั้นต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา คำว่า "กรรมการ" ในที่นี้ก็เพียงแค่เพียงว่ากรรมการจะกำหนดในรายละเอียดของเครื่องจักรชั้นนั้นชั้นนี้เท่านั้นเอง ไม่ได้หมายความว่ากรรมการออกพระราชกฤษฎีกาได้ ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะอย่างไรก็ตามก็ต้องไปอยู่ใน (๕) ของวรรคท้ายอยู่แล้ว

ที่นี้ที่ว่าในนี้ไม่มีเงื่อนไข ก็ถูกต้อง จะไปมีเงื่อนไขทุกอย่างในกฎหมายไม่ได้ก็เช่นเดียวกับเรื่องการลงทุนอะไร ที่เมื่อก็บอกว่ามีเงื่อนไขสารพัด เงื่อนไขเหล่านั้นก็ไม่อยู่ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเหมือนกัน ไปอยู่ในระเบียบในข้อบังคับในอะไร แต่ต้องไปอยู่อีกแห่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นในนี้เราถึงได้มีว่าพระราชกฤษฎีกาที่จะออกนั้นก็จะต้องไปออกตามพระราชบัญญัติทั้งหลายที่จะเอามาใช้ พระราชกฤษฎีกาเราไม่ออกตามพระราชบัญญัติศุลกากรในตอนท้ายเราเขียนว่า "หรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร" ตรงนี้ก็ไม่ต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ก็แล้วแต่ว่าศุลกากรให้ออกกฎกระทรวงออกอะไรก็ออกไปตามนั้นก็ได้ แล้วรายละเอียดก็ไปกำหนดกันในพระราชกฤษฎีกาในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับอะไรเหล่านั้นก็แล้วแต่เลือก เป็นวิธีการของกฎหมายอย่างนี้เอง ไม่มีที่ไหนจะมาเขียนลงไปในตัวพระราชบัญญัติ เขียนไม่ได้ ที่จริงคณะกรรมการก็ไม่ได้ยืนยันว่าจะเอาอย่างนั้นอย่างนี้ก็เพื่อจะชี้แจงให้ทราบว่า ทำไม่ถึงได้เขียนลงไปนั้นเท่านั้นเอง ก็แล้วแต่ท่านสมาชิกจะเห็นควรอย่างไร คณะกรรมการไม่มีข้อยืนยันอะไรเป็นพิเศษ ขอขอบคุณครับ

นายสนั่น สว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของฝ่ายสมาชิก ฝ่ายรัฐบาลและคณะกรรมการแล้วก็มีเจตนาดีด้วยกันทั้ง ๓ ฝ่าย ส่วนคณะกรรมการ ก็มีเจตนาดีที่จะส่งเสริมการพาณิชย์ รัฐบาลก็มีเจตนาดีที่จะส่งเสริมการลงทุน มีปัญหาอยู่ว่า การบัญญัติกฎหมายในการที่จะให้สิทธิพิเศษในการพาณิชย์นั้น ควรจะให้ไปอยู่ในกฎหมาย ส่งเสริมการลงทุน หรือควรจะให้เขียนไว้ในกฎหมายว่าด้วยการพาณิชย์นี้ ที่นี้ก็ใคร่ครวญ ดูแล้วในฉบับกฎหมายและคำชี้แจงของรัฐบาลก็มีปัญหาอยู่ที่ว่า ๑. การมาเขียนกฎหมายไว้ในที่นี้เป็นฉบับแรก ๒. ก็มีปัญหาอยู่ว่าเมื่อให้แล้วถ้าเกิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขจะมีสิทธิ การเพิกถอนได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่อยู่ประเด็นตรงนี้ เมื่อพิจารณาด้วยความรอบคอบ เราเห็นว่าเจตนาดีด้วยกันทั้งนั้น ที่นี้อยู่ตรงไหนถึงจะดี คณะกรรมการก็ได้บอกแล้วไม่ได้ ตีตังไม่ได้ตังตัน มีเจตนาดีเช่นกัน กระผมได้ใคร่ครวญแล้วเห็นว่ากฎหมายส่งเสริมการลงทุนนั้น กว้างขวางกว่า มีขั้นตอนที่สูงกว่าแล้วเป็นประโยชน์กว่า ถ้ามีการลงทุนในพาณิชย์นี้อย่างใหญ่ ก็มีสิทธิประโยชน์ได้มากขึ้น ถ้าผิดเงื่อนไขก็มีสิทธิที่จะเพิกถอนสิทธิการลงทุนนั้นได้ กระผมว่า เดิมของร่างรัฐบาลเขียนมา ๓ ประการนั้นก็เพียงพอในขั้นต้นที่จะส่งเสริมในพาณิชย์นี้แล้ว แต่ถ้าใครที่จะได้รับสิทธิพิเศษก็ควรไปยื่นคำร้องขอส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการจะได้ ให้การส่งเสริมและให้สิทธิพิเศษยิ่งขึ้น ควบคุมถึงการเพิกถอนด้วย ถ้าหากว่าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข นั้น เพราะฉะนั้นสภานี้พอจะวินิจฉัยได้แล้วว่าคณะกรรมการก็ได้ตัดสินใจด้วยเจตนาดีก็ควร จะยื่นตามร่างเดิมของรัฐบาล กระผมจึงเสนอว่าร่างเดิมเป็นร่างที่เหมาะสมแล้วครับ

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ ปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรอง

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุธรรมขอเสนอปิดอภิปราย มีผู้รับรอง ครบถ้วน ท่านผู้ใดจะขอเปิดอภิปรายต่ออีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดอภิปราย
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าในมาตรา ๑๖ นี้จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือ
จะให้มีการแก้ไข ถ้าให้มีการแก้ไข จะได้ขอมติต่อไปว่าจะแก้ไขตามคณะกรรมการ หรือตาม
สมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้. ในขั้นนี้ขอเพียงว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของ
รัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๑๖ ที่ประชุมลงมติให้เป็น
ไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

(นางแรม พรทโมบล บุญประสพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประธานโทษ คุณแรม แก้อย่างไรครับ เชิญ

นางแรม พรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องของดิฉันนั้น
ดิฉันได้กราบเรียนไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า ถ้าหากว่าจะเอาตามร่างของรัฐบาล หรือร่างของ
คณะกรรมการ ประเด็นของดิฉันก็ยังคงอยู่ ประเด็นในการที่สงวนการแปรญัตติไว้ คือว่า
ใน (๒) และ (๓) ดิฉันขอให้ตัดคำว่า “โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร”
ออก การที่ดำเนินการอย่างนี้ดิฉันได้เห็นว่ามีประมวลรัษฎากรตามมาตรา ๓ ที่ให้มีอำนาจ
ออกพระราชกฤษฎีกาได้มีอนุมาตราเพียง ๓ ประการเท่านั้น และถ้าหากเขียนลงไปเช่นนี้
แล้วจะไม่เกิดผล เพราะคำว่า “พระราชกฤษฎีกา” นั้นจะทำได้เพียง ๓ ประการเท่านั้น
ดิฉันหวังวิตกว่าถ้าหากเขียนไว้เช่นนี้ ในทางหลักกฎหมายเมื่อกระทรวงการคลังจะออก
พระราชกฤษฎีกามากก็จะเป็นไม่ชะ จึงขอประทานกราบเรียนว่า ประเด็นของดิฉันอยู่ตรงนั้นค่ะ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นจะไม่มีทางหรอกครับ เพราะว่าได้อธิบาย ต่อท่านสมาชิกทั้งหลายแล้วว่าเราจะเอาตามร่างเดิม หรือจะแก้ไข ถ้าแก้ไขก็จะแก้ไขตามคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือตามคุณบรรเจิด หรือตามคุณแรมอีกทีหนึ่ง แต่ว่าสมาชิกทั้งหมดส่วนใหญ่ท่านเห็นควรว่า ให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ก็เกมแค่นี้ครับ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ และขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๗ คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ขอสงวน คำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณบรรเจิดครับ

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมยังเห็นว่าการ แปรญัตติที่จะกำหนดให้ใช้บริการโดยเรือไทยนั้น กระผมยังมีเรื่องที่จะต้องพูดอีกมาก เมื่อ ท่านประธานเห็นว่าสภาได้ตัดสินใจไปแล้วที่จะให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล และไม่มีการแก้ไข กระผมก็จนปัญญาไม่ทราบว่าจะโต้เถียงอย่างไร แต่ใจนั้นยังเห็นว่าไม่สมควรที่จะให้มีการกำหนด ในการที่จะให้ใช้บริการโดยเรือไทย โดยเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่าเรือไทยนั้น ยังมีน้อยอยู่ เรือที่บรรทุกออกทะเลมีอยู่เพียง ๑๐ กว่าลำ และมีตันกรอสเพียงแสนกว่าตัน ซึ่งยังนับว่าน้อยมาก แต่สินค้าของเรานั้นมีตั้ง ๑๐ ล้านตัน แต่สินค้า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นที่จะต้องได้รับการส่งออกต่างประเทศในเวลารวดเร็ว และจะต้องใช้เรือชนิดที่บรรทุก จำนวนมาก ขนาดตั้งหมื่นตันขึ้นไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าในมาตรา ๑๗ (๓) ซึ่งยัง กำหนดให้ของตามชนิดและประเภทที่กำหนดที่ผู้ส่งของจะส่งออกไปยังต่างประเทศ หรือส่ง หรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยทางเรือในเส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการ รับขนได้ในระยะเวลาใดๆ ที่กำหนด ต้องบรรทุกโดยเรือไทยในปริมาณที่ไม่น้อยกว่าอัตราส่วน ที่กำหนด ทำให้ถูกบังคับว่าจะต้องให้สินค้าต่างๆ เหล่านั้นต้องส่งออกโดยเรือไทย แม้ว่าจะเป็น ตามอัตราส่วนที่กำหนด เมื่อเข้านี้ท่านกรรมาธิการคุณอบได้ยกเหตุผลถึงว่าเราได้มีสัญญา อุณหภูมิให้ใช้ ๕๐ ต่อ ๕๐ และต่อ ๒๐ ตามอัตราที่กำหนดนั้น ก็เป็นเพียงมาตรการเท่านั้น

แต่เราจะไปใช้เรือไทยนั้นเราก็ทราบกันอยู่แล้วว่าเวลานี้เรือไทยเรามีน้อยยังไม่เจริญเพียงพอ เรือเราลำเล็กบรรทุกได้น้อย แล้วไม่สามารถที่จะบรรทุกไปได้ระยะไกล เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ โดยมากก็ไปประเทศญี่ปุ่น แม้มีทางที่จะจัดรวมเรือขึ้นที่จะส่งไปยังยุโรปก็ยังไม่สามารถจะดำเนินการไปได้ ฉะนั้นในการที่ใช้เรือไทยให้บรรทุกสิ่งของต่างๆ นั้นไม่เพียงพอจะบรรทุกสินค้าเป็นจำนวนมากมายได้ แม้บังคับไว้ว่าจะให้บรรทุกเรือไทย ๔๐ เปอร์เซนต์สินค้าเรามากมายถึง ๑๐ ล้านตันอย่างนี้ ให้ ๔๐ เปอร์เซนต์ตั้ง ๔ ล้านตันโดยใช้เรือไทย เอาเรือไทยที่ไหนมาบรรทุก มีพอหรือ เรือแค่นี้ตันกรอสเพียงแสนสองแสนกว่าตันเหล่านี้เพียงพอที่ไหนที่จะไปบรรทุกสินค้าออกไปได้ ๔๐ เปอร์เซนต์ ๔ ล้านตันส่งออกไปได้อย่างไร จะเอาเรือที่ไหนไปบรรทุก เพราะฉะนั้นการกำหนดอย่างนี้จึงทำให้เกิดความลำบาก เฉพาะอย่างยิ่งในการค้าขายกันนั้น เราซื้อขายโดย เอฟ.ไอ.บี. กันส่วนใหญ่ คือผู้ซื้อส่งเรือมารับสินค้าที่ต้นทางคือผู้ที่ขาย ผู้ซื้อที่จะหาเรือเข้ามาบรรทุกสินค้าได้ ในการที่เขาจะส่งเรือมาบรรทุกสินค้านั้นโดยที่เขาต้องการจะได้ ควบคุมการบรรทุกตลอดจนคุณภาพของสินค้า ส่วนผู้ขายก็ได้ประโยชน์ในการที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายเกิดความสะดวกไม่ยุ่งยาก ถ้าหากว่าเราไม่ตกลงขายเขาในราคา เอฟ.ไอ.บี. ผู้ซื้ออาจไม่รับซื้อก็ได้ เวลานี้ตลาดสินค้าเป็นตลาดของผู้ซื้อเมื่อเขาไม่ซื้อจากไทย เราไม่ขายให้แก่เขา ในราคา เอฟ.ไอ.บี. เขาอาจจะไปซื้อจากประเทศอื่นก็ได้ เมื่อเขาไม่ซื้อจากเรา เราก็คงจะต้องได้รับความลำบากอย่างยิ่ง เราส่งเสริมสินค้าส่งออก สินค้าผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ของเราเป็นอันมาก ที่เราได้ส่งเสริม แต่ในการที่เราส่งเสริมเพื่อที่จะให้ได้ส่งสินค้าออกไปมาก แต่ในเวลาเดียวกัน เรามาส่งเสริมพาณิชย์นาวีโดยสกัดกั้นการส่งสินค้าออก ก็เป็นการทำลายเศรษฐกิจของประเทศ เป็นการสมควรหรือในการที่จะกำหนดให้ใช้เรือไทยบรรทุก การส่งเสริมพาณิชย์นาวีนั้น กระผม เห็นว่าควรจะได้รับสิทธิประโยชน์ดังที่กระผมได้กล่าวเมื่อตอนต้นนั้น กระผมอยากให้การพาณิชย์นาวีของไทยเจริญเติบโตขึ้นมาเสียก่อนให้ได้รับสิทธิประโยชน์มากเพียงพอเพื่อทำให้เจริญเติบโตขึ้น เมื่อเจริญเติบโตแล้วจึงบังคับเขาก็จะเป็นการช่วยส่งเสริมอีกด้านหนึ่ง ถ้ามีเรือไทยพอ ก็ทำได้ ยังไม่ควรที่จะกำหนดให้มีการส่งออกโดยเรือไทย ที่จริงแล้วบริษัทเรือทั้งหลายนี้น่าจะใช้การบริหารมากกว่า คือพยายามที่จะหาสินค้าส่งออกและนำเข้าได้เอง อยู่ที่ความสามารถของผู้บริหารงานที่จะทำได้ ถ้าจะคอยอ้อมอ้อมกันอยู่โดยต้องหาสินค้าให้ด้วยโดยไปบังคับและ

สกัดกั้นในการส่งเสริมสินค้าผลิตผลและผลิตภัณฑ์ในการส่งออกอีกก็เป็นการทำลายกิจการนั้น นอกจากนั้นในกฎหมายฉบับนี้ก็ได้อำนาจให้ทางราชการองค์การของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจสั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยทางเรือในเส้นทางเรือไทยเดินอยู่ และสามารถให้บริการรับขนได้ต้องบรรทุกโดยเรือไทย และ (๒) ยังกำหนดของสั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยใช้เงินกู้จากทางราชการองค์การของรัฐ หรือบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภายใต้บังคับเงื่อนไขแห่งการกู้เงินนั้น การที่ช่วยให้สินค้าต่าง ๆ มาเป็นของทางราชการหรืออาศัยเงินกู้ที่มาจากทางราชการนั้น เหนือก็ช่วยมากมายอยู่แล้ว กระผมเห็นว่า (๑) และ (๒) นั้น ได้ช่วยเรือไทยมากเพียงพอแล้ว เรือไทยที่มีอยู่ก็พอที่จะบรรทุกสินค้าจากใน (๑) และ (๒) นั้น ได้มากมายเพียงพอ ยังไม่หมดเสียด้วยซ้ำไป เรือยังไม่พอที่จะมาขนสินค้าเหล่านั้น จึงไม่ควรที่จะมาสกัดกั้นสินค้าออก ซึ่งเรือไทยยังมีไม่พอ ดังที่กระผมได้กราบเรียนให้ทราบแล้ว จริ่งอยู่ การกำหนดนี้ถ้าหากว่ารัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงได้ทันที ไม่ต้องออกพระราชกฤษฎีกาก็คงจะออกกฎกระทรวงมาบังคับโดยทันที จะทำให้เกิดการเดือดร้อนแก่การส่งสินค้าออกของไทยซึ่งเป็นผลิตผลและผลิตภัณฑ์ของไทยที่มีมากมาย จะทำให้การเศรษฐกิจของเราเดือดร้อน และในที่สุดก็พังไปเพราะไม่สามารถส่งออกได้ จะทำให้การผลิตของเราตกต่ำ เมื่อการส่งออกไม่คล่องตัว จะทำให้การเศรษฐกิจของเราต้องพังไปโดยที่ไม่ได้รับการสนับสนุน การส่งเสริมด้านหนึ่ง แต่ต้องมาสกัดกั้นการส่งเสริมอีกด้านหนึ่งนั้นเห็นว่าเป็นการที่ไม่สมควรจะทำ ขอคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ด้วยความเคารพในคำอธิบายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนดังนี้ คือ มาตรา ๑๖ (๑) กับมาตรา ๑๗ (๓) นั้นต่างกันครับ มาตรา ๑๖ (๑) ที่ท่านอ้างว่าเป็นองค์การอუნซ์แทต เรามาวางมาตรการ ๔๐ ต่อ ๔๐ ต่อ ๒๐ นั้นถูกต้อง วันแต่เป็นการเขียนไว้โซลูชัน (Solution) กระผมเชื่อว่ารัฐบาลเขียนไว้อย่างนั้นโซลูชันของอუნซ์แทต ซึ่งยังไม่มีการให้สัตยาบัน แล้วกระผมเชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งจะต้องเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จะไม่ออกกฎกระทรวงมาใช้บังคับตามนี้เป็นอันขาดในเมื่อเรือไทยยังมีไม่พอ ส่วนมาตรา ๑๗ (๓) นั้นเป็นอีกมาตราหนึ่ง ถ้าเรือไทยมีพอแล้ว ค่อย ๆ เริ่มมีเพราะ

LIRT

เราส่งเสริมพาณิชย์นาวี เรืออินเซนทิว ในทางภาคีการต่าง ๆ นานาก็คงจะเพิ่มขึ้นจาก ๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ ตัน เป็น ๕๐๐,๐๐๐ ตันเป็น ๖๐๐,๐๐๐ ตันแล้ว ในการทำใบแรทเทเบิลอกรีเมนต์ (Retable agreement) ในการขายสินค้าเช่นข้าวกับอินโดนีเซีย เป็นต้น เขามักจะเที่ยงนอนเราว่าขาย เอฟ.โอ.บี. ในเมื่อเราเห็นว่าตลาดเวลานี้เป็นของผู้ขายพอสมควร ทำไมเราจะต้องยอมรับอันนั้น เราก็จะต้องใช้มาตรา ๑๗ (๓) นี้ออกเป็นข้อต่อรองเขาว่าการทำงานซื้อข้าวเรา ๕๐๐,๐๐๐ ตันนี้ขอคนละครึ่งเถอะ เรือไทยครึ่งหนึ่ง เรืออินโดนีเซียครึ่งหนึ่ง ถ้าเราไปบอกว่าทุกอย่างจะต้องขาย เอฟ.โอ.บี. ก็ไม่มีความจำเป็นอย่างใดครับ ที่จะต้องมานั่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวีฉบับนี้ เมืองไทยก็ยังมีเรือฝู ๆ พัง ๆ ๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ ตันอยู่นั่นเอง กระทบขอความกรุณาให้ท่านเห็นใจเถอะครับ คณะกรรมาธิการทำมาด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ และร่างนี้เราไม่ได้ไปเปลี่ยนแปลงเลย เป็นร่างของรัฐบาล รัฐบาลได้พิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว และในการเขียนไว้นี้จะให้ประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ และกระทบเชื้อเหลือเกินว่ารัฐบาลจะไม่ออกกฎข้อบังคับใด ๆ มาบังคับให้ผู้ส่งออกใช้เรือไทยในเมื่อเรือไทยไม่พอ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบรรเจิดตั้งใจจะให้ขอมติหรือไม่ครับ

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ : กระทบยังยืนยันอยู่ให้ขอมติ เพราะกระทบยังเห็นว่าอันนี้เป็นกฎกระทรวงออกง่าย เพราะฉะนั้นก็ออกกฎกระทรวงได้ทันทีในการที่จะบังคับ และสินค้าเรามากมายเหลือเกินที่จะต้องมาบังคับให้ใช้เรือไทย เราก็จะปฏิบัติไม่ได้ครับ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระทบขอความกรุณาขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอีกนิดเถอะครับ เมื่อกี้กระทบสืมเรียนชี้แจงไป ถ้าหากเรือไทยมีไม่พอในมาตรา ๒๐ ทั้ง (๑) (๒) และ (๓) ท่านเปิดดูได้ว่าเราอนุญาตให้ใช้เรืออื่นได้ แล้วยังไปกว่านั้นในมาตรา ๑๙ นี้ กรรมการที่เป็นกรรมการพาณิชย์นาวีนี้ไม่มีอำนาจอะไรเลย ท่านยื่นหนังสือเข้ามาเท่านั้นเอง แล้วยกใน ๕ วันไม่ตอบ ไม่อนุญาต ให้ถือว่าอนุญาต ท่านใช้เรืออื่นได้ ขอได้โปรดเห็นใจเถอะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุม ในมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข แต่คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ขอแปรญัตติตัดข้อความใน (๓) ออก ผมจะขอมติจาก

LIRT

ที่ประชุมว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือให้ตัด (๓) ตามที่คุณบรรเจิดขอ
แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ตัด (๓) ออก โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๑๗ ที่ประชุมลงมติให้คงไว้
ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙
มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๒๐ คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
และคุณวิมล เจียมเจริญ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ คำอภิปรายของดิฉัน
ในมาตรานี้ อาจจะมีบางส่วนไปพ้องกันกับคำอภิปรายของท่านสมาชิก ขอประทาน
อนุญาตเอ่ยนามคือคุณบรรเจิดที่ท่านอภิปรายขอตัดมาตรา ๑๖ (๑) กับมาตรา ๑๗ (๓) ออก
ในบางตอน เพราะว่ามีเหตุผลคล้ายคลึงกัน แต่จุดมุ่งหมายคนละประเด็น และคนละมาตรากัน
เพราะฉะนั้นดิฉันจึงหวังว่าท่านประธานจะอนุญาตให้พูดในเรื่องที่อาจจะมีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
พูดมาบ้างแล้วในบางส่วน สำหรับในมาตรา ๒๐ นี้ ดิฉันขอเพิ่ม (๓) ขึ้นใหม่ และ (๓) ใน
ร่างเดิมนั้นขอให้ร่นลงไปเป็น (๔) สำหรับ (๓) ที่ขอเพิ่มใหม่มีความว่า "ในกรณีสินค้าขาออก
ที่มีการขายโดยคิดราคาเฉพาะเพียงส่งของลงเรือที่ด่านต้นทาง" ซึ่งหมายความว่า เป็นราคา
เอฟ.โอ.บี. นั่นเองค่ะ มาตรา ๒๐ นี้จะเป็นเรื่องของการบัญญัติข้อยกเว้นให้อำนาจสำนักงาน
พาณิชย์นาวีที่จะออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ส่งของบรรทุกโดยเรือ ที่ไม่ใช่เรือไทยได้ในกรณีใดบ้าง

LIRT

ซึ่งในร่างนั้นก็มียู่ ๓ ประการ ดิฉันจึงขอเพิ่มเข้าไปอีกกรณีหนึ่ง คือกรณีที่มีการขายกันในราคา เอฟ.ไอ.บี. สำหรับเหตุผลที่ขอเพิ่ม

ประการแรกอย่างที่พูดกันมามากแล้วว่าการขนส่งสินค้าของเราออกไปขายในต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่เรายังอาศัยเรือต่างชาติ เพราะว่าเรือไทยเรามีไม่เพียงพอ ท่านกรรมาธิการก็ยอมรับในข้อนี้อยู่แล้ว แล้วมีท่านสมาชิกพูดมามากแล้วในเรื่องนี้ สำหรับเรื่องนี้ดิฉันก็ใคร่จะทราบเรียนว่าเราจะบอกว่ากระทรวงคมนาคมคงจะไม่ออกพระราชกฤษฎีกามาหรอก ถ้าเรือไทยยังไม่พอคงจะไม่ออกพระราชกฤษฎีกามาบังคับให้ใช้เรือไทย การพูดอย่างนี้ก็ดี หรือว่าท่านจะบอกว่าเราควรจะมีการกระตุ้นให้ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดหาจัดสร้างเรือไทยขึ้นมาให้มากขึ้น อันนั้นเป็นของดีแน่ แต่ว่าคงจะไม่ใช้ในระยะเวลาอันใกล้นี้

ที่นี้ที่เรามาพูดกันถึงปัญหาเฉพาะหน้าในขณะนี้ว่าเราจะทำอย่างไรในเมื่อเรือไทยเรายังไม่พอ นอกจากนั้นการที่ว่าเราจะไม่ขง้อ หรือว่าเราจะบอกกับทางผู้ซื้อในต่างประเทศว่าเรามีกฎหมายออกมาอย่างนี้ มีพระราชกฤษฎีกาออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะต้องใช้เรือไทย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์อะไรก็ตามนั้น ขึ้นอยู่กับว่าผู้ซื้อเขาจะยอมกับเราหรือไม่ เพราะเหตุว่าผู้ที่ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อนั้นก็ยังมีประเทศอื่นอีก อย่างที่ได้ทราบเรียนมาแล้ว ก็มีประเทศใกล้เคียงเราที่เขาย้ายสินค้าอย่างเดียวกับเรา ถ้าเขาไม่ยอมตกลงกับเราเขาก็อาจจะหันไปซื้อสินค้าอย่างเดียวกันนี้จากประเทศอื่นก็เป็นได้ เราก็จะต้องเสียหายในทางเศรษฐกิจเป็นอันมาก ที่นี้พูดถึงว่าสินค้าของเราที่ส่งออกไปขายนั้น ก็เป็นที่ทราบส่วนใหญ่เป็นพืชผลทางเกษตร ซึ่งจะต้องใช้เรือบรรทุกหนัก จะเป็นข้าวโพดก็ดี มันสำปะหลังอะไรก็ดีเป็นเรือที่ต้องบรรทุกขนาดถึงแสนตันก็มีอย่างนี้ ที่นี้เราจะไม่ห่วงในข้อนี้ได้อย่างไรได้เมื่อผลได้ผลเสียในเรื่องนี้จะกระเทือนถึงชาวไร่ชาวนาของเราด้วย มาตรา ๒๐ นี้เป็นมาตราที่เปิดโอกาสให้มีการขออนุญาตส่งของบรรทุกเรืออื่นที่ไม่ใช่เรือไทย ดิฉันจึงใคร่จะขอให้เพิ่มในเรื่องการส่งของในราคา เอฟ.ไอ.บี. นี้ลงไปอีกข้อหนึ่ง เพื่อความคล่องตัวในการส่งสินค้าออก และก็คิดว่าถ้าเพิ่มเข้าไปแล้ว ความเสียหายไม่น่าจะมี แต่กลับจะทำให้การส่งสินค้าออกเป็นไปด้วยดี จริงอยู่ที่ถ้าดูใน (๓) ของร่างเดิมนี้ซึ่งเขียนว่า "มีกรณีที่ต้องผ่อนผันให้เป็นพิเศษ" เขียนว่าอย่างนี้

ซึ่งอาจจะอ้างว่าตีความรวมไปถึงการผ่อนผันอนุญาตในกรณีที่จะต้องใช้เรือต่างชาติเพราะเป็นการซื้อขายกันในราคา เอฟ.โอ.บี. อาจจะตีความอย่างนี้หรือไม่ก็ตาม แต่ก็ขึ้นอยู่กับ การตีความของทางราชการ ซึ่งแต่ละยุคแต่ละสมัยอาจจะตีความไม่เหมือนกันก็ได้ เพื่อความแน่นอนก็น่าจะกำหนดลงไปไว้ให้ชัดอย่างท่านจะเห็นได้ว่าถึงที่กรณี (๒) ก็ยังพูดได้ว่าเป็นเรื่องสนธิสัญญากับต่างประเทศ ก็ยังกำหนดลงไปได้ว่าถ้าเป็นในกรณีอย่างนี้ก็ให้อยู่ในข้อยกเว้นที่จะอนุญาตได้ เพราะฉะนั้นกรณีการขายในราคา เอฟ.โอ.บี. ซึ่งกระทำกันอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสินค้าทางการเกษตรนั้น ดิฉันก็คิดว่าน่าจะระบุลงไปไว้ให้ชัดเหมือนกันเพื่อให้ผู้ซื้อเขามีความมั่นใจว่าเขาจะปฏิบัติได้ตามที่เคยกระทำกันมาซึ่งจะเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของเราด้วย

สุดท้ายนี้ดิฉันก็อยากจะกราบเรียนเหมือนกันว่า ท่านผู้แปรญัตติที่แปรญัตติมาแล้วก็ดีหรือตัวดิฉันหรือเพื่อนสมาชิกที่กำลังจะแปรญัตติต่อไปก็ดีนี้เราต่างคนต่างก็จะมุ่งให้การเศรษฐกิจของประเทศในด้านพาณิชย์นาวีเจริญก้าวหน้าโดยให้มีเรือไทยออกมาใช้มาก ๆ เพื่อจะได้ให้เงินเข้าเป็นรายได้ของคนไทยหรือของรัฐบาล แต่ที่นี้ในเมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้เรามองเห็นอยู่ว่าข้อเท็จจริงเป็นอยู่อย่างไร เราจะปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงซึ่งเป็นอยู่อย่างนี้ ดิฉันคิดว่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง ขอขอบพระคุณค่ะ

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดิฉันขอชี้แจงเพิ่มเติมจากท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงเมื่อครู่นี้ก็คือว่า ปัจจุบันเราต้องยอมรับกันว่าพืชผลของประเทศไทยเราส่วนใหญ่เป็นพืชผลทางการเกษตรก็อย่างที่เรารู้ ๆ กันอยู่และเป็นพืชผลที่มีเฉพาะในฤดูกาลเท่านั้น และก็อย่างที่เรายกตัวอย่างเมื่อครู่นี้เช่น ข้าวโพดหรือว่ามันสำปะหลัง เนื่องจากพืชผลเหล่านี้เป็นพืชผลที่มีเฉพาะเวลา กับเฉพาะฤดูกาลนี้เอง การขนส่งส่วนใหญ่เราจึงใช้เช่าเรือเป็นเที่ยวที่เราเรียกว่าทริปชาร์เตอร์ (Trip charter) หรือว่าใช้ตามเวลาที่เรียกกันว่าทรานชาร์เตอร์ (Trans charter) ที่นี้เรามองดูอัตราในการเช่าเรือ ถ้าเป็นค่าเช่าเรือขนาดใหญ่ขนาด ๑๐๐,๐๐๐-๑๒๐,๐๐๐ ตันละก็คิดเป็นค่าระวางต่อตันโดยรวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้วย ก็ตกประมาณตันละ ๑๘ ดอลลาร์ แต่ถ้าเป็นเรือเล็กขนาด ๑๕,๐๐๐ ตันคิดเป็นค่าระวางต่อตัน

LIRT

โดยรวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เข้าไปแล้วก็ตกประมาณตันละ ๒๖.๕๐ ดอลลาร์ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าอัตราค่าเช่าเรือเล็กนั้นแพงกว่าค่าเช่าเรือใหญ่ถึงเท่าตัว

คราวนี้เรามาดูเรือไทยบ้าง เรือไทยส่วนใหญ่ก็เป็นเรือเก่าซึ่งควรต่อการซ่อมทั้งสิ้น ซึ่งเมื่อครุ่นดิฉันเห็นใจคณะกรรมการเลื้อเกินในการที่พยายามจะส่งเสริมกิจการในเรื่องเกี่ยวกับซ่อมเรือ แต่ก็ขัดด้วยพระราชบัญญัติหลายพระราชบัญญัติตั้งที่เราผ่านมาแล้ว ที่นี้เรือไทยเป็นเรือเก่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมดรวมทั้งค่าประกันย่อมสูงด้วยแล้วเรือไทยที่เรามีอยู่ก็อย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวไว้แล้วคือขนส่งสินค้าได้ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ ตันเท่านั้น ในขณะที่เรามีสินค้าที่จะส่งออกนับเป็นสิบ ๆ ล้านตัน จึงทำให้เกิดความยุ่งยาก

ที่นี้ต่อไปเรามาดูในปัจจุบันการขนส่งโดยเฉพาะยกตัวอย่างเช่นผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง การที่ขนส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนั้น ปีหนึ่ง ๆ เรามีจำนวนนับเป็นล้านตัน การใช้เรือเล็กก็เฉพาะส่วนที่บรรทุกไปยังเมืองท่าปลายทางที่ยุโรปซึ่งยังไม่มีอุปกรณ์การขนถ่ายเรือสำหรับเรือขนาดใหญ่เท่านั้น ที่นี้สำหรับมันสำปะหลังที่เราส่งออกไปโดยใช้เรือขนาดใหญ่ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ นั้นขนไปทั้งหมดประมาณ ๓๙ ล้าน ตัน บรรทุกสินค้าประมาณ ๒ ล้านตัน พอถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๑ จนถึงสิ้นเดือน กันยายนนี้เราใช้เรือขนาดใหญ่ไปแล้ว ๕๘ ล้าน ตัน บรรทุกสินค้าไปประมาณ ๓ ล้านตัน ต่อไปเมื่อการขนถ่ายสินค้าไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรปในขณะนี้โดยเฉพาะที่รอดเตอร์ดัมส่วนใหญ่แล้วเขาได้สร้างที่ขนถ่ายสินค้าจากเรือขนาดใหญ่ ถ้าใช้เรือขนาดเล็กแล้วละก็การขนถ่ายสินค้าจะต้องเพิ่มขึ้นไปอีกเท่าตัว เพราะฉะนั้นตรงนี้ละคะ จะเห็นว่าถ้าเราใช้เรือเล็กแล้วค่าขนส่งของเราจะสูงขึ้น ปัจจุบันค่าขนถ่ายจากเรือใหญ่ไปใส่เรือลำเรียงขนาดเล็กนี้ตกประมาณตันละ ๘ ดอลลาร์ ถ้าเป็นเรือเล็กขนถ่ายสินค้าแล้วตกประมาณตันละ ๑๐-๑๒ ดอลลาร์ เพราะฉะนั้นตอนนี้เราจะเห็นว่าการขนถ่ายสินค้า การบรรทุกสินค้านั้น ถ้าใช้เรือใหญ่แล้วจะทำให้ค่าเสียหายในการขนส่งถูกลงกว่าที่จะไปด้วยเรือเล็ก และโดยเฉพาะปัจจุบันมีผู้ลงทุนในการขนถ่ายสินค้าของเราทั้งที่ศรีราชาและที่สัตหีบนั้นส่วนใหญ่ก็เป็นการขนถ่ายจากเรือขนาดใหญ่ทั้งสิ้น ดิฉันจึงขอเรียนถามคณะกรรมการว่า ถ้าดิฉันกับคุณหญิงนันทกาขอแปรญัตติเติมข้อความในมาตรา ๒๐ ลงไปเช่นนี้ ยังพอที่จะมีทางปรองดองกันได้อย่างไรบ้างขอขอบคุณคะ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นใจท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านที่เพิ่งนั่งลง ในการแปรญัตติขอเพิ่มคำว่า "สินค้าที่ขนถ่ายที่ซื้อขายกันโดย เอฟ.โอ.บี. แล้วให้ขนถ่ายโดยเรือต่างชาติได้" ด้วยความเคารพในท่านผู้แปรญัตติ คณะกรรมธิการได้พยายามไตร่ตรองดูแล้ว เราให้ได้เราให้โดยเฉพาะท่านเป็นสภาพสตรีที่เคารพของเราทั้งนั้นนะครับ เราให้ไม่ได้จริง ๆ ครับ ถ้าให้ไปแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ผู้ซื้อจะเกียจจนจะซื้อแต่ เอฟ.โอ.บี. ไม่ยอมซื้อ ซี.แอนด์. เอฟ. หรือ ซี.ไอ. เอฟ. กระผมจะกราบเรียนว่า สินค้าออกของเมืองไทยนี้เป็นมูลค่าประมาณ ๗๖,๐๐๐-๗๘,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้เราจะพยายามทำให้ได้ถึง ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทจะได้หรือไม่ได้ก็อีกเรื่องหนึ่ง เว้นแต่ไม่ควรถูกต่ำกว่า ๗๖,๐๐๐-๗๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วในจำนวน ๗๖,๐๐๐-๗๗,๐๐๐ ล้านบาทนี้เป็นสินค้าทางเกษตร อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาชี้แจงให้ท่านสมาชิกได้ทราบแล้ว เป็นสินค้าทางเกษตรเสียเป็นส่วนใหญ่ กระผมขอกราบเรียนตัวเลขในที่นี้ว่าเป็นสินค้าทางเกษตรเสีย ๗๕ เปอร์เซ็นต์ อีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นสินค้าทางอุตสาหกรรม ที่ท่านว่าสินค้าทางเกษตรนี้จะต้องใช้เรือใหญ่ ๆ เท่านั้น เรือเล็ก ๆ บรรทุกไม่ได้ กระผมว่าความเข้าใจนี้คงจะคลาดเคลื่อน มีสินค้ามันสำปะหลังอยู่อย่างเดียวเท่านั้นซึ่งขนถ่ายโดยเรือสินค้าประมาณ ๘๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ ตัน ขนถ่ายกันที่เกาะสีชัง แล้วก็ไปขนถ่ายลำเลียงต่อไปยังท่าเล็ก ๆ ที่รอดเตอร์ดัม นอกจากนั้นแล้วข้าวโพดเราส่งออกประมาณปีหนึ่งล้านกว่าตัน เราผลิตข้าวโพดปีนี้ได้ ๓.๒ ล้านตัน เราใช้ในประเศเสีย ๑ ล้านตัน เหลืออีก ๒.๒ ล้านตัน เราส่งไปขายต่างประเทศ ไม่ใช่ขนถ่ายโดยเรือ ๑๐๐,๐๐๐ ตันครับ เรือ ๑๐๐,๐๐๐ ตันไม่สามารถจะเข้แม่เจ้าพระยาได้ ในการขนถ่ายข้าวโพดนี้ต้องผ่านไซโล ต้องอบให้แห้ง มีมอยส์เชอร์ (Moisture) มีความชื้นไม่เกิน ๑๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้ามีความชื้นเกินจากนั้นไปแล้วจะเป็นเชื้อรา ทางผู้ซื้อจะรีเจกต์ (Reject) ทันที เพราะฉะนั้นเราจะต้องใช้เรือประมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัน หรือเรือที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตันแล้วความยาวไม่เกิน ๕๖๕ ฟุต กินน้ำลึกไม่เกิน ๒๗ ฟุต ถึงจะผ่านสันดอนของเราเข้ามาได้ ถึงจะเข้ามาขนถ่ายได้ แล้วถ้าเราขนส่งขึ้นใส่ขบวนเข้าไปตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แปรญัตติแล้ว ญ่ปุ่นจะถือข้อนี้ไม่ให้เรือไทยขนเลยครับ เพราะเขามีเรือเหลือใช้ เราไม่มีเรือเหลือ เพราะฉะนั้นเราถึงไม่ใส่ แต่เราให้อยู่ในนั้นชัดอยู่แล้ว ในมาตรา ๒๐ ๓ ข้อนั้นเราให้อยู่แล้วว่าถ้าเรือไทยไม่มีขน อย่าไปบารงกลัว

กรรมการหรือกรรมการที่จะมาเป็นพาณิชย์นาวีนี้จะไปตักตักจะแปลความหมายไปฟ้องเขาได้ แล้วยิ่งกว่านั้นในมาตรา ๑๔ เรายังบอกว่าถ้ายื่นเข้าไปแล้วว่าเรือไทยไม่มีจะชน ภายใน ๕ วัน ต้องตอบ ไม่ตอบถือว่าให้ส่งโดยเรือต่างชาติ ไม่น่าจะเป็นห่วงอะไร กระผมไม่เห็นน่าที่จะเป็นห่วงอะไรเลย ขอให้ช่วยกันส่งเสริมการพาณิชย์นาวีเถอะครับ เงินเราเสียออกไปนอกประเทศปีหนึ่งเกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ในจำนวนนี้เรือไทยได้สิทธิได้ส่วนจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ เพียงไม่ถึง ๔ เปอร์เซ็นต์ ๓.๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ท่านคิดดูถ้าท่านใส่อันนี้เข้าไปแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อคนต่างชาติ กระผมขอกราบเรียนว่า พวกบริษัทชาวเรือที่เดินเรือต่างชาตินี้ได้พยายามขอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านที่นั่งอยู่ในนี้ ขอกระผมก็ขอ ซึ่งเราให้ไม่ได้ ทรายโดที่เราออกไปแล้วเรามีอะไรที่จะพูดกับเขาที่จะต่อรองกับเขา และทั้งผู้ส่งสินค้า ส่งสินค้าเข้าจะใช้เรือไทยมากขึ้น นั่นแหละการเติบโตของเรือไทยจะค่อยๆ มีขึ้น กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์ : ดั่งที่ท่านกรรมการอัยการรอบ ขอโทษต้องเอ่ยชื่อที่ได้ให้ คำชี้แจงว่าเรือที่จะบรรทุกสินค้ามันสำปะหลังอย่างเดียวเท่านั้นขนาดบรรทุก ๘๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ ตัน เรืออื่นมาบรรทุกอย่างมากก็หมื่นกว่าตันซึ่งไม่เป็นความจริงและสินค้าอื่นยังมีอีกที่ต้องใช้ เรือขนาดใหญ่กว่า ๑๐,๐๐๐ ตัน ๒๐,๐๐๐ กว่าตัน ๓๐,๐๐๐ ตันก็มี เรือเหล่านี้ไม่ได้เข้ามาบรรทุกแต่บางส่วนในกรุงเทพฯ ถ้าเป็นเรือที่พอจะผ่านสันดอนได้เขาจะเข้ามารับสินค้าที่ท่าเรือกรุงเทพฯ แล้วจึงออกไปส่วนหนึ่งบางส่วนก็รับได้ประมาณ ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ตันอย่างมาก แล้วจึงไปรับที่เกาะสีชังเพิ่มเติมเรือเหล่านี้ที่เข้ามาบรรทุกนั้นโดยจะบรรทุกเป็น บัลค์หรือที่เรียกว่าเป็นกอง เมื่อเวลาขนถ่ายสินค้านั้นจะเอาสินค้าลงเรือโดยเนื่องจากว่า สินค้าของไทยที่เป็นพืชผลต่างๆ นั้นบรรจุกระสอบจะต้องเทสินค้าฝักกระสอบเอาสินค้าลงเรือ เทลงไป แล้วเก็บกระสอบ เรือนั้นเมื่อบรรทุกได้ประมาณ ๗-๘ พันตันก็จำเป็นที่จะต้องออกไปรับสินค้าข้างนอก เพราะไม่สามารถจะรับสินค้าได้เกินกว่านั้น จะผ่านสันดอนไม่ได้ เรือรับสินค้า ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ตันนี้แล้วเมื่อออกไปเกาะสีชังก็มารับ ทางนี้ก็ต้องส่งเรือลำเลียง เรือไปะบรรทุกไปเป็นกระสอบ แล้วก็ไปส่งที่เกาะสีชังเทกระสอบลงเรือใหญ่อีกใช้เปิดปาก

กระสอบเกลือคั้นนั้น เช่นน้ำตาลอย่างนี้เป็นต้น จะหลงเรือใหญ่ ณ ที่นั้น ที่เขาต้องส่งเรือใหญ่มารับสินค้า ก็เพราะว่าประหยัดค่าใช้จ่ายอีกมาก การซื้อขายสินค้าเราก็ขายได้ราคาดีขึ้น การขนส่งถ้าเรือใหญ่มารับเป็นการประหยัดค่าระวาง ถ้าเราต้องใช้เรือไทยเรือเล็กมาบรรทุกก็ต้องมากลำและค่าบรรทุกนั้นก็ต้องสูง ถ้าหากว่าเป็นการขาย ซี. แอนด์ เอฟ. เราจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง ค่าระวางต่าง ๆ เราเป็นผู้จ่ายเอง และยิ่งถ้าใช้เรือเล็กค่าใช้จ่ายเหล่านั้นก็แพง จะทำให้สินค้าของเราแพงขึ้นเป็นอันมาก ฉะนั้นในการที่ขาย เอฟ. โอ. บี. จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอยู่มากเพราะการบรรทุกนั้นเราไม่ต้องเป็นห่วงในเรื่องการบรรทุกเราจะขายสินค้าได้ราคาดีขึ้นเพราะเขาจะต้องส่งเรือมารับเอง และเวลาเขามารับเขาก็จะรับจำนวนมาก ๆ คราวละหมื่นกว่าตัน ๒๐,๐๐๐ กว่าตัน ถ้าเราต้องใช้เรือไทยเล็กอยู่แล้วเราใช้เรือเล็กขนไปก็บรรทุกได้น้อย ถ้าสินค้ามาก ๆ เราก็ไม่สามารถที่จะใช้เรือได้มากลำ การขนส่งก็จะเชื่องช้า จะทำให้การส่งไม่ได้ทันเวลา เมื่อเราขาย ซี. แอนด์ เอฟ. นั้นเป็นเรื่องที่เราลำบากอย่างยิ่ง เราจะไปเก็บเงินเอาเมื่อสินค้าไปถึงปลายทางแล้ว เราจะต้องเป็นผู้จ่ายค่าระวางค่าอะไรต่าง ๆ และตรวจน้ำหนักคุณภาพอะไรต่าง ๆ ซึ่งอาจจะรีเจ็คท์เสียก็ได้ ซึ่งทำให้ไม่สะดวกในการค้าขาย ถ้าเราขาย เอฟ. โอ. บี. แล้ว เขามารับต้นทางเป็นความรับผิดชอบของเขา เขาจะต้องตรวจตราสินค้าและคุณภาพด้วยว่า เป็นที่พอใจหรือไม่ ก่อนที่เรือจะออกไป จะทำในขณะที่บรรทุกด้วยเหตุนี้การที่จะขายโดย เอฟ. โอ. บี. นั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของกิจการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าพืชไร่หรือผลิตภัณฑ์หรือแม้แต่ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากสินค้าพืชไร่ เช่นน้ำตาล เป็นต้น ซึ่งต้องอาศัยเรือลำใหญ่ ๆ มาบรรทุก และการขายนั้นเราก็จำเป็นเหลือเกินที่ราคานี้ต้องได้ราคาดีเพราะเวลานี้ราคาสินค้าในตลาดต่างประเทศนั้นราคาตกต่ำลง ถ้าหากว่าเราจะต้องมาเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มค่าระวางสูงขึ้นไปอีกก็จะทำให้สินค้าของเราขายยากลำบาก เราจะต้องเสียค่าโล้หุ้มค่าใช้จ่าย ทำให้กิจการค้าชนิดนี้ต้องขาดทุนซึ่งไม่สามารถจะดำเนินการให้เจริญรุ่งเรืองได้ เพราะฉะนั้นที่เกรงว่าถ้าหากขาย เอฟ. โอ. บี. แล้วจะไม่มีใครมาซื้อ ซี. แอนด์ เอฟ. นั้น และจะไม่มีใครค้าขายโดย ซี. แอนด์ เอฟ. ก็ยังอาจจะมีได้ ไม่ใช่ว่าจะไม่มีเสียเลย ก็คงอาจจะมีสินค้าอื่นที่สั่งเข้า หรือส่งออกบางอย่างที่กระผมได้ทราบแล้วว่าสินค้าที่เป็นของทางราชการหรือองค์การของรัฐหรือของที่สั่งหรือนำเข้าโดยใช้เงินกู้เหล่านั้น

ก็มีเป็นอันมากอยู่แล้วพอที่จะให้แก่เรือไทยได้ จึงเห็นว่าแม้จะใส่ไว้ว่าให้ยกเว้นสำหรับเรือที่ซื้อขาย เอฟ. โอ. บี. ก็คงจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือทำให้เรือไทยขาดประโยชน์ในการที่จะส่งสินค้าโดย เอฟ. โอ. บี. ที่ว่าจะไม่มีเรือไทยบรรทุกนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณหญิงนันทภาจะสรุปหรือไม่ครับ จะได้ลงมติเสียที

คุณหญิงนันทภา (สุประภาตะนันท์) : ท่านประธานที่เคารพคะ คือปัญหาที่พูดอยู่ขณะนี้ ดิฉันใคร่ทราบเรียนขอสรุปว่าใน (๑) ของมาตรา ๒๐ กรณีอาจจะไม่เข้าอยู่ในเรื่องที่ดีฉันขอแปรญัตติเพิ่มขึ้น กล่าวคือว่าใน (๑) นั้น เป็นเรื่องที่ว่าไม่มีเรือไทยจะรับบรรทุกหรือว่ามีแต่ระหว่างไม่พอที่จะบรรทุก แต่ที่นี้กรณีที่ดีฉันขอเติมคำว่า เอฟ. โอ. บี. เข้าไปนั้นเป็นกรณีที่น่าจะเป็นได้ว่าเรือไทยมีบรรทุก - แต่ว่าเป็นไปในลักษณะที่ผู้ซื้อต่างประเทศเขายังไม่พอใจที่จะใช้เรือไทยอาจจะเป็นเพราะว่าบริการของเรายังไม่เรียบร้อย หรือว่าเป็นเรือเก่าหรือเป็นเรือขนาดเล็กอะไรก็ตามที ถ้าเราจะยังยืนยันว่าจะต้องให้ใช้เรือไทยจะเป็น ๔๐ เปอร์เซ็นต์หรือเท่าไรโดยจะออกมาเป็นพระราชกฤษฎีกาอะไรก็ตาม ถ้าเขาไม่ตกลงด้วยและค่าใช้จ่ายในการที่จะใช้เรือไทยก็สูงขึ้น อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วนั้น ก็เกิดการเสียหายอย่างมากในทางเศรษฐกิจ ดิฉันจึงคิดว่าน่าจะรอให้บริการเรือไทยของเราเติบโตมีการขยายตัวให้มากยิ่งขึ้นกว่าเดี๋ยวนี้นี้ ทั้งในด้านประสิทธิภาพในด้านจำนวนอะไรทุกอย่างแล้วเราจึงมาคิดแก้ไขกันทีหลัง น่าจะดีกว่าที่เราจะมามากกฏหมายกันในขณะนี้ ซึ่งดิฉันก็มีความห่วงใยว่าจะเกิดการเสียหายกันขึ้นอย่างมาก ดิฉันก็ขอสรุปเท่านี้ ขอขอบคุณค่ะ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นกระผมต้องขอแสดงความเข้าใจผิดของท่านสมาชิกคือคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ที่ว่าในการซื้อขาย ซี. แอนด์เอฟ. แล้วเราเก็บเงินที่กรุงเทพฯ ไม่ได้ เราต้องไปเก็บเงิน ปลายทาง ไม่เป็นความจริงครับ ทั้ง เอฟ.โอ.บี. และ ซี.แอนด์เอฟ. เก็บเงินได้ที่กรุงเทพฯ ทั้งนี้ของลงเรือทันทีที่เอาชิปปิงบิลดอคคิวเมนต์ (Shipping document) นั้นไปเซอร์เลนเดอร์ (Slender) กับแบงก์

LIRT

ถูกต้องแล้วเก็บเงินได้ทันที ชิปปิ้งดอคคิวเมนต์ กระผมขอเวลาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสัก นิดเดียวมีอยู่ ๓ อันคือ เอาของลงเรือแล้ว เมทรีซิสท์ (Made resist) คือออกโดยกัปตัน เอ เมตรีซิสท์นั้นมาเปลี่ยนเป็น บิลรีดดิ้ง (Bill reading) ที่บริษัทเรือเราฟรีอินวอยซ์ (Pre-invoice) เป็นอินซัวรันซ์ (Insurance) ทั้ง ๓ อันนี้เป็นชิปปิ้งดอคคิวเมนต์ เมื่อมีครบ ๓ อันนี้แล้วไป ฟรีเซนต์ (Present) เบ็งค์ถูกต้องแล้วเบิกเงินได้ไม่ต้องไปเบิกที่ญี่ปุ่น ไปเบิกที่อเมริกา ไปเบิก ที่ไหนก็ได้แต่ ข้อนี้กระผมขอแก้ข้อข้องใจของคุณบรรเจิดเสียก่อนครับ

ที่นี้ที่ท่านได้เรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่ามีเรือ ๒๐,๐๐๐ ตัน กระผมไม่เถียงที่ กระผมพูดนี้พูดเป็นส่วนใหญ่ไม่อยากจะไปถึงเรื่องปลีกย่อยซึ่งจะเสียเวลาท่านสมาชิก มีเรือ บางลำและน้อยเที่ยวเหลือเกิน ที่เข้ามาขนถ่ายสินค้าในประเทศไทย รับสินค้าออกไปจาก ประเทศไทยนี้ปีหนึ่งมีประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าลำใน ๑ ปีกระผมอยากจะเรียนถามว่าเรือ ๒๐,๐๐๐ ตันนี้มีกี่ลำที่เข้ามาขนถ่ายที่เกาะสีชังที่เข้ามาไม่ได้ เข้ามาได้ถ้ำเรือยาวไม่เกิน ๕๖๕ ฟุต ถ้ากินน้ำลึกไม่เกิน ๒๗ ฟุต เข้ามาได้ ขนถ่ายได้จำนวนหนึ่งแล้วจะต้องออกไปที่เกาะสีชัง มิฉะนั้นแล้วติดสันดอนออกไม่ได้ แล้วเราต้องใช้ไลเตอร์ (Lighter) ส่งไปที่เกาะสีชัง ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทราบหรือไม่ว่าเวลานี้ขโมยในท้องน้ำมีทั้งกลางวันและกลางคืน กระผม ยกตัวอย่าง ขอโทษทำเรือที่อยู่ชานี้ ขนมาลงที่กรุงเทพฯ ระยะสั้น ๆ แค่นี้เอง มีเรือหางยาว มาทุกวัน กลางวันไปก็ได้ครับ ตำรวจก็รู้ กระผมไม่ทราบว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นตำรวจ อยู่ที่นี้หรือเปล่า ตำรวจก็รู้ มีเรือมาเทียบเรือปีนี่ขอข่าวโพต ๑๐ กระสอบ ให้หรือไม่ให้ ปืนอยู่ในมือ ต้องให้กันทุกวัน เพราะฉะนั้นเรือ ๒๐,๐๐๐ ตันที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่านี้ ไม่มีคนเขานิยมทำกัน เพราะฉะนั้นมันสำปะหลังถึงต้องไปลงที่มาบุญครองศรีราชา แล้วจาก ศรีราชาไปขึ้นที่เกาะสีชังเลย ไม่มีขนจากที่นี้ไปอีกแล้วครับ เพราะค่าขนส่ง ค่าขโมยแพง เหลือสติกำลัง

อีกข้อหนึ่งที่ท่านบอกว่าเรือเล็ก ๆ ไม่มีประโยชน์ ๑๐,๐๐๐ ตันนี้ ต้องใช้เรือ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ตันอะไรก็แล้วแต่ ความเห็นไม่ตรงกันครับท่านสมาชิก กระผมขอกราบเรียน ว่า เรือที่เราเดินเวลานี้ส่วนใหญ่แล้วค้าขายกับญี่ปุ่น ๕๐ เปอร์เซนต์ของสินค้าของเราทั้งหมด

LIART

นอกนั้นไปยุโรป อี.ซี. คันทรี่ (E.C. country) และไปอเมริกาเรือที่ส่งไปญี่ปุ่นนี้เป็นเรืออยู่ในระหว่าง ๖,๐๐๐-๗,๐๐๐ ตัน ที่ป๊อปูลาร์ (Popular) ก็ ๘,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ ตัน เรือที่ไปยุโรปที่เข้า เอฟ.อี.เอฟ.ซี. ที่เขาเรียก ฟาร์อีสท์เฟรทคอนเฟอร์เร็นซ์ (Far East freight conference) ที่มีสมาชิกอยู่ ๒๕ บริษัทกระผมมีความยินดีที่จะเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบว่า บริษัทที่อยู่ในไทยที่ตั้งในรัฐบาลนี้ได้เข้าเป็นสมาชิกแล้วเป็นบริษัทที่ ๓๐ เรือพวกนี้ใช้เรือประมาณ ๑๔,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้นในการที่จะเอาเรือพวกนี้เข้ามาในท่าเรือกรุงเทพฯ ต้องผ่านสันดอนมานี้เขาจะต้องทำความยาวไม่เกิน ๕๖๕ ฟุต ความลึกไม่เกิน ๒๗ ฟุต กว้างเท่าไรก็ได้ ยาวเกินจากนี้ไม่ได้ กินน้ำลึกมากกว่านี้ไม่ได้ เขาทำอย่างไร เขาก็ต้องดีไซน์ (Design) เรือออกแบบเรือให้ห้องแบน หัวตันหน้า เมื่อตันน้ำก็ต้องใช้เครื่องจักรใหญ่ ก็กินน้ำมันมากเขาก็ต้องไปเสี่ยงดู นี่เป็นความจริงครับสินค้าที่ส่งไปทางยุโรปนี้เป็นสินค้าทางอุตสาหกรรมยังต้องใช้เรือ ๑๒,๐๐๐ ตัน ๑๔,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ ตัน อีกเป็นจำนวนมาก สินค้าพวกนี้ได้ยวนี้เขาพัฒนาไปเป็นคอนเทนเนอร์ไรส์ (Container right) ฟูลลีคอนเทนเนอร์ไรส์ (Fully container right) เป็นคอนเทนเนอร์ไรส์ไปหมด เพราะค่าแรงงานในยุโรปแพงเหลือเกินในประเทศไทยเรายังใช้ไม่ได้ เพราะค่าแรงงานเรายังถูกอยู่ คนทำงานยังมีอีก ๑,๒๐๐,๐๐๐-๑,๓๐๐,๐๐๐ คน ตลาดแรงงานที่ทำมาปีละ ๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ คน ๕๐๐,๐๐๐-๖๐๐,๐๐๐ คน ที่สมาชิกผู้มีเกียรติก็ทราบที่อยู่แล้ว สินค้าและเรือที่จะเหมาะสมสำหรับสินค้าในประเทศไทยคือเซมิคอนเทนเนอร์ไรส์ (Semi container right) คือคอนเวนชันนัลเฟิสท์คอนเทนเนอร์ (Conventional first container) จะต้องใช้เรือประเภทนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนยืนยันว่า เรือขนาด ๑๓,๐๐๐-๑๔,๐๐๐ ตันนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับประเทศไทยไปอีกอย่างน้อย ๑๐ ปี คณะกรรมการเห็นใจท่านสมาชิก เราอยากจะยอมใช้คำว่า เอฟ.ไอ.บี. ถ้าใช้ เอฟ.ไอ.บี. แล้วจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ซื้ออย่างมาก เขาจะใช้กฎนี้บังคับ เราก็จะซื้อ เอฟ.ไอ.บี. เท่านั้นเอง ที่ไม่ใสนี้โปรดได้เห็นใจคณะกรรมการเถอะครับ ไม่ได้ทำความเสียหายแก่ผู้ส่งออกเลย กระผมก็เป็นห่วงใยสินค้าที่จะส่งออก ได้เจรจากับต่างชาติอยู่ทุกปี ๆ และเขียบจำนวนขึ้นทุกปี แล้วก็พยายามดันให้เขาใช้เรือไทยให้มากขึ้น ก็บารากับท่านผู้ใหญ่ว่าต้องออกกฎหมายนี้มาโดยเร็วที่สุด โดยเร็วที่สุดมิฉะนั้นเรือไทยไม่มีหนทางที่จะเติบโตได้

ส่วนที่คณหญิงนันทกา ขอโทษที่เอ่ยนาม ท่านชี้แจงว่าบริการยังไม่ดี ข้อ ๑ และอยากให้เกิดเสียก่อน ท่านชี้แจงมา ๒ ข้อ เรื่องบริการที่พอพืดพอเหยิงกัน ทหารเรือไทยเราก็มีมาก ปลดคองหนุนมาก็มีมากมาย อยู่ที่แมนเนจเมนท์ (Management) ที่พยายามปรับปรุงต่างๆ นานาขึ้นไป กระผมเชื่อว่าวิชาการเดินเรือของเราจะเดินไปประเทศไหนก็แล้วแต่เราสามารถที่จะเดินได้ ในการให้บริการเหมือนกัน มีขโมย กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่ใช่มีเฉพาะเรือไทย หรือมีการขนถ่ายสินค้าเถื่อนไม่ใช่มีเฉพาะเรือไทย เรือต่างชาติก็มี ท่านจะดูสถิติได้จากกรมศุลกากร และฝ่ายบริหารของผู้ที่ทำการเดินเรือไทยได้ตระหนักถึงข้อนี้และพยายามปรับปรุงอยู่เสมอ ส่วนให้เติบโตก็ต้องสนับสนุนให้มีพระราชบัญญัตินี้ออกมาชัดเจน ก็จะเติบโตเมื่อเติบโตแล้วที่นี้บริการแข่งขันกันเองครับ บริการเรือบริษัทไหนไม่ดีก็ค่อยๆ เจ๊งกันไป บริษัทที่เขาอยู่ได้เขาก็เพิ่มเรือของเขาขึ้นมา กระผมขอกราบเรียนสั้นๆ เพียงเท่านี้ท่านประธานครับ

นางวิมล เจียมเจริญ: ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดิฉันมีความซาบซึ้งต่อคณะกรรมการชุดนี้เป็นพิเศษ ตรงที่ว่าท่านได้พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้งานที่เป็นของไทยนั้นเจริญก้าวหน้าที่สุดที่จะทำได้ แต่ปัญหาที่ดิฉันตั้งใจมีอยู่นิดเดียวที่อยากจะขอกราบเรียนถามสภานี้ก็คือว่า

ประการแรก ท่านพูดไว้ว่าญี่ปุ่นมีเรือเหลือเฟือ และประการต่อมาท่านก็ได้พูดว่า ๕๐ เปอร์เซนต์ของสินค้าของเราทั้งหมดได้ส่งไปญี่ปุ่น ถึงตรงนั้นแหละค่ะ คือปัญหาที่ดิฉันสงสัย ถ้า ๕๐ เปอร์เซนต์ของสินค้าของเราที่ส่งไปญี่ปุ่น และเราไม่ให้ซื้อในราคา เอฟ.โอ.บี ญี่ปุ่นเขาไม่ซื้อสินค้าของเรา โดยเฉพาะพืชผลทางเกษตรที่เราเก็บไว้นานไม่ได้แบบนี้เราจะทำอย่างไร และในขณะนี้เรารู้ว่าประเทศเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงเราหลายประเทศสงครามได้สงบลงไปแล้ว พืชผลทางเกษตรของเขานั้นใกล้เคียงกับเรา มีชานานพืชผลของเขาจะออกมาแข่งกับเรา เมื่อญี่ปุ่นเห็นว่าคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยจะมีปัญหามากมาย เขาเกิดไปซื้อสินค้าจากประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงเรา พืชผลทางเกษตรของเราที่จะเสียหาย

LIRT

ดิฉันอยากจะทราบเรียนถามท่านกรรมาธิการในฐานะที่ท่านเป็นผู้รู้จริง ๆ ว่า ถ้ากรณีนี้เกิดขึ้น เราจะทำอย่างไร ขอขอบคุณค่ะ

นายอบ วสุรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบพระคุณครับที่ให้โอกาสกระผมได้พูดอีกครั้งหนึ่ง สินค้าทางเกษตรที่กระผมทราบเรียนเมื่อคืนที่เราส่งไปญี่ปุ่นนี้ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นตัวเลขที่แท้จริงนะครับ ญี่ปุ่นเป็นลูกค้าที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยก็เป็นเรื่องจริงอีก ท่านบอกว่าถ้าเขาไม่ซื้อสินค้าเราซึ่งบังคับให้เขาใช้เรือไทย กระผมทราบเรียนซ้ำแล้วซ้ำอีก ถ้าเรือไทยเราไม่พอ กระทรวงคมนาคมคงไม่บังคับ กระผมเชื่อกระทรวงคมนาคมคงไม่บังคับแล้วเราจะขอร้องให้เขาใช้เรือไทย กระผมจะขอทราบเรียนต่อไปว่า เราสามารถขอร้องในเรื่องข้าวโพดสำเร็จ ทำไม ทั้ง ๆ ที่เขาซื้อจากอเมริกาได้ ทำไมเราถึงขอร้องให้เขาใช้เรือไทยได้ ก็เพราะว่าราคาข้าวโพดของเราในเราขายให้แก่เขาเท่ากับราคาชิคาโก ข้าวโพดนมเบอร์ ๒ ราคาเดียวกัน เราไม่ได้เสียเปรียบเขาตรงไหน ปัญหาถึงมีว่าทำไมเขาไม่ซื้ออเมริกาทั้งหมด ก็ต้องถ้อยที่ถ้อยอาศัยกับเรา เพราะว่าเขต้องการจะขายสินค้าสำเร็จรูปของเขาให้ประเทศไทยเหมือนกัน แล้วในการที่เขาซื้อสินค้าจากเมืองไทยนี้เฟรท (Freight) จากเมืองไทยใกล้กว่าเฟรทจากอเมริกา เขาได้เปรียบตรงนี้ครับ เขาจะเอาเรือเขามาขนส่งทั้งหมดก็ได้เรือเขามีมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อเหลือเกินว่าผู้รักษาการกฎหมายนี้คือกระทรวงคมนาคมไม่หลุดหลุดตาที่จะออกกฎหมายในเมื่อเรือไทยไม่พร้อม ในเมื่อเรือไทยพร้อมเมื่อไรเราค่อย ๆ ออกมาที่ละฉบับสองฉบับ แล้วเราก็ต้องดูว่าจังหวะเราจะออกได้หรือไม่ สินค้าของเรานี้เป็นสินค้าของผู้ขายหรือของผู้ซื้อ มีอยู่ปีหนึ่งครับเขาขายข้าวโพดจำนวนน้อยกว่า เว้นแต่ได้ราคามากกว่า เพราะปีนั้นเป็นปีที่อเมริกามีฟ็อก (Fog) มีความหนาวมากก็ไม่ออกเสร็จเรียบร้อยแล้วข้าวโพดในตลาดชอร์ต (Short) เมืองไทยเราเผชิญมีข้าวโพดดี เราก็ขึ้นราคามากมาย เพราะเราอิงราคาตลาดโลก กระผมบอกว่าเราเรียกราคาตามชอบใจเราไม่ได้ในการค้าขาย ทำไมเราถึงเรียกไม่ได้ เราต้องอิงราคาตลาดโลกในประเทศไทยนี้อาจพูดไปว่าเรามีข้าวโพดมากเรามีเพียง ๓ ล้านตันเท่านั้น ปีนี้ อย่างเก่งให้ ๓,๒๐๐,๐๐๐ ตัน ทั้งที่แครี่โอเวอร์ (Carry over) จากปีที่แล้วมาอเมริกานี้

LIART

ผลิตข้าวโพดได้ปีละ ๑๕๖ ล้านตัน ในบราซิลผลิตได้ ๕๐-๕๐ ล้านตัน แล้วเราไปพูดอะไรกับเขา ไปเถียงอะไรกับเขา ถ้าเราไปเรียกราคาสูงเกินขนาดจนกระทั่งผู้ซื้อไม่สามารถจะซื้อได้ เขาก็ไม่ซื้อเรา อยู่ที่ความสามารถของกระทรวงพาณิชย์ที่จะเจรจา ถ้าซื้อสินค้าเกษตรของเราไปแล้ว เราจะซื้อสินค้าอุตสาหกรรมของเขาบ้างเป็นการถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ไม่เป็นอะไรหรอกครับ อย่าไปเป็นห่วงไม่มีอะไรเลยในญี่ปุ่นถ้าเขาจะซื้อข้าวโพดเขาก็ต้องซื้อข้าวโพดแพงกว่าเรา ในรีเยน (Region) นี้หมายความว่าในเอเชียนี้ต้องซื้อข้าวโพดจากประเทศไทยทั้งนั้น ถ้าในอเมริกาขายเดือนนั้นะครับ ๔๕ เหรียญ ๖๕ เซ็นต์ ต่อตัน เอฟ.โอ.บี. เราควรจะขายสิงคโปร์ ๑๐๖ เหรียญ ๖๕ เซ็นต์ ที่กระผมพูดเช่นนั้นก็เพราะว่าเรืออเมริกาไม่มีที่จะขนถ่ายเป็นแบ็ก (Bag) ใส่กระสอบมา ค่าแรงงานเขาสูงเหลือเกิน เขาไม่มีเรือ ๑๐,๐๐๐ ตันที่จะส่งมา สิงคโปร์ สิงคโปร์ซื้อข้าวโพดที่ละ ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ ตัน อย่างเก่งรวมกันซื้อ ๑๐,๐๐๐ ตัน อเมริกาส่งข้าวโพดให้ทีหนึ่ง ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งเป็นการหนักกำลังเงินของผู้ซื้อ ๒-๓ เจ้า แล้วหนักค่าเก็บค่าอะไรต่ออะไรต่างๆ นานา เพราะฉะนั้นในจังหวะนี้เขาต้องซื้อข้าวโพดจากเราในราคาจริงราคาชิคาโกเว้นแต่เขาต้องซื้อจากเราแล้วไม่แพงเลย เราไม่ได้เอาเปรียบเขา อยู่ที่การเจรจาของกระทรวงพาณิชย์ อยู่ที่พ้อคำในการซื้อขายในการเจรจา อย่าไปกลัวว่าเขาจะไม่ซื้อของเราญี่ปุ่นไม่มีอะไรมีแต่เกาะกับหิน เขาเอาวัตถุดิบของเราไปเปลี่ยนแปลงใส่เทคโนโลยี แล้วก็ขายกลับคืนมาให้เรา ขอขอบพระคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานครับ กระผมขอประทานกราบเรียน ต่อท่านประธานว่า ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้สงวนคำแปรญัตติไว้ โดยให้เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒) ในการที่ว่าถ้าหากมีการส่งสินค้าเป็นลักษณะ เอฟ.โอ.บี. แล้วขอให้ยกเว้น กระผมก็มีปัญหาอยู่ว่าสินค้าผลิตผลทางด้านเกษตรของประเทศเรา อาทิเช่นจะเป็นข้าวโพดก็ดี น้ำตาลก็ดี หรือว่าจะเป็นมันสำปะหลังก็ดี สินค้าต่างๆ เหล่านี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสินค้าหลักซึ่งทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก ถ้าหากเราไปดำเนินการบังคับว่าให้สินค้าทั้งหมดผู้ที่ส่งจากเรานั้นจะต้องบรรทุกเรือไทย ซึ่งก็มีความประสงค์ในการที่จะส่งเสริมให้เรือไทยของเราได้มีโอกาสบรรทุกสินค้าออกไปสู่ต่างประเทศให้มากขึ้น กระผมก็เห็นด้วย แต่สิ่งที่

LIRT

นำวิกฤตก็คือกระผมยังไม่มั่นใจว่าผู้ที่ซื้อสินค้าของเรานั้นถ้าเราจะไปบังคับให้ดำเนินการ
 บรรทุกแต่เฉพาะเรือไทยโดยเฉพาะทุกสิ่งทุกอย่างหมดนี้ กระผมคิดว่าคงจะเกิดปัญหา
 เหมือนกัน ฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าน่าที่จะบรรจุหรือว่าค่าแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ๒ ท่านลงไปได้ โดยยกเว้นในลักษณะของสินค้าที่ส่งต้นทาง คือ เอฟ.โอ.บี. เพราะว่าเรามี
 มาตรการบังคับอยู่แล้วในมาตรา ๑๖ (๑) ซึ่งในนี้ก็บอกไว้แล้วว่า “กำหนดให้การขนส่งทาง
 ทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศแต่ละประเทศต้องให้บริการขนส่งโดยเรือไทย
 ไม่น้อยกว่าอัตราส่วนที่กำหนดของปริมาณและของค่าระวางที่มีการขนส่งระหว่างกันตามที่
 กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” กระผมก็คิดว่าน่าจะเป็นการผ่อนปรน คือกฎหมายที่จะออกใช้
 นั้นก็ควรที่จะมีการเฟล็กซิเบิล (Flexible) ยืดหยุ่นไปในตัวได้ ถ้าหากเราพร้อมสมบูรณ์เต็มที่
 แล้วเราควรจะทำดำเนินการ แต่ถ้าหากว่าเราเพิ่งจะเริ่มต้นก็ควรจะมีช่องทางเปิดออกเป็นเดิน
 ทางสายกลาง กระผมมีความเห็นอย่างนั้น ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าจะขอมติได้แล้วนะครับ สำหรับ
 มาตรา ๒๐ นี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการ หรือควร
 จะเพิ่มเติมตามที่ผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการ
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เพิ่มเติมข้อความตาม
 ที่มีผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๒๐ นี้ที่ประชุมลงมติให้
 เป็นไปตามคณะกรรมการ

วันนี้เราได้ประชุมกันมาเครื่องเตรียมพร้อมแล้ว ส่วนที่เหลือผมขอเลื่อนไป
ในการประชุมคราวหน้า ขอปิดประชุม ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๑

ผู้จตรายงานการประชุม

กรรณิการ์ สิงหะผลิน
ภูษชงค์ เอกบุตร
มาลี เต่าพาลี
อุทุมพร แก้วสถิตย์
สายสุนีย์ พันธนะ
กัลยา สำราญศิลป์
สัมฤทธิ์ คงเลิศ

สรรพศิริ อรรถภูมิวงศ์
สมชาย ดาวอุดม
อาภรณ์ พงษ์นาค
พัชนี คล้ายสุวรรณ
รัชณี ชันธิโชติ
พรรณบพผา วิไลวงษ์
ชลอลักษณ์ ธรรมผล

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

.....

ตรวจลง วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ (.....)
วันที่

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(กรรมการตรวจแล้ว แต่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งนี้ คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ตรวจแล้ว แต่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ยังมิได้รับรอง เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาได้สิ้นสุดสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒ ตามความในมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(ลงชื่อ) สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา